Súd:	Okresný súd Nitra
Spisová značka:	25C/220/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4106899961
Dátum vydania rozhodnutia:	12. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ján Kováč
ECLI:	ECLI:SK:OSNR:2013:4106899961.26

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa: X. E., trvale bytom: XXX XX I. XXX, toho času sa nachádzajúci v Y. Z. D., F. námestie č. X, XXX XX D. proti odporcovi: SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s.r.o., IČO: 31 347 291, so sídlom: Panónska cesta 9, 852 32 Bratislava, zast.: JUDr. Rudolf Adamčík, advokát so sídlom: Liptovská 2/A, 820 05 Bratislava o ochranu osobnosti, takto sudcom JUDr. Jánom Kováčom

r o z h o d o l :

I. Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 1.000,- eur a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd návrh vo zvyšku z a m i e t a.

III. Žiadny z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom na začatie konania sa navrhovateľ domáhal uloženia povinnosti od odporcu zaplatiť navrhovateľovi titulom nemajetkovej ujmy sumu 50.000.000,- Sk, z dôvodu porušenia práva na ochranu svojej osobnosti - občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ktoré právo bolo porušené publikovaným článkom v časopise odporcu. Písomným podaním zo dňa 16.04.2007 sa navrhovateľ domáhal uložiť odporcovi povinnosť náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.000.000,- Sk.

Okresný súd Nitra uznesením zo dňa 18.04.2011 č.k. 25C/220/2006 - 62 konanie ohľadom sumy 49.000,- Sk zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.05.2007. Navrhovateľ tvrdí, že obsah článku je nepravdivý, vrátane všetkých viet (č.l. 530). Navrhovateľ ďalej tvrdí, že bola porušená zásada prezumcie neviny.

Písomným podaním zo dňa 02.05.2007 odporca súdu oznámil, že všetky tvrdenia sú pravdivé. Hodnotiaci úsudok autorky článku vychádza z informácii, ktoré jej poskytli policajné zdroje o spôsobe páchania trestnej činnosti a má vecný základ. Tvrdil, že v čase keď bol publikovaný článok navrhovateľ bol vo väzbe. Treba zistiť, či došlo k neoprávnenému zásahu. Na ochranu jeho cti a dôstojnosti v spoločnosti, zistiť akú mieru cti, vážnosti a dôstojnosti navrhovateľ v okruhu ľudí, v ktorom sa pohyboval, žil, pracoval, skutočne požíval a to v konfrontácii na slobodu prejavu, na slobodu vyslovení verejného vyslovenia názoru ako aj na preventívnu fikciu. Treba preukázať príčinnú súvislosť, medzi neoprávneným zásahom a následkom na strane adresáta. K porušeniu prezumcie neviny zo strany odporcu nedošlo, lebo v článku nie je navrhovateľ označený spôsobom, ktorý by umožňoval jeho identifikáciu. Navrhovateľ nie je v celom článku označený menom a priezviskom a jeho podobizeň je zverejnená iba formou identikitu, ktorý bol vyhotovený na základe výpovedi svedkov.

Písomným podaním zo dňa 04.05.2009 sa navrhovateľ domáhal, aby odporca bol povinný zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy 5.000.000,- Sk. Podľa zákonného ustanovenia § 95 ods. 1 OSP súd zmenu návrhu pripustil. Boli splnené všetky podmienky na pripustenie zmeny návrhu. Výsledky doterajšieho konania mohli byť predmetom o zmenenom návrhu. Na konanie o zmenenom návrhu bol príslušný Okresný súd Nitra. Zástupkyňa navrhovateľa, ktorá v tom čase zastupovala navrhovateľa) a zástupca odporcu boli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo ku zmenne.

Odporca zmenný návrh žiadal zamietnuť.
Navrhovateľ písomným podaním datovaným 17.11.2010 napísal, že uplatnenie práva v zmysle ods. 1 § 13 OZ nežiadam, ale súd môže dospieť k záveru, že to vyžaduje zákon. V takomto prípade, ak v posúdení danej veci súd by skutočne dospel k takému záveru, žiadam, aby súd nariadil odporcovi ospravedlniť sa. Teda ak súd dospeje k záveru, že v prípade mojej žaloby musí dôjsť aj k realizácii práva v § 13 ods. 1 OZ, aj keď len z formálnych dôvodov - teda žiadam - navrhujem, aby okrem požiadavky resp. požiadaviek uvedených v mojej žalobe (najmä zaplatenie nemajetkovej ujmy), aby sa odporca bol povinný aj ospravedlniť v zmysle § 13 ods. 1 OZ. A to tak, že to urobí v liste, ktorý mi doručí a v ktorom bude uvedené, že odporca sa mi ospravedlňuje za porušenie mojich práv, avšak ako som uviedol uvedené požadujem len vtedy, ak súd dospeje k záveru, že táto požiadavka musí byť z formálnych dôvodov uplatnená. Súd preto postupujúc a berúc do úvahy návrh na začatie konania dospel k tomu záveru, že navrhovateľ žiada nemajetkovú ujmu a zároveň ospravedlnenie a to tak, že to urobí v liste, ktorý mu doručí a v ktorom bude uvedené, že odporca sa mu ospravedlňuje za porušenie jeho práv. Podľa zákonného ustanovenia § 41 ods. 2 OSP každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený. Horecitované podanie bolo doručené na Okresný súd Nitra dňa 23.11.2010.

Okresný súd Nitra dňa 07.05.2009 č.k. 25C/220/2006 - 445 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 500,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a súd návrh vo zvyšku zamietol. Odôvodnenie: Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 500 eur od 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd návrh vo zvyšku zamieta.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania 371,89 eur a to všetko do rúk zástupkyne navrhovateľa P., advokátka, G. F. XX Z. a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný na účet Okresného súdu Nitra zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania 81 eur a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Odôvodnenie -Podaným návrhom na začatie konania navrhovateľ žiadal uložiť odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi titulom nemajetkovej ujmy sumu vo výške 50 000 000,- Sk.

Písomným podaním zo dňa 16.4.2007 navrhovateľ žiadal uložiť odporcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1 000 000,- Sk. Okresný súd v Nitre uznesením zo dňa 18.4.2007 č.k. 25C 220/2006-62 konanie ohľadne sumy 49 000 000,- Sk zastavil, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 15.5.2007.

Okresný súd v Nitre uznesením zo dňa 2.1.2007 č.k. 25C 220/2006-28 navrhovateľovi priznal oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovil navrhovateľovi zástupcu z radov advokátov P. advokát, A..

Okresný súd Nitra uznesením zo dňa 10.7.2007 č.k. 25C 220/2006-217 zistil, že ustanovený zástupca navrhovateľa P.. M. Q., advokát A. XX Z. súdu oznámil, že sa vzdáva zastupovania navrhovateľa v tejto veci. Súd v tomto konaní navrhovateľovi ustanovil zástupcu z radov advokátov P.. F. P., advokátka, G. F. XX Z..

Okresný súd v Nitre uznesením zo dňa 12.12.2007 č.k. 25C 220/2006 súd nepripustil zmenu návrhu v navrhovanom znení. Navrhovateľ žiadal náhradu nemajetkovej ujmy 10 000 000,- Sk. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 30.1.2009 č.k. 9Co 78/2008-402 odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 12.12.2007 č.k. 25C 220/2006-263 odmietol.

Písomným podaním zo dňa 4.5.2009 navrhovateľ žiadal, aby mu bol povinný odporca zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5 000 000,- Sk. Podľa zák. ustanovenia §-u 95 ods. 1,2 OSP súd zmenu návrhu pripustil. Zástupkyňa navrhovateľa a zástupca odporcu boli prítomní na pojednávaní, na ktorom

došlo k zmene. Výsledky doterajšieho konania mohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Na konanie o zmenenom návrhu bol príslušný Okresný súd Nitra.

Navrhovateľ písomným podaním datovaným 17.11.2010 napísal, že uplatnenie práva v zmysle ods. 1 § 13 OZ nežiadam, ale súd môže dospieť k záveru, že to vyžaduje zákon. V takomto prípade, ak v posúdení danej veci súd by skutočne dospel k takému záveru, žiadam, aby súd nariadil odporcovi ospravedlniť sa. Teda ak súd dospeje k záveru, že v prípade mojej žaloby musí dôjsť aj k realizácii práva v § 13 ods. 1 OZ aj keď len z formálnych dôvodov - teda žiadam - navrhujem, aby okrem požiadavky resp. požiadaviek uvedených v mojej žalobe (najmä zaplatenie nemajetkovej ujmy), aby sa odporca bol povinný aj ospravedlniť v zmysle § 13 ods. 1 OZ. A to tak, že to urobí v liste, ktorý mi doručí a v ktorom bude uvedené, že odporca sa mi ospravedlňuje za porušenie mojich práv, avšak ako som uviedol uvedené požadujem len vtedy, ak súd dospeje k záveru, že táto požiadavky musí byť z formálnych dôvodov uplatnená. Súd preto postupujúc a berúc do úvahy návrh na začatie konania dospel k tomu záveru, že navrhovateľ žiada nemajetkovú ujmu a zároveň ospravedlnenie a to tak, že to urobí v liste, ktorý mu doručí a v ktorom bude uvedené, že odporca sa mi ospravedlňuje za porušenie mojich práv. Podľa zákonného ustanovenia § 41 ods. 2 OSP každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený. Horecitované podanie bolo doručené na Okresný súd Nitra dňa 23.11.2010.

Odporca žiadal návrh zamietnuť. Tvrdil, že článkom hore uvedeného časopisu nedošlo do zásahu práv navrhovateľa. Článok bol publikovaný v rozsahu spravodajskej licencie. Článok bol napísaný v r. 2001. Odporca neuviedol plné priezvisko navrhovateľa. Nezobrazil jeho obraz. V časopise je nákres, ktorý dostala autorka článku z polície. Článkom nebolo zasiahnuté do dobrého mena navrhovateľa, občianskej cti navrhovateľa a ľudskej dôstojnosti. Navrhovateľ v čase publikovania článku bol vo výkone trestu alebo väzby. Treba zistiť, či tieto tvrdenia sú pravdivé alebo nepravdivé. V tomto prípade ide o oprávnenú kritiku. Nedá sa preukázať, či označenie - Beštia - zodpovedá skutočnosti. Výroky publikované v časopise sú pravdivé tvrdenia. Nedošlo k porušeniu prezumcie neviny. Na zobrazenie nebola použitá fotografia navrhovateľa. Údaje, ktoré boli uvedené v článku - mohlo spoznať úzky okruh ľudí, ktorí poznali jeho charakterové vlastnosti, minulosť a tých, ktorí sa podieľali priamo na trestnej činnosti. Odporca postupoval v súlade so zákonom. Článok bol tlačovým spravodajstvom. Bol nákres podoby fyzickej osoby a iniciály priezviska a boli splnené podmienky čo sa týka primeranosti. Nebolo zasiahnuté do dobrého mena navrhovateľa, jeho občianskej cti ani dôstojnosti. Údaje publikované v článku boli pravdivé.

Časopis Plus 7 dní v čísle 37 dňa 17.9.2001 uverejnil článok s názvom Beštia. Dvojnásobný vrah a jeden z jeho kumpánov sú už za mrežami, ďalší sa ukrýva v zahraničí. Súčasťou tohto článku bol grafický nákres fyzickej osoby - identikity: takto opísali svedkovia v jednom a v druhom prípade pravdepodobného páchateľa. V tomto článku okrem iného je napísané: XX ročný X. E. zo I. dobre vedel, čo je vo veci a prečo toľkí policajti na neho mieria zbraňami. Na svojom konte mal dve chladnokrvné lúpežné vraždy i ďalšie trestné činy. Prvá vražda: do zlatníctva v Z. vstúpil 23.6. krátko po poludní nenápadný mladík. Vražda v V.: o mesiac takmer presne na deň sa situácia zopakovala. Scenár takmer rovnaký, len miesto činu bolo iné. 25.8. zastrelil neznámy lupič v miestnom zlatníctve a hodinárstve v V. XX-ročnú H. E., ktorá tam vypomáhala ako predavačka. Vrah si odniesol tovar za niekoľko 100 000,- Sk. Podozrenia: veľa vecí od samého začiatku naznačovalo, že v prípade oboch lúpeží a vrážd mohlo ísť o rovnakého páchateľa. Deň po prvej vražde zverejnili portrét potencionálneho páchateľa. Po vyhodnotení všetkých informácií zistili že páchateľom by mohol byť istý mladý muž zo I.. Po niekoľkých domových prehliadkach u vytypovaných osôb s istotou vedeli, že majú vraha. XX-ročného X. E.. usvedčili okrem iného aj drahé hodinky ktoré daroval v X. svojej priateľke a jej matke. X.. bol v chládku za vydierania a odsedel si navyše aj polročný trest za napadnutie dozorcu. Keď sa ocitol na slobode začal kamaráta z mokrej štvrte navštevovať, zoznámil sa s jeho dcérou a ruka bola v rukáve. V čase, keď sa malo stať to nové mesto, X. spomínal, že ide kúpiť reproduktory do auta. X. E.. teda s igelitkou vošiel do klenotníctva. Asi dva mesiace potom, ako sa X. vrátil z basy, začal rozhadzovať peniaze. Samé 5 tisícky, dokonca si kúpil domáce kino. Je nebezpečný, aj svokrovcom sa vyhrážal zabitím keď mu nechceli dať syna. Žil len s bratom a invalidným otcom. Šepká sa že X. má na konte viac vrážd ako mu zatiaľ polícia dokázala a možno aj lúpežných prepadnutí. Počuli sme ešte, že sa neštíti ničoho. Pri lúpeži v klenotníctve v F. dokonca využil aj svojho 4- ročného syna A.. Ten sedel s jeho kumpánom v aute, vraj aby boli nenápadní. Aký podiel mal na lúpežiach a vraždách K. A. polícia zatiaľ nevie lebo X. E.. odmietol vypovedať.
Navrhovateľ sa narodil 26.2.1973.

Časopis Plus 7 dní č. 37 zo 17.9.2001 je spoločenský týždenník. Č. 37 zo 17.9.2001 má 116 strán vrátane 4 strán farebnej obálky. Sporný článok je publikovaný na strane 31,32,33 tohto časopisu, je označený: Beštia - dvojnásobný vrah a jeden z jeho kumpánov sú už za mrežami, ďalší sa ukrýva v zahraničí. Autorka článku O. P..
Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 10.10.2005 č.k. 1 T 2/2005 uznal odporcu vinným, že spolu s P. B. dňa X.X.XXXX vošli do predajne zlatníctva na J. ul. č. XX v F., X. E. vytiahol na predavačku zbraň, pištoľ, ktorou na ňu neustále mieril, druhou rukou ju chytil za vlasy, prinútil ju ľahnúť na zem, zobral jej kľúč od výstavných vitrín, z ktorých po ich otvorení odcudzil väčšie množstvo predmetov zo žltého kovu. A teda spoločným konaním proti inému použil násilie a hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, taký čin spáchal so zbraňou a spôsobil takým činom značnú škodu, čím spôsobil pokračujúci trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1,2 písm. b), c) trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona. Najvyšší súd SR dňa
Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 17.1.2007 č.k. 1T 1/2005 navrhovateľa okrem iného uznal vinným že dňa 23.7.2001 po predchádzajúcej dohode zmocniť sa pod hrozbou použitia strelnej zbrane, predmetov zo žltého kovu, spoločne prišli do Z., spolu odišli do predajne Zlatníctvo na Z. Q. X/X v Z. F. V., P. B. a X. E. vošli do predajne, kde X. E. 4krát vystrelil na predavača a spôsobil mu strelné poranenie hlavy, na následky ktorých počas prevozu do nemocnice zomrel a následne z predajne odcudzili rôzne predmety zo žltého kovu. Dňa 25.8.2001 po vzájomnej dohode zmocniť sa, pod hrozbou použitia strelnej zbrane, predmetov nachádzajúcich sa v predajni Z. XX v V. vošli do predajne, následne vošiel do predajne X. E., ktorý bez vedomia a dohody, bez vyzvania zozadu strelil do zátylku hlavy predavačku čím jej spôsobil strelné zranenie a následne prikázal, aby zobral predmety zo žltého kovu spolu s hodinkami. Teda X. E. iného úmyselne usmrtil, spáchal taký čin na viacerých osobách, obzvlášť surovým spôsobom a v úmysle získať majetkový prospech - tým spáchal pokračujúci trestný čin vraždy podľa § X19 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), j) trestného zákona a trestný čin nedovoleného ozbrojovania podľa §-u XXX ods. 2 písm. b) Trestného zákona.
Rozsudok Krajského súdu Nitra zo dňa 17.1.2007 č.k. 1T 1/2005 nadobudol právoplatnosť dňa 7.11.2007.
Zo spisu D 1131/01 Okresného súdu Nitra súd zistil, že matka navrhovateľa nebohá I. E. zomrela XX.X.XXXX.
Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.
Podľa § 13 ods. 1,2,3 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých porušenie práva došlo. Zistený skutkový stav treba posúdiť podľa hore citovaných zák. ustanovení. Do zásahu do sféry práv navrhovateľa ako fyzickej osoby spätých s jeho osobou došlo článkom odporcu časopis Plus 7 dní, ktorý článok bol publikovaný v tomto časopise č.37 dňa 17.9.2001 č. 37 r. 2001. Každý proti komu sa vedie trestné konanie považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odcudzujúcim sa rozsudkom jeho vinu (§ 2 ods. 4 Trestného poriadku účinného v r. 2001). V mesiaci september 2001, ešte navrhovateľ nebol uznaný vinným za skutky ktorých sa dopustil v Z., v V. a v F..
Súd preto návrhu v časti vyhovel a návrh v časti zamietol. Podľa názoru súdu je nepostačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 zák. ustanovenia § 13 OZ. Navrhovateľ ako fyzická osoba má právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Bolo preukázané, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osobe ako navrhovateľa a vážnosť navrhovateľa v spoločnosti. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy súd určil v peniazoch s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo. Súd výšku peňažného zadosťučinenia určil na základe voľnej úvahy, ktorá však nemôže byť svojvôľou. Prihliadol pritom: a) na závažnosť vzniknutej ujmy b) na okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo. Určenie výšky peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy je v súlade s požiadavkou spravodlivosti. Podľa článku 50 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky len súd rozhodne o vine a treste za trestné činy. Každý proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odcudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Hore uvedené skutočnosti súd zistil obsahom trestných spisov Krajského súdu Nitra s.z. 1 T 1/2005 a 1T 2/2005 ako aj z obsahu článku publikovaného v časopise Plus 7 dní č. 37/2001 dňa 17.9.2001.

Navrhovateľ ako fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti a to občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Dôstojnosť majú všetky fyzické osoby rovnakú, nezávisle na svojom postavení v spoločnosti. Preto je treba všetky fyzické osoby chrániť pred ponižovaním ich dôstojnosti. Česť fyzickej osoby je výrazom úcty, uznania a ocenenia. T.j. vážnosti konkrétnej fyzickej osoby. Česť a dôstojnosť sú z najzávažnejších hodnôt osobnosti fyzickej osoby. V danej veci konanie odporcu - publikovaním hore uvedeného článku zasiahlo do cti a dôstojnosti navrhovateľa ako aj fyzickej osobnosti a to v tom, že tento článok obsahoval hore uvedenie skutkových tvrdení a tiež kritiku - ako hodnotiaci úsudok bez ohľadu nato, že ešte nebolo rozhodnuté právoplatne o vine navrhovateľa. To sa až stalo neskoršie hore citovanými súdnymi rozhodnutiami súdu. Odporca teda svojím konaním objektívne spôsobil privodenie nemajetkovej ujmy navrhovateľovi. Súd konkrétne zistil, že boli porušené a ohrozené hodnoty osobnosti navrhovateľa a to: občianska česť a jeho ľudská dôstojnosť. Súd preto rozhodol aby odporca poskytol navrhovateľovi primeraná zadosťučinenie - satisfakciu a to náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Prihliadol pritom na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
Súd zistil existenciu zásahu, neoprávnenosť tohto zásahu a existenciu príčinnej súvislosti medzi zásahom a neoprávnenosťou tohto zásahu. Súd preto poskytol navrhovateľovi hore uvedenú ochranu. Súd tak rozhodol podľa podaného návrhu na začatie konania. Zadosťučinenie súd navrhovateľovi priznal peňažným plnením - teda v peniazoch. Česť fyzickej osoby je hodnotou ktorej povaha je blízka telesnej integrite. Súd tu konštatuje že skutkové tvrdenia ohľadne proti spoločenskej činnosti z väčšej časti neboli pravdivé. Pravdivé bolo len to čo je preukázané hore citovanými rozsudkami trestného súdu. Súd bral do úvahy v článku použité výrazy formulácie ako aj celkový dojem ktorý tento článok vyvolal. Podľa názoru súdu ide z časti o nepravdivé difamujúce skutočnosti, ktoré boli nepravdivé. Zásahu do cti došlo v rámci neprimeraného hájenia chránených záujmov. Článok nebral do úvahy princíp spoločenskej adekvátnosti. Nie je rozhodujúce či odporca konal voči navrhovateľovi úmyselne alebo neúmyselne.
Súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. V časti návrhu vyhovel a v časti návrh zamietol. Ide o zásah, ktorý zákon nedovoľuje. Ďalej ide o zásah, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Týmto nie je porušené právo na kritiku. Zásah je objektívne spôsobilý vyvolať ujmu navrhovateľovi. Výšku zadosťučinenia v peniazoch súd určil a postupoval podľa voľnej úvahy. Bral do úvahy závažnosť ujmy a okolnosti za ktorých došlo k zásahu.
Podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov súd rozhodol o povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok. Súd navrhovateľovi priznal oslobodenie od súdnych poplatkov. Odporca je preto povinný zaplatiť súdny poplatok podľa položky 7 B písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov. T.j. 66 eur + 3% (500/100=5 x 3% = 15 eur) t.j. spolu 66 eur + 15 eur = 81 eur.
Záverom súd pripomína že súd nemusí z navrhnutých dôkazov vykonať tie, ktorými majú byť preukazované skutočnosti, ktoré sú pre posúdenie nároku uplatneného v konaní nerozhodujúce a právne bezvýznamné. Z tohto dôvodu súd nevypočul autorku hore uvedeného článku Beštia. Záverom súd znovu poukazuje že podľa Slovenského trestného poriadku a osobitne Ústavy Slovenskej republiky každý proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odcudzujúcim rozsudkom jeho vinu.
Podľa zák. ustanovenia § 132 OZ súd hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.
Podľa zák. ustanovenia § 142 ods. 3 OSP súd rozhodol o náhrade trov konania. Zástupkyni navrhovateľa priznal plnú náhradu trov konania, lebo plnenie záviselo od úvahy súdu. Súd priznal advokátke navrhovateľa odmenu za 6 úkonov:
1.prevzatie a príprava
2.návšteva navrhovateľa
3.písomné vyjadrenie z 12.11.2007
4.návšteva navrhovateľa
5.písomné vyjadrenie zo dňa 4.5.2009
6.účasť na pojednávaní 7.5.2009
Súd za každý úkon určil odmenu 33,3 eur x 6 úkonov = 199,80 eur.
K tomu treba režijný paušál:
1.rok 2007 3 úkony x 5,9 eur = 17,7 eur
2.rok 2008 1 úkon x 6,3 eur = 6,3 eur
3.rok 2009 2 úkony x 6,95 eur = 13,90 eur(hotové výdavky a strata času 134,19 eur). (cestovné Z. 45 km, osobné motorové vozidlo H. T. Z. C. XXX, priemerná spotreba 7,5 l /100 km, priem. cena benzínu Super Natural 95 v r. 2007 bola 1,293 eur (t.j. 90 x 0,206) + (90/100x 1,293x7,5) = 27,27 eur.
(v r. 2008 bola 1,328 eur (t.j. 90,0,183 + (90/100x 1,328x7,5) = 25,43 eur).

Rok 2009 je 1,074 eur (t.j. 90x 0,183) + (90/100x 1,074 x 7,5) = 23,72 eur.
Spolu náhrada trov 199,80 eur + 17,7 eur + 6,3 eur + 13,9 eur + 134,19 eur = 371,89 eur.
Súd vypočítal náhradu podľa §-u 1 AT.
Prepočet 1 eur = 30,1260 Sk.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ a proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca.

Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 15.07.2010 8Co/252/2009 - 493 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odôvodnenie - Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 500 eur titulom ochrany osobnosti, nemajetkovej ujmy a vo zvyšku žalobu zamietol. O náhrade trov účastníkov konania rozhodol tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 371,89 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej zaviazal žalovaného zaplatiť na účet súdu prvého stupňa súdny poplatok za návrh na začatie konania v sume 81 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 10.12.2003 domáhal ochrany osobnosti, nemajetkovej ujmy vo výške 50.000.000, - Sk. Uznesením č. k. 25C/220/2006-62 zo dňa 18.4.2007 konanie v časti istiny 49.000.000-Sk zastavil pre späťvzatie návrhu a uznesením č. k. 25C/220/2006-263 zo dňa 12.12.2007 nepripustil rozšírenie návrhu na sumu 10.000.000-Sk. Žalobca podaním zo dňa 4.5.2009 navrhol pripustiť zmenu petitu návrhu, žiadal od žalovaného sumu 5.000.000-Sk. Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 7.5.2009 pripustil zmenu návrhu.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 11, § 13 ods.1 až ods.3 Občianskeho zákonníka /ďalej len OZ/, ako aj zisteným skutkovým stavom veci, na základe ktorého dospel k záveru, že je potrebné žalobe čiastočne vyhovieť ako dôvodnej a vo zvyšku žalobu zamietnuť. Súd prvého stupňa uviedol, že mal za preukázaný uverejnený článok /s poukazom na jeho obsah/ spoločenského týždenníka Plus 7 dní dňa 17.9.2001 /číslo 37/ pod názvom "Beštia" "Dvojnásobný vrah a jeden z jeho kumpánov sú už za mrežami, ďalší sa ukrýva v zahraničí", ktorého autorkou bola O.. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 1T 2/2005 zo dňa 10.10.2005 na skutkovom základe uvedenom v bode 3/ rozsudku uznal žalobcu vinným zo spáchania pokračovacieho trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods.2 písm. b/,c/, Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 9 ods.2 Trestného zákona a rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k 1T 1/2005 zo dňa 17.1.2007, právoplatného dňa 7.11.2007 bol žalobca okrem iného uznaný vinným na skutkovom základe uvedenom v bodoch 1, 2 rozsudku zo spáchania pokračovacieho trestného čiu vraždy podľa § 219 ods.1, ods.2 písm. a/, b/, j/, Trestného zákona a z trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods.2 písm. b/ Trestného zákona. Zo spisu Okresného súdu v Nitre vedeného pod sp. zn. D 1131/01 za preukázané, že I. E., matka žalobcu zomrela dňa XX.X.XXXX.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že sporným článkom žalovaného došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu /občianskej cti a ľudskej dôstojnosti/ tým, že sporný publikovaný článok obsahoval uvedenie skutkových tvrdení a tiež kritiku ako hodnotiaci úsudok, bez ohľadu na to, že ešte nebolo rozhodnuté právoplatne o vine žalobcu, keď o nej bolo rozhodnuté neskôr citovanými rozsudkami súdu. Dôvodil s poukazom na to, že každý proti komu sa vedie trestné konanie sa považuje za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu /§ 2 ods.4 Trestného priadku účinného v roku 2001/ a tým, že v mesiaci september 2001 žalobca ešte nebol uznaný vinným za skutky, ktorých sa dopustil v Z., v V., v F.. Ďalej dôvodil tým, že skutkové tvrdenia o protispoločenskej činnosti žalobcu neboli z väčšej časti pravdivé, pravdivé bolo len to, čo bolo preukázané citovanými trestnými rozsudkami. Súd prvého stupňa poukázal na to, že pri svojom rozhodnutí vzal do úvahy použité výrazy, formulácie, ako aj celkový dojem, ktorý článok vyvolal. Mal za to, že išlo z časti o nepravdivé, difamujúce skutočnosti, ktoré boli nepravdivé. Uviedol, že k zásahu došlo žalovaným v rámci neprimeraného hájenia chránených záujmov, že článok nebral do úvahy princíp spoločenskej adekvátnosti, pričom nebolo rozhodujúcou skutočnosťou, či žalovaný konal úmyselne alebo neúmyselne. Mal za to, že išlo o zásah, ktorý zákon nedovoľuje, ktorý bol v rozpore s objektívnym právom, išlo o zásah objektívne spôsobilý vyvolať ujmu žalobcovi. V danej právnej veci bolo nepostačujúce zadosťučinenie podľa § 13 ods.1 OZ a bolo potrebné priznať žalobcovi nemajetkovú ujmu v peniazoch, keď konaním žalovaného bola v značnej miere znížená dôstojnosť žalobcu ako fyzickej osoby a vážnosť žalobcu v spoločnosti. Výšku nemajetkovej ujmy určil voľnou úvahou, prihliadnuc na závažnosť nemajetkovej ujmy a na okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práv žalobcu. S poukazom na tieto prijaté skutkové a právne závery vyhovel čiastočne žalobe vo výške 500 eur a žalobu vo zvyšku

zamietol. Uviedol, že nevykonal dokazovanie výsluchom autorky sporného článku, s poukazom na to, že nebol povinný z navrhnutých dôkazov vykonať tie, ktorými mali byť preukazované skutočnosti, ktoré sú pre posúdenie veci nerozhodujúce a právne bezvýznamné.
O náhrade trov účastníkov konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku /ďalej len OSP/ a žalobcovi, ktorý mal v konaní čiastočný úspech s poukazom na to, že plnenie záviselo od úvahy súdu, priznal plnú náhradu účelne vynaložených trov spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov a ako rozporný pre rozpornosť skutkových a právnych záverov podľa § 221 ods.1 písm. f/, h/ OSP, s poukazom na dôvody uvedené v § 205 ods.2 písm. a/ až f/ OSP, príp. aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vyhovel jeho žalobe v zmysle podania zo dňa 4.5.2009. Mal za to, že súd prvého stupňa nepochopil alebo nechcel pochopiť podstatu jeho žalobného návrhu, ktorý sa skladá z viacerých vecí a to a/ z porušenia prezumpcie neviny /žalovaný ho označil za vinného ešte predtým, ako by bol o jeho vine rozhodol právoplatne súd/, b/ z ovplyvňovania výsledkov trestného konania a zasahovania do obhajoby /konanie žalovaného bolo objektívne spôsobilé ovplyvniť výsledok trestného konania a mariť jeho obhajobné práva/, c/ zo zverejnenia jeho podobizní /žalovaný zverejňoval podobizne jeho osoby bez jeho súhlasu a v rozpore s jeho oprávnenými záujmami/, d/ zo zverejňovania a zneužívania jeho osobných údajov /žalovaný neoprávnene zverejnil údaje o jeho osobe, ako napr. jeho meno, začiatočné písmeno jeho priezviska, bydlisko, jeho vek, že má syna., meno jeho otca, jeho vek, že žije s bratom a invalidným otcom, atď./, e/ zo zverejnenia nepravdivých tvrdení v súvislosti s jeho osobou /žalovaný tvrdil, že žalobca vo väzení napadol dozorcu, za čo dostal polročný trest naviac, že žalobca rozhadzoval peniaze, že sa vyhrážal svokrovcom zabitím, že sa pošuškáva, že má na konte viac vrážd ako mu polícia dokázala a pod./, f/ z porušenia práva na ochranu pred publicitou /porušenie práva na ochranu súkromia/, g/ zo zverejnenia nepravdivých údajov v súvislosti s trestným konaním / žalovaný tvrdil, že žalobca zavraždil určité osoby, čo nie je pravda, lebo on nikoho nezavraždil, nespáchal ani iný čin, z ktorého ho žalovaný v inkriminovanom článku obvinil/. Ďalej uviedol, že návrh vo veci podal v roku 2002, predpokladal, že do rozhodnutia vo veci bude zbavený súdmi obvinení, naopak súdy vydali nezákonné protiprávne rozsudky, ktorými ho uznali vinným, pričom je presvedčený, že dôjde k zrušeniu týchto rozsudkov o vine. Mal za to, že aj keď bol v trestnom konaní odsúdený, na neoprávnenosť zásahov uvedených v bodoch a/ až f/ to nemá vplyv. Žalovaný porušil jeho prezumpciu neviny, keď ho v spornom článku označil za vinného pred tým, ako by o jeho vine rozhodol príslušný súd, pričom žalovaný použil v spornom článku pojmy " beštia, dvojnásobný vrah a pod.", ktoré sú jasné a zrozumiteľné, jednoznačne z nich vyplynulo nielen to, že ho žalovaný považuje za vinného, ale aj to, že obsahom článku navádzal čitateľa a čitateľa presviedčal, že žalobca je vinný z vrážd konkrétnych osôb a lúpeže. Mal za to, že z hľadiska rozsudkov ESĽP a vnútroštátnych rozsudkov a právneho priadku SR bolo konanie žalovaného protizákonné a porušujúce práva žalobcu. Žalovaný v inkriminovanom článku uverejnil jeho kreslené podobizne, bez súhlasu žalobcu, v rozpore s oprávnenými záujmami žalobcu, pričom žalobca nemal žiadny oprávnený záujem na zverejnení podobizne a už vôbec nie v súvislosti s tvrdeniami, že je beštia, vrah a pod. Uviedol, že v zmysle čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, aj keď verejnosť chce vidieť jeho podobizne, neoprávňuje to informačný prostriedok na zverejnenie jeho podobizne, lebo jeho právo jednotlivca na ochranu pred publicitou má prednosť pred právom skupiny, čím došlo k porušeniu jeho práva na ochranu pred publicitou /práva na ochranu súkromia/ a tiež k zníženie jeho ľudskej dôstojnosti, pričom poukázal na skutočnosť, že žalovaný poskytuje informácie verejnosti pre vlastný zisk, chce upútať čitateľa, teda vytvoriť väčší zisk, teda žalovaný nielenže konal v rozpore s jeho oprávnenými záujmami, ale ho naviac znížil na úroveň zvieraťa v zoo. Žalovaný v spornom článku zverejnil jeho osobné údaje a to celé jeho meno, začiatočné písmeno jeho priezviska, bydlisko, vek, ako aj údaje o jemu blízkych osobách, ako aj podobizeň jeho tváre atď, čím sa dopustil neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti a práva na ochranu súkromia. Žalovaný v spornom článku porušil jeho právo na vyjadrenie sa k veci, čím zneužil slobodu prejavu a porušil práva žalobcu, pričom žalovaný svoj prieskum uskutočnil povrchným spôsobom, neskontroloval si presnosť tvrdení a ako pravdivé prezentoval tvrdenia založené na informáciách z druhej ruky, napr. že X. bol v chládku za vydieranie, odsedel si pol roka navyše za polročný trest za napadnutie dozorcu. Ak by bol žalovaný spravil riadny prieskum a preveril si fakty, zistil by, že uvedená udalosť sa nikdy nestala. Žalovaný tiež uverejnil nepravdivé údaje v tom, žalobca napadol dozorcu, že si odsedel pol roka naviac, že rozhadzoval peniaze, že sa vyhrážal svokrovcom a podobne, ktoré tvrdenia žalovaného sú ohováraním žalobcu. Takéto nepravdivé tvrdenia žalovaného, ktoré pripisovali žalobcovi opovrhnutia hodné vlastnosti a postoj, obviňujú ho z nečestného

a nedôstojného správania, ho objektívne mohli vystaviť opovrhnutiu alebo poníženiu v očiach verejnosti a iných osôb, teda nestranný čitateľ konfrontovaný týmito tvrdeniami si ťažko mohol vybrať niečo iné, ako ho podozrievať z nečestného správania, z toho, že má opovrhnutia hodné charakterové vlastnosti. Tým došlo zo strany žalovaného k zneužitiu slobody prejavu a k porušeniu práv žalobcu na ochranu osobnosti. Mal za to, že v jeho prípade došlo sporným článkom k ovplyvňovaniu výsledku trestného konania, teda k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie, jednak v porušení prezumpcie neviny na začiatku trestného stíhania, keď každý svedok, ktorý prišiel následne vo veci vypovedať, nemohol už nebyť ovplyvnený názorom, že žalobca je vinný, takže už nemohli podať objektívnu výpoveď, tiež sa dostali pod tlak vyšetrovacie orgány aj súdy, v dôsledku konania žalovaného už nemohli konať a rozhodnúť nestranne a objektívne. Rovnako týmto zásahom žalovaný jeho spoluobvineným naznačil, ako a čo majú vypovedať. Konanie žalovaného bolo objektívne spôsobilé prekročiť hranice stanovené v záujme náležitého chodu justície, bolo objektívne spôsobilé ovplyvniť verejnú mienku, vyvinúť tlak na vyšetrovacie zložky, súdy, ovplyvniť svedkov, spoluobvinených, naviac v konaní, kde žalobcovi hrozí závažná sankcia doživotie. Za daných okolností konanie žalovaného bolo objektívne spôsobilé mariť jeho práva na obhajobu, keď žalovaný nielen navádzal, ale aj presviedčal verejnosť o vine žalobcu, predpokladal a hodnotil dôkazy, zverejňoval jeho podobizne, vyvinul tlak na súdy, vyšetrovacie zložky, ovplyvňoval svedkov, spoluobvineným poskytoval východiskový scenár, ako vypovedať atď., teda žalovaný ho odsúdil na samom začiatku trestného stíhania, potom žalobca nemal najmenšiu šancu obhájiť svoju nevinu. Mal za to, že tvrdenia žalovaného o jeho vine, že spáchal predmetné trestné činy vrážd sú nepravdivé, lebo on ich nespáchal, i keď bol právoplatne odsúdený, napriek tomu trvá v tejto časti na žalobe, keďže je presvedčený, že dosiahne zrušenie odsudzujúcich rozsudkov. Namietal tiež zverejnenie nepravdivých tvrdení v súvislosti s trestným konaním, t.j. že tvrdenia žalovaného o vine žalobcu sú nepravdivé. Poukázal na to, že v danej právnej veci je dôkazné bremeno na žalovanom ako vydavateľovi periodickej tlače, teda ak žalovaný v konaní nepreukáže pravdivosť uverejneného tvrdenia, predpokladá sa, že neuniesol dôkazné bremeno. S poukazom na to, že v prípade tvrdení, ktoré spadajú do kategórie "nie je možné dokázať pravdivosť tvrdení" súdy majú nielen právo, ale zároveň sú povinné preniesť dôkazné bremeno na žalovaného. Mal za to, že súd prvého stupňa bol povinný zabezpečiť si v danej právnej veci odpis z registra trestov navrhovateľa. Žalobca vo svojom odvolaní poukázal na prípady ESĽP, v ktorých boli priznané náhrady nemajetkovej ujmy za porušenie prezumpcie neviny, keď mnohonásobne vyššie náhrady boli priznané pri porušení tohto práva cestou informačného prostriedku- verejným spôsobom, len za samotné porušenie práva, aj keď nedôjde k vyvolaniu následku. S poukazom na ustanovenie § 135 ods.1 OSP uviedol, že priznanie sumy len vo výške päťsto eur za porušenie prezumpcie neviny je nezákonné a protiprávne, za stavu, keď sa žalovaný dopustil vo vzťahu k žalobcovi aj ďalších neoprávnených zásahov do viacerých práv žalobcu, vyššie uvedených, teda potom súd prvého stupňa mal žalobcovi priznať mnohonásobne vyššie odškodnenie. Uviedol, že v jeho prípade došlo k odsúdeniu a teda aj k vyvolaniu následku a to závažného a negatívneho vo vzťahu k jeho osobe. Poukázal tiež na to, že v danom prípade došlo k neoprávnenému zásahu sporným článkom žalovaného do práv žalobcu, keď žalovaný znížil jeho úroveň a dôstojnosť na úroveň "zvieraťa v zoo alebo cirkusu", ktoré je atrakciou pre verejnosť a jeho úlohou je produkovať zisk pre vlastníka. Tým došlo k zníženiu jeho ľudskej dôstojnosti veľmi závažným spôsobom zo strany žalovaného. V jeho prípade došlo aj k vyvolaniu závažného a negatívneho vo vzťahu k jeho osobe, následkov, aj k zníženiu ľudskej dôstojnosti veľmi závažným spôsobom, keď aj jeho blízki sa stali terčom ohovárania, posmeškov, útokov okolia a verejnosti. Namietal, že napriek tomu, že ich navrhol vypočuť, súd prvého stupňa tento dôkaz nevykonal. Mal za to, že tvrdenie žalovaného, že žalobcu mohol spoznať len úzky okruh ľudí neobstojí. Namietal výšku priznanej istiny a v tomto smere aj odôvodnenie rozhodnutia ako výsmech práva a spravodlivosti s poukazom na rozsudky ESĽP a vnútroštátne rozsudky.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v jeho vyhovujúcej časti a v časti výroku o trovách konania podal odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že žalobu zamietne a prizná mu voči žalobcovi plnú náhradu trov konania. Namietal, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Namietal nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti v tom, že z neho nie je zrejmé, ako súd prvého stupňa dospel k svojim skutkovým zisteniam a na základe akých dôkazov, keď v konaní v tomto smere žiadne dôkazy nevykonal. Žalovaný namietal nesplnenie hmotnoprávnych podmienok pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2, ods. 3 OZ. V odvolaní ďalej len poukázal na už publikované rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ich právne vety definujúce hmotnoprávne podmienky vzniku práva na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods.2 OZ a kritériá pre určenie výšky primeraného

zadosťučinenia v peniazoch podľa § 13 ods.3 OZ. Podčiarkol najmä to, že je právne relevantná len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom, v značnej miere znižujúcim dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, keď v konaní musí byť preukázané, že došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti, nie v bežnej, ale v značnej miere a peňažná satisfakcia je prípustná len vtedy, ak je dokazovaním preukázané /nie v rovine tvrdenia/, že osobná ujma je spojená so zvlášť citeľným znížením a sťažením postavenia žalobcu v kruhu, kde sa pohybuje a jej zmiernenie a vyváženie nemožno napraviť inak. Pri úvahách o výške zadosťučinenia súd musí vychádzať z dostatočne zisteného skutkového stavu a v tomto rámci sa oprieť o celkom konkrétne a preskúmateľné hľadiská vzťahujúce sa k zistenej miere zásahu do osobnostných práv dotknutej osoby. Pokiaľ ide o vyjadrenie miery a rozsahu ujmy treba vychádzať z následnej reakcie, ktorú zásah vyvolal v rodinnom, pracovnom, spoločenskom a inom prostredí. Túto mieru je treba zisťovať dokazovaním a posúdiť na základe poznania a vyhodnotenia tejto reakcie, keď v predmetnom návrhovom konaní o náhradu nemajetkovej ujmy § 13 ods.2 OZ je na žalobcovi už v samotnej žalobe označiť dôkazy, ktorých sa dovoláva, ako aj v priebehu konania vo veci. Súd musí v prvom rade brať zreteľ na satisfakčnú funkciu priznávanej peňažnej sumy, ktorou je zabezpečiť primerané zmiernenie nemajetkovej ujmy a s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu možno priznať aj citeľnú sumu napríklad vtedy, ak pôvodca neoprávneného zásahu mal úmysel, či dokonca zlý úmysel škandalizovať alebo ohovoriť určitú osobu alebo zámer takto si pomôcť k určitému prospechu, na druhej strane však nemožno priznávať neprimerané (premrštené) sumy, ktoré by vo svojich dôsledkoch viedli k bezdôvodnému obohateniu žalobcu.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie hmotnoprávnych podmienok vzniku práva na náhradu nemajetkovej ujmy, v tomto smere nenavrhol vykonanie žiadnych dôkazov.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že odvolanie žalovaného je nedôvodné a zotrval na tom, že boli splnené hmotnoprávne podmienky pre priznanie nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 a 3 OZ, pretože bolo dokázané, že žalovaný svojím konaním zasiahol do jeho osobnostných práv.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd ú § 10 ods.1 OSP/ preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods.1 a § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 OSP.

Ustanovenie § 157 OSP určuje obsahové náležitosti rozsudku. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia.
Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 157 ods.2 OSP, dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym spôsobom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní vo veci samej. Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie s poukazom na nepreskúmateľnosť odôvodnenia jeho rozhodnutia pre nedostatok dôvodov rozhodnutia /z nižšie konkrétne uvedených dôvodov/, keď týmto postupom súdu prvého stupňa bola odňatá účastníkom konania možnosť konať pred súdom.

Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 12 ods. 3 OZ podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, aby sa odstránili dôsledky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 3 zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov osobnými údajmi sú údaje týkajúce sa určenej alebo určiteľnej fyzickej osoby, pričom takou osobou je osoba, ktorú možno určiť priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora alebo na základe jednej či viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú, fyziologickú, psychickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu.

Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov spracúvanie osobných údajov o porušení ustanovení predpisov trestného práva, priestupkového práva alebo občianskeho práva, ako aj o výkone právoplatných rozsudkov alebo rozhodnutí môže vykonávať len ten, komu to umožňuje osobitný zákon.

Podľa § 8a Trestného poriadku platného a činného v čase uverejnenia sporného článku orgány činné v trestnom konaní informujú o svojej činnosti verejnosť poskytovaním informácií oznamovacím prostriedkom. Pritom dbajú na to, aby neohrozovali objasnenie skutočností dôležitých na posúdenie veci, nezverejňovali o osobách, ktoré majú účasť na trestnom konaní, údaje, ktoré priamo nesúvisia s trestnou činnosťou, a aby neporušili zásadu, že dokiaľ právoplatným odsudzujúcim rozsudkom nie je vina vyslovená, nemožno na toho, proti komu sa vedie trestné konanie, hľadieť, ako by bol vinný (§ 2 ods. 2).

Problematiku ľudských práv v tomto smere upravuje aj najvyšší zákon štátu - Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v platnom znení v čl. 19 ods. 1, podľa ktorého každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena (zhodne s čl. 10 ods. 1 Ústavného zákona č. 23/1991 Zb. - Listina základných práv a slobôd). V čl. 23 ustanovuje, že sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. V čl. 7 ods. 5 zakotvuje, že medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi. Slovenská republika je v zmysle uvedeného viazaná mnohostrannou medzinárodnou zmluvou zo dňa 4. 11. 1950 - Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení neskorších protokolov (ďalej len Dohovor), inak vo výňatku publikovaným ako Oznámenie FMZV č. 209/1992. Zb., ku ktorému pristúpila ČSFR dňa 21. 2. 1991.

Podľa článku 10 ods. 1 tohto Dohovoru: Každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

Podľa článku 10 ods. 2 uvedeného Dohovoru: Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky,

ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

V preskúmavanej veci došlo k stretu dvoch základných ľudských práv a to základného politického práva na slobodu prejavu a práva na informácie a ich šírenie a právom na ochranu osobnosti, teda dvoch základných práv, ktoré stoja na rovnakej úrovni (uznesenie ÚS 67/06).
Sloboda prejavu tvorí jeden zo základných prvkov demokratickej spoločnosti a jednu zo základných podmienok pre jej rozvoj a uplatnenie každého jednotlivca. Pritom nejde len o informácie alebo myšlienky, ktoré sú priaznivo prijímané alebo považované za neútočné alebo neutrálne, ale tiež na také, ktoré urážajú, šokujú alebo zjatrujú. Článok 10 chráni nielen podstatu vyjadrených ideí a informácií, ale aj ich formu, v ktorej sú sprostredkované. Táto sloboda podlieha len výnimkám zakotveným v čl. 10 ods. 2 Dohovoru, ktoré však musia byť striktne formulované. Podľa tohto článku existuje len malý priestor na obmedzenie diskusie o otázkach verejného záujmu politických prejavov. Vo všeobecnosti sloboda prejavu musí byť posudzovaná vo svetle veci ako celku, vrátane obsahu dotknutého vyhlásenia a kontextu, v ktorom bolo toto vyhlásenie urobené, a tiež vrátane konkrétnych okolností, ktorých sa vec týka.
Predpokladmi úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy je existencia neoprávnenému zásahu, vznik ujmy na právach chránených ustanovením § 11 OZ a príčinná súvislosť medzi vzniknutou ujmou a neoprávneným zásahom. objektívne. Uvedené predpoklady musia byť splnené. Občianskoprávna ochrana sa poskytuje len proti takým neoprávneným zásahom, ktoré sa dotýkajú mravnej integrity osobnosti fyzickej osoby tým, že môžu znížiť jeho dôstojnosť, česť a vážnosť z hľadiska jeho vzťahov k spoluobčanom a ohroziť jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Pritom nie je rozhodujúce, akým spôsobom došlo k takémuto zásahu do mravnej integrity osobnosti občana; ustanovenie § 11 a nasl. OZ chránia totiž občana proti rozširovaniu nepravdivých alebo znižujúcich tvrdení. Nie každý neoprávnený zásah do práva na ochranu občianskej cti však bude objektívne spôsobilý rušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 OZ. Záleží najmä na prostredí, v ktorom k zásahu došlo, na subjekte zásahu, na objekte zásahu, na jeho obsahu, pokiaľ išlo o skutkové tvrdenia na intenzite a na ostatných okolnostiach, za ktorých bol urobený. Na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti sa však nevyžaduje vyvolanie následkov, ale stačí, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 OZ. K takémuto záveru môže súd dôjsť len po zistení všetkých okolností prípadu.

Forma ochrany a tým aj súdneho výroku a prípadnej reparácie následkov závisí od charakteru porušenia a ujmy a od okolností prípadu a vhodnosti prostriedkov nápravy. Z neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti človeka sú vzhľadom k svojej publicite zvlášť nebezpečné zásahy, ku ktorým dochádza prostredníctvom tlače. Je potrebné robiť rozdiel medzi kritikou a neoprávneným zásahom, pričom rozdiel medzi nimi treba umiestniť v rozhodujúcom hľadisku pravdivosti, vernosti, objektívnosti a cieľa, ktorý je konkrétnym prejavom sledovaný. Zákonná ochrana je daná, len ak vytýkané prejavy sú zásadne nepravdivé, alebo pravdu skresľujúce. Nemožno priznať právo na ochranu osobe, ktorá konala protispoločensky a publikácia takýchto skutočností je kritikou a oprávneným zásahom proti spoločenským neduhom. Súd vo svojej aplikačnej praxi musí rozlišovať medzi skutkovými vyhláseniami a hodnotiacimi výrokmi. Kým existencia faktov môže byť preukázaná, pravdivosť hodnotiacich výrokov nepodlieha dokazovaniu. Hodnotiaci úsudok nemožno síce dokazovať, ale je nutné skúmať, či sa zakladá na pravdivej informácii, či forma jeho prezentácie je primeraná a či zásah do osobnostných práv je nevyhnutným sprievodným javom kritiky, či nebolo primárnym cieľom kritiky hanobenie určitej osoby. Za určitých okolností však aj hodnotiaci výrok, ktorý je bez akejkoľvek skutkovej základne na jeho podporu, môže byť prehnaný. Za pravdivé opísanie skutkového deja nemožno považovať jeho opísanie spôsobom, ktorý čitateľovi neumožňuje z opisu deja urobiť si vlastný hodnotiaci úsudok. Uvedenie neúplného skutkového deja má potom za následok, že tento skutkový dej nebol opísaný pravdivo a teda nie je pravdou. Ak potom na základe nepravdivého opisu skutkových okolností pisateľ článku vyjadril svoj hodnotiaci úsudok o skutočnostiach, ktorými môže zasiahnuť do práv chránených v ustanovení § 11 a nasl. OZ, ide o úsudok, ktorý neumožňuje čitateľovi urobiť si vlastný úsudok o veci, vychádzajúci z pravdivých skutočností a môže mať preto za následok aj skreslenie hodnotiaceho úsudku čitateľom (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3 Cdo 61/2000).

Za oprávnený zásah do osobnosti občana chránený všeobecným osobnostným právom je možné považovať len taký zásah, ku ktorému došlo v rámci výkonu práva kritiky za predpokladu, že ide o kritiku právom prípustnú alebo oprávnenú. Právom prípustná - oprávnená kritika predpokladá, že

pri nej nie sú prekročené hranice vecnej a konkrétnej kritiky, že je primeraná čo do obsahu a formy a nevybočuje z hraníc nutných na dosiahnutie svojho účelu. Kritika pritom musí vychádzať vždy z pravdivých skutočností. Za prípustné je možné považovať len také hodnotenie, ktoré je konkrétne a má oporu v správaní sa kritizovaného. Kritika musí byť, aby bola prípustná, primeraná obsahom a formou. Treba zároveň uviesť, že v rámci kritiky podľa okolností a povahy konkrétneho prípadu možno pripustiť určitú mieru zveličovania, ironizovania, či použitia relatívne ostrejších výrazov, ktoré by mohli byť za iných okolností považované za urážlivé. Ak však takého zveličovanie či ironizovanie určitých javov nemožno zo skutkových okolností uvedených v článku vyvodiť, nejde o kritiku právom prípustnú, ale o tvrdenie, ktoré nemá základ v skutkovom deji.

Dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno ohľadne zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu, ktorá spočíva v porušení, alebo v ohrození osobnosti človeka zaťažuje dotknutú fyzickú osobu. Naproti tomu na pôvodcovi takto charakterizovaného zásahu je, aby preukázal (v tomto smere spočíva na ňom dôkazné bremeno), že k zásahu došlo v súlade s právom a že existovala niektorá z okolností, ktorá podľa právneho poriadku vylučuje neoprávnenosť zásahu.

Predmetom danej právnej veci je žaloba o ochranu osobnosti s nemajetkovou ujmou v zmysle § 11 a § 13 ods. 1 až ods. 3 OZ. Žalobca žaloval vydavateľa týždenníka Plus 7 dní o náhradu nemajetkovej ujmy ustálenej so súhlasom súdu na konečnú sumu päť miliónov slovenských korún.

Súd prvého stupňa v danej právnej veci vo svojich skutkových a právnych záveroch uviedol, že žalovaný sporným článkom zasiahol do práva na ochranu osobnosti žalobcu /občianskej cti a ľudskej dôstojnosti/ porušením zásady prezumpcie neviny a osobnostných práv, tým, že sporný publikovaný článok obsahoval uvedenie skutkových tvrdení a tiež kritiku ako hodnotiaci úsudok, bez ohľadu na to, že ešte nebolo rozhodnuté právoplatne o vine žalobcu, keď o nej bolo rozhodnuté neskôr citovanými rozsudkami súdu. Dôvodil s poukazom na to, že každý proti komu sa vedie trestné konanie sa považuje za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu /§ 2 ods.4 Trestného priadku účinného v roku 2001/ a tým, že v mesiaci september 2001 žalobca ešte nebol uznaný vinným za skutky, ktorých sa dopustil v Z. F., v V., v F.. Ďalej dôvodil tým, že skutkové tvrdenia o protispoločenskej činnosti žalobcu neboli z väčšej časti pravdivé, pravdivé bolo len to, čo bolo preukázané citovanými trestnými rozsudkami, berúc do úvahy použité výrazy, formulácie, ako aj celkový dojem, ktorý článok vyvolal. Mal za to, že išlo z väčšej časti o nepravdivé skutočnosti. Uviedol, že k zásahu došlo žalovaným v rámci neprimeraného hájenia chránených záujmov, že článok nebral do úvahy princíp spoločenskej adekvátnosti, pričom nebolo rozhodujúcou skutočnosťou, či žalovaný konal úmyselne alebo neúmyselne. Mal za to, že išlo o zásah, ktorý zákon nedovoľuje, ktorý bol v rozpore s objektívnym právom, išlo o zásah objektívne spôsobilý vyvolať ujmu žalobcovi. V danej právnej veci bolo nepostačujúce zadosťučinenie podľa § 13 ods.1 OZ a bolo potrebné priznať žalobcovi nemajetkovú ujmu v peniazoch, keď konaním žalovaného bola v značnej miere znížená dôstojnosť žalobcu ako fyzickej osoby a vážnosť žalobcu v spoločnosti. Dôvodil tým, že výšku nemajetkovej ujmy určil voľnou úvahou, prihliadnuc na závažnosť nemajetkovej ujmy a na okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práv žalobcu.

Z obsahu spisu v danej právnej veci vyplýva, že v čase zverejnenia tohto článku bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie okrem iného aj za skutky uvádzané v článku, t.j. dňa 2.9.2009 začalo voči nemu trestné stíhanie a dňa 3.9.2001 bol vzatý do kolúznej väzby. Žalobca žiadal, aby mu vydavateľ týždenníka za uvedený článok zaplatil najskôr 50 mil. slovenských korún, následne jeden milión korún, potom dva milióny, následne desať miliónov korún a ostatne päť miliónov korún. Súd nepripustil zmenu návrhu na desať miliónov korún.

Žalobca vo svojej žalobe v znení jej doplnených podaní špecifikoval aké konkrétne práva na ochranu jeho osobnosti boli sporným článkom žalovaného porušené /zotrval na nich aj vo svojom odvolaní, v ktorom ich tiež podrobne špecifikoval, označil ich písm. a/ až g/, uviedol akým neoprávneným zásahom žalovaného k týmto porušeniam došlo a uviedol aké nepriaznivé dôsledky tento neoprávnený zásah vyvolal.

Odvolací súd dospel v danej právnej veci k záveru, že v odôvodnení rozhodnutia súdu prvého stupňa absolútne absentujú jasné a určité skutkové a právne závery tohto súdu v tom smere, ako sa súd prvého stupňa vysporiadal so žalobou, pokiaľ ide o jednotlivé žalobcom namietané porušenia osobnostných práv žalobcu /v odvolaní žalobcu označené písm. b/ až g//, s ktorými sa súd prvého stupňa

doposiaľ vôbec nevysporiadal /riešil len otázku porušenia prezumpcie neviny žalobcu sporným článkom žalovaného/, ani v tomto smere nevykonal dokazovanie.

Súd prvého stupňa sa nezaoberal sa pravdivosťou, resp. nepravdivosťou jednotlivých skutkových tvrdení v spornom článku, len neurčito uviedol, že z väčšej časti skutkové tvrdenia žalovaného o protispoločenskej činnosti žalobcu boli nepravdivé.

Súd prvého stupňa riešil len otázku porušenia prezumpcie neviny žalobcu sporným článkom žalovaného, avšak nedostatočne. V tomto smere absentuje dostatok dôvodov odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Súd prvého stupňa z tohto pohľadu bol potom povinný dôslednejšie sa zaoberať faktami, skutkovými tvrdeniami žalobcu, ktoré obsahoval uvedený sporný článok žalobcu, keď vzhľadom na predmet konania bolo nutné v súlade s ustanovením § 120 ods. 1 OSP zamerať dokazovanie tiež na overenie pravdivosti, resp. nepravdivosti údajov uvedených v článku a na zistenie skutočných následkov, pokiaľ išlo o neoprávnený zásah, ktoré mali, tak ako uvádzal žalobca, vzniknúť /žalobca v konaní uviedol, že článok mu spôsobil rozvrátenie jeho vzťahu s družkou, zhoršenie vzťahu s otcom, bratom, ohováranie a urážanie v dedine, odmietanie jeho syna v kolektíve, jeho sociálnu smrť v povolaní živnostníka/. Vzhľadom na vyššie uvedené je preto nutné v prvom rade vyhodnotiť a odlíšiť, ktoré z uvádzaných viet, výrokov sú pravdivé, ktoré nie, ktoré sú prípustnou, resp. neprípustnou kritikou protispoločenských javov a ktoré sú oprávneným, či neoprávneným hodnotiacim úsudkom. Skutkové tvrdenia sa opierajú o fakty, ktoré možno dokazovaním overiť, ktoré preukazuje žalovaný. V zásade platí, že pravdivá informácia nezasahuje do práva osobnosti, ak neskresľuje skutočnosť a nie je tak intímna, že by odporovala právu na ochranu súkromia a ľudskej dôstojnosti. Z doteraz vykonaného dokazovania podľa názoru odvolacieho súdu nemožno vôbec jednoznačne ustáliť, či v článku uvedené fakty, ktorých nepravdivosť namieta žalobca a ktorých pravdivosť je povinný preukázať žalovaný, boli alebo neboli pravdivé. Súd totiž opomenul preveriť, ktoré z tvrdení uvádzaných v článku a namietaných žalobcom sú alebo nie sú pravdivé. Napríklad nevykonal dokazovanie ohľadne údajného napadnutia dozorcu vo výkone trestu, vyžiadaním si odpisu registra trestov žalobcu, tak ako to v konaní žalobca žiadal. Tiež z diagnózy J 10 uvedenej v úmrtnom liste matky žalobcu súd nemohol zistiť, či tvrdenie uvedené v článku, že matka žalobcu zomrela na následky vypadnutia z okna bolo alebo nebolo pravdivé. Výsluchom svedkov je možné ďalej zistiť, či sa žalobca po spáchaných trestných činoch sa správal tak ako je to uvedené v článku. Námietku žalobcu o nepravdivosti o údajnom vyhrážaní sa svokrovcom, ktorých nemá, súd mal preskúmať výsluchom rodičov jeho bývalej družky F. Z kontextu článku a bežného používania slova svokrovci je zrejmé, že autorka mala na mysli rodičov F. B., nie zomrelých rodičov jeho exmanželky. Ak vyjde najavo, že informácie uvádzané v článku boli pravdivé, treba preskúmať aj zákonnosť ich poskytnutia a použitia v rámci spravodajskej licencie. Zákonnosť poskytnutia a použitia informácií znamená, že išlo o oprávnené informovanie o trestnom stíhaní žalobcu, teda o veciach verejných a dôležitých a súd ich posúdi ako dovolenú a potrebnú kritiku spoločenských javov. Treba zároveň uviesť, že kritika musí tiež vychádzať z pravdivých skutočností, ale v rámci kritiky podľa okolností a povahy konkrétneho prípadu možno pripustiť určitú mieru zveličovania, ironizovania, či použitia relatívne ostrejších výrazov, ktoré by mohli byť za iných okolností považované za urážlivé (napr. výraz "beštia"). Ak však o takéto zveličovanie či ironizovanie existujúcich faktov nevyvoditeľných zo skutkových okolností uvedených v článku, nejde o kritiku právom prípustnú, ale o tvrdenie, ktoré nemá základ v skutkovom deji.

Na druhej strane hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor autora, ktorý k danému faktu zaujíma určitý postoj. Z kontextu článku vyplýva, že autorka článku mohla niektoré svoje informácie čerpať od vyšetrovateľa z vyšetrovacieho spisu a z výpovedí svedkov. Autorka článku však v priebehu konania pred súdom prvého stupňa nebola k týmto skutkovým okolnostiam vypočutá. Ak súd prvého stupňa v novom rozhodnutí podľa vyššie uvádzaných kritérií odvolacím súdom vyhodnotí, že niektoré skutočnosti boli hodnotiacim úsudkom, posúdi, či a v akom rozsahu zasiahli do práv žalobcu chránených v ustanovením 11 a nasl. OZ, ktorý neumožnil čitateľovi urobiť si vlastný úsudok o veci, hoci vychádzal z pravdivých skutočností.

Výsluchom svedkov súd prvého stupňa tiež preverí, či uverejnený článok mal v obci I. takú publicitu, na základe ktorej obyvatelia obce poznali žalobcu a či u nich článok vyvolal presvedčenie o vine žalobcu za uvádzané skutky a či v obci bolo už pred uverejnením článku známe, že žalobca je vo väzbe pre lúpežné prepadnutia a vraždy.

Súd prvého stupňa sa bude musieť tiež dôslednejšie zaoberať otázkou posúdenia porušenia zásady prezumpcie neviny, aj z pohľadu ako sporný článok označuje žalobcu /uvádza len jeho meno a jeho priezvisko iniciálou "E.."/.

Ďalšie uverejnené údaje týkajúce sa osoby žalobcu o mene jeho syna a jeho veku, o veku žalobcu, bydlisku, treba vyhodnotiť, či sú to také osobné údaje, ktoré by mohli identifikovať žalobcu v jeho okolí a či ich zverejnením došlo k porušeniu práva na súkromie a ochranu osobných údajov (§ 8 ods. 3 zákona č. 428/2002 Z. z.).

Je potrebné zaoberať sa otázkou, či zverejnenie identikitu založilo porušenie práva na podobizeň, ako aj ostatnými žalobcom namietanými porušeniami osobnostných práv.

Z uvedených dôvodov odvolací súd ustálil, že odvolania účastníkov boli podané dôvodne. Keďže v konaní bola postupom súdu odňatá účastníkom konania možnosť konať pred súdom, odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V ďalšom konaní po doplnení dokazovania súd nanovo ustáli, ktoré tvrdenia uvedené v článku sú pravdivé, ktoré nie, ktoré sú len hodnotiacim úsudkom a ktoré kritikou, ďalej ktoré tvrdenia v článku a v akom rozsahu mohli zasiahnuť do osobnostného práva žalobcu. Jednoduchý záver o tom, že išlo o porušenie osobnostných práv bez bližšieho konkretizovania, ktoré súd ohodnotil sumou päťsto eur je pre odvolací súd neprijateľný. Z odôvodnenia rozsudku potom ani nevyplynulo akú kvalifikovanú a preskúmateľnú ujmu neoprávnený zásah u žalobcu vyvolal. Musí ísť o objektívne zistiteľný stav, ktorého existencia musí byť preukázaná nad všetky pochybnosti. Dôkaznú povinnosť v tomto prípade nesie žalobca. Súd však pred rozhodnutím o priznaní nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch existenciu takéhoto stavu nezisťoval a okrem výsluchov právnych zástupcov a žalobcu prostredníctvom dožiadaného súdu žiadne tomu zodpovedajúce dokazovanie nevykonal. Keďže výšku náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch určuje súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo (§ 13 ods. 3 OZ), bez preukázania splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 13 ods. 2 OZ treba záver súdu o primeranosti náhrady nemajetkovej ujmy v priznanej výške päťsto eur za predčasný.

Súd prvého stupňa v ďalšom konaní, viazaný vyššie uvedenými právnymi názormi odvolacieho súdu, v ďalšom konaní vo veci samej opätovne rozhodne a svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s ustanovením § 157 ods.2 OSP.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím navrhovateľa, vypočul svedkov a oznámil prečítaním obsah pripojených listín.

V zápisnici zo dňa 12.07.2013 je (okrem iného) napísané:
Navrhovateľ vypovedal: Narodil som sa XX.X.XXXX. Teraz mám XX rokov. V čase publikovania článku som mal XX rokov. Ja som teraz rozvedený. Moja manželka sa volala M. E., rod. F., nar. deň, mesiac, rok narodenia neviem povedať, bytom neviem povedať, predtým O. XX, I. F.. Ja neviem odpovedať, či žije. Spolu sme mali 1 dieťa - X. E., nar. deň, mesiac, rok narodenia neviem povedať, bytom asi O. XX, I. F.. Neviem odpovedať, koľko rokov má môj syn. Narodil sa v roku XXXX. Teraz má asi XX rokov. Moji rodičia sa volajú: a) X. E., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XXX, b) neb. matka I. E., nar. deň, mesiac, rok narodenia neviem povedať, zomr. marec alebo apríl XXXX. Moji rodičia mali dve deti: a) ja, b) J. E., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XXX. Viac súrodencov nebolo. Ja som mal družku F. B., nar. deň, mesiac, rok narodenia neviem povedať, bytom I. XXX. Ja neviem odpovedať, či žije. Spolu sme žili od roku XXXX až do januára XXXX. S družkou som mal tieto deti: a) A. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX. Potvrdzujem, že som otcom dvoch týchto detí. Viac detí nebolo. Väzba bola nariadená v septembri 2001. V tom čase som podnikal, ale nebolo to podnikanie v zmysle živnostenského zákona. Išlo o poskytovanie hudobnej produkcie, ozvučenia, osvetlenia a pod. V roku 1991 sa zmenil zákon a nebolo treba predkladať papiere ohľadom poskytovania hudobnej produkcie zo strany prevádzkovateľa, ale musel tieto veci riešiť ten, kto si objednal hudobnú produkciu, preto som zrušil živnostenské oprávnenie a riešil som veci len na dohodu.

Oficiálne v živnostenskom registri som nebol zapísaný od roku 1991. Pokiaľ som mal živnostenský list, platil som dane, potom tie dane platili organizátori týchto akcií, ktorým to vyplývalo zo zákona. Daňový úrad - neviem povedať. Išlo o Daňový úrad Z. - so sídlom E..

So súhlasom súdu navrhovateľ diktuje.
Odporca vo svojom článku uviedol okrem iného tvrdenie, že XX-ročného X. usvedčili okrem iného aj drahé hodinky, ktoré daroval v X. svojej priateľke a jej matke.
Do spisu predkladám záznam o predvedení T. B., kde na str. 3 pod č. 1 sú uvedené, že osoba vydala dámske hodinky zo žltého kovu zn. Q.. Ide o zápisnicu KR PZ Nitra, odbor kriminálnej polície čls: A.-XX/OVVK-XXXX. Následne fotografickú dokumentáciu z prehliadky bytu osoby menom T. B., ktorá je dcérou P. B., kde táto fotodokumentácia preukazuje zaistenie 2 kusov hodiniek - dámskych náramkových a to pod č. 12, 22, 23 a 36, 37. Následne predkladám rekogníciu veci vykonanú majiteľom týchto vecí. Ide o zápisnicu o výsluchu svedka B.T. zo dňa 1.9.2001, kde došlo k vykonaniu rekognície uvedených 3 kusov dámskych náramkových hodiniek s výsledkom tých, že opoznávajúca osoba uviedla, že tieto hodinky s najväčšou pravdepodobnosťou pochádzajú z jeho predajne. Následne označujem ďalší dôkaz a to uznesenie o vrátení uvedených 3 ks náramkových hodiniek B. R.. Ide o uznesenie zo dňa 4.3.2002 pod vyššie uvedeným číslom. Ďalej označujem ako dôkaz rozhodnutie KS v Nitre zo dňa 10.12.2003 pod č. 5T 2/2003, kde súd uviedol, že vyjadrenie B. R. vo vzťahu k opoznaniu týchto vecí, nie je možné považovať za postačujúce. Posledný dôkaz označujem rozhodnutie - uznesenie NS SR zo dňa 11.8.2004 pod č. 5To 41/2004, kde NS uviedol, že vykonanie týchto rekognícií je nepoužiteľné. To znamená, že dôkazmi som preukázal, že odporca vo svojom článku uviedol, že ma usvedčili okrem iného aj drahé hodinky, ktoré som mal darovať v X. svojej priateľke a jej matke. Ja som dôkazmi preukázal, aké hodinky boli zaistené a z rozhodnutia súdu v trestom konaní, ktoré podľa ustanovenia § 135 OSP sú pre všeobecné súdy záväzné vyplýva, že stotožnenie týchto hodiniek nie je v súlade so zákonom, preto nebolo preukázané, že by uvedené hodinky boli tie, ktoré ma majú usvedčovať zo spáchania trestného činu. Potvrdzujem, že som mal priateľku v X. T. B., nar. XX.X.XXXX, bytom X., E.F. Q.. Jej matka sa volá H. B., bytom tamtiež. Zároveň súdu predkladám dôkaz - darovaciu zmluvu, z ktorej vyplýva, že ja som menovaným dvom osobám daroval hodinky zn. C. a nie tie, ktoré boli predmetom v trestnom konaní, ako tie, ktoré ma majú usvedčovať zo spáchania trestného činu.
Navrhovateľ ďalej diktuje:
Odporca ďalej v článku uviedol, že sa pri domových prehliadkach našla nielen časť ulúpených klenotov, ale aj malokalibrová pištoľ, ktorou X. E.., teda ja, pripravil o život dvoch nevinných ľudí. Predkladám súdu všetku fotodokumentáciu z vykonaných domových prehliadok, z ktorých môže zistiť, že ani pri jednej z prehliadok nikdy žiadne klenoty neboli nájdené ani zaistené okrem tých, ktoré preukázateľne patrili osobám, u ktorých sa prehliadky vykonávali.
Tieto listiny sú založené v príslušnom trestnom spise KS NR. Čím chcem uviesť to, že som preukázal, že tvrdenie odporcu, že sa pri prehliadkach našla časť ulúpených klenotov je nepravdivým tvrdením. Ďalej odporca tvrdil, že sa našla aj malokalibrová pištoľ, ktorou X.. pripravil o život dvoch nevinných ľudí. V tejto súvislosti predkladám súdu taktiež všetky fotodokumentácie zo všetkých prehliadok, ktoré preukazujú, že počas týchto prehliadok bola nájdená zaistená a vydaná iba jediná malokalibrová zbraň, a konkrétne F., kaliber XX, výr. č. C XXXXP. potvrdzujem, že tieto listiny sú založené v príslušnom trestom spise. Nechal som si vyhotoviť znalecké posudky, z ktorých vyplýva, že zbraňou vyššie menovanou. Ide o znalecký posudok č. 10/2013, znalec D.. P. V., ulica O. XXXX/XX, K.. Zo záverov tohto znaleckého posudku, že uvedenou zbraňou nebola zavraždená žiadna osoba, čo preukazuje, že tvrdenie odporcu uvedené v článku je taktiež nepravdivé. Ftc. tejto listiny zašlem súdu. Súdu zašlem ftc. týchto listín.

Navrhovateľ ďalej udáva:
Čo sa týka preložených znaleckých posudkov, tieto boli vypracované aj v súvislosti s trestným konaním, preto sa pri ich čítaní môže zdať, že nesúvisia s tou prejednávanou vecou, avšak po dôkladnom preskúmaní súd zistí, že dôkazy, ktoré vyplývajú z týchto znaleckých posudkov preukazujú aj tú skutočnosť, že tvrdenia odporcu, ktoré uviedol vo svojom predmetnom článku nie sú pravdivé. Týmto som preukázal, že tvrdenie odporcu, že sa našla pri domových prehliadkach aj malokalibrová zbraň, s ktorou som mal pripraviť o život dvoch nevinných ľudí sa nezakladá na pravde. V prípade, ak súd chce verifikovať predložené kópie znaleckých posudkov, mám k dispozícii aj originály a v súvislosti s vypracovaním všetkých týchto znaleckých posudkov si uplatňujem náhradu trov konania vo výške stanovenej znalcami za vypracovanie tých posudkov, pričom kópie týchto faktúr a uhradených peňazí znalcom zašlem súdu v najbližšej dobe v kópiách s tým, že ak súd bude považovať za potrebné, viem predložiť aj originály týchto faktúr.

Ďalej je tu tvrdenie odporcu, kde v inkriminovanom článku o mne tvrdí, že som si odsedel navyše polročný trest za napadnutie dozorcu, pričom tak z výpisu registra trestov je nesporné, že ja som nikdy nebol

odsúdený, súdený a ani len obvinený z niečoho takéhoto. Rozoznávam rozdiel medzi odpisom a výpisom z registra trestov. Čím som preukázal, že aj toto tvrdenie odporcu je nepravdivé.

Ďalšie tvrdenie odporcu uvedené v predmetnom článku hovorí o tom, ako malo dôjsť ku spáchaniu skutku v Z., pričom poukazujem na skutočnosť, že tieto tvrdenia odporcu boli produkované už dva týždne po vznesení obvinenia, kedy ešte nebolo vykonané žiadne relevantné skúmanie ani úkony v danom smere a poukazujem znovu na mnou predložené znalecké posudky, ktoré preukazujú, že k spáchaniu skutku nielenže nedošlo a nemohlo ani dôjsť tak, ako to opísal odporca vo svojom článku, čím som preukázal aj nepravdivosť tohto tvrdenia odporcu.

Aby nedošlo k nedorozumeniu alebo k pochybnostiam, v danej súvislosti ešte predkladám ftc. ďalšieho listinného dôkazu a to konkrétne stanoviska GP SR zo dňa 31.5.2013 pod zn. IV/XSpr XX/XX-XX, z ktorého vyplýva, že držby akých zbraní som bol v skutočnosti obvinený, obžalovaný a súdený.

Navrhovateľ vo svojom prednese ďalej udáva:
V súvislosti s daným stanoviskom GP SR súdu predkladám k nahliadnutiu ftc. všetkých znaleckých posudkov a odborných vyjadrení Kriminalisticko-expertízneho ústavu PZ, ktoré sa nachádzajú aj v predmetnom trestnom spise, a z ktorých vyplýva, že ani v jednom vedenom prípade ani KR PZ nevydal také odborné vyjadrenie, z ktorého by vyplývalo, že zbraňou F., kalibru XX, výr. č. C došlo k zavraždeniu nejakej osoby na území v SR. Opakujem, že tieto listiny sú založené v príslušnom trestnom spise KS Nitra.
V súvislosti s tvrdením odporcu, kde narážal na vzťahy k mojim svokrovcom a podobne predkladám súdu kópie dôkazov a to konkrétne uznesenie KR PZ v Nitre zo dňa XX.XX.XXX G.:A.-XXX/OVK-NR-XXXX-MY a uznesenie KP Nitra zo dňa 16.12.2009 č. XKnXXX/XX-X, kde som vo vzťahu k mojej družke F. B. vec riešil tak, že som podal trestné oznámenie sám na seba, aby orgány prešetrili túto vec a rozhodli a tieto dôkazy preukazujú, že orgány činné v trestom konaní uviedli, že nebolo preukázané ani len to, že by moja družka bola mŕtva, nie to ešte zavraždená alebo že by som tento skutok mohol spáchať ja.

Navrhovateľ ďalej diktuje:
Tieto dôkazy som predložil aj vo vzťahu k ďalšiemu tvrdeniu odporcu, kde uvádza, že X. má na konte viac vrážd ako mu zatiaľ polícia dokázala, pričom v tejto súvislosti poukazujem na tú skutočnosť, že v čase vydania tohto predmetného článku som ja nebol odsúdený za žiadnu vraždu, čo si môže súd overiť preskúmaním odpisov, resp. výpisov z môjho registra trestov.

Ďalšia vec sú následky, ktoré vznikli uverejnením predmetného článku, kde odporca vopred uviedol scenár spáchania predmetných skutkov, pričom v tom čase ešte svedkovia ani spoluobvinení neboli ešte ani len vypočutí k veci. Odporca vo svojom vyjadrení podanom prostredníctvom svojho PZ sa bráni tým, že neskôr spoluobvinení a svedkovia vypovedali to, čo je uvedené v článku a teda, že odporca uviedol v článku pravdu. V tejto súvislosti chcem poukázať, resp. upriamiť pozornosť súdu na tú skutočnosť, že v tomto prípade nejde o námietky nepravdivosti tvrdenia, ale o porušenie prezumpcie neviny, ktorá spočíva v tom, že sú určité tvrdenia alebo výroky, ktoré konštatujú vinu vyslovené skôr než to vyplýva zo skutkových zistení konečného súdneho orgánu. Napriek tomu by som však chcel súdu predložiť a označiť dôkazy, ktoré preukazujú, že došlo k ovplyvneniu výsledkov trestného konania a to tak vo vzťahu k výpovediam a tvrdeniam spoluobvinených ako aj svedkov. V tejto súvislosti ako prvé poukazujem na tvrdenie spoluobvineného P. B.. Potvrdzujem, že P. B. je vo vzťahu k družke otec a dcéra a k matke manželka. Ja nechcem, aby súd preskúmaval moju vinu. Tieto listiny nezakladám do spisu, urobím z nich ftc., ktoré súdu zašlem. Vo vzťahu k tvrdeniu spoluobvineného P. B., odporca vo svojom článku prezentoval túto osobu, ako osobu, ktorá o ničom nevedela a iba robila to, čo jej bolo povedané. X. tento postup obrany použil následne P. B. aj vo vzťahu spáchania TC podvodu, z ktorého bol obvinený. Ide o konanie na OS X. pod zn. 1T 2/04, kde súdu predkladám k nahliadnutiu a následne doložím aj ftc. - zápisnicu o hlavnom, pojednávaní zo dňa 2.4.2004, list odporcu zo dňa 19.4.2004, rozsudok zo dňa 30.4.2004 a rozhodnutie odvolacieho súdu zo dňa 17.6.2004 zn. 4To 60/04-133, nakoľko tieto dôkazy preukazujú, že menovaný si za spôsobom obrany zvolil presne ten istý scenár, ktorý uviedol odporca o svojom článku a ako sa ukázalo, súdy rozhodli, že nevypovedá pravdu. Ftc. založím do spisu obratom. Ďalej vo vzťahu k druhému spoluobvinenému K. T. poukazujem, že obidvaja títo menovaní zhodne tvrdili až do roku 2013, kedy som dal vypracovať ZP č. 10/2013 znalcom D.. P. V., že zbraň, resp. zbraňou, ktorá bola nájdená OČTK boli zavraždení dvaja ľudia. To znamená, že poukazujem, upriamujem súdu skutočnosť na to, že odporca vo svojom článku tvrdil, že sa našla zbraň, konkrétne malokalibrová zbraň,

ktorou som ja pripravil o život dvoch ľudí. Následne ako si to môže súd overiť, boli vykonané výpovede spoluobvinených, kde obaja zhodne tvrdili presne to isté, čo je uvedené v predmetnom článku a tvrdil to až do súčasnosti. V tejto súvislosti predkladám súdu k nahliadnutiu dôkazy. Ide o zápisnice z pojednávaní vo veci konania na OS U. č. SA-XC/XXX/XXXX a vyjadrenie K. T. v tejto veci, ktoré preukazujú, že obaja menovaní stále tvrdili to, čo je uvedené odporcom v predmetnom článku. A predložením dôkazu, ktorý som zabezpečil v súčasnosti, ide o ZP č. 10/2013 zo dňa 28.6.2013 vyhotovený D.. P. V. som preukázal, že tvrdenia spoluobvinených boli nepravdivé. V danej súvislosti, však ide o to, že spoluobvinení opakovali len to, čo odporca zverejnil vo svojom článku, pričom z predložených dôkazov a ich preštudovaním súd zistil, že pri výsluchu som oboch spoluobvinených konfrontoval so skutočnosťou, že nikde v trestom spise neexistuje dôkaz o tom, že by predmetnou zbraňou bola zavraždená akákoľvek osoba na čo následne začali vypovedať a tvrdiť muselo dôjsť k pozmeneniu časti zbrane tak, aby sa nedala identifikovať, preto aj v tejto súvislosti som predlžil znalcovi na posúdenie dokumenty, kde znalec v otázke č. 32 uviedol, že to, čo spoluobvinení tvrdia, resp. teraz už svedkovia taktiež nezodpovedá fyzickým dôkazom. V tejto súvislosti dávam k nahliadnutiu súdu odpoveď na otázku č. 32

Potvrdzujem, že vec OS U. spis. zn. SA-XC/XXX/XXXX nie je právoplatne skončená. Doposiaľ vo veci nebolo rozhodnuté. V tejto veci vystupujem ako navrhovateľ a ako odporcovia K. T. a P. B.. Listiny súdu vo ftc. zašlem vrátane ZP č. 10/2013. Ja som ich chcel nachytať na klamstve, a preto som bol v konaní pasívny. Potvrdzujem, že za skutok, ktorý sa píše v spornom článku ohľadne F. som bol odsúdený rozsudok XTXXX KS NR. B. to až 7 rokov po tom, čo odporca výroky o mojej vine konštatoval vo svojom článku.

Zástupca odporcu vo svojom prednese udáva:
Ja sa k skutkovým a právnym okolnostiam vyjadrovať nebudem, nebudem ani reagovať na výpoveď žalobcu a trvám na tom, aby dnes vykonané listinné dôkazy boli v tej podobe ako boli predkladané navrhovateľom založené do spisu a vzhľadom na ich rozsah sa po ich následnom nahliadnutí do spisu, sa k nim odporca vyjadrí vo vzťahu k veci samej.
Chcem položiť navrhovateľovi niekoľko otázok.

1.P. navrhovateľ vy ste podnikali ako PO alebo FO?
Navrhovateľ odpovedá: Neviem na otázku odpovedať, neviem čo je PO a čo FO.
Zástupca odporcu:
Žiadam zaprotokolovať, že N predložil listinu výpis zo ŽR, z ktorého je zrejmé, že podnikal ako FO.
2.Dokedy ste mali živnostenské oprávnenie?
Navrhovateľ odpovedá: podľa záznamov uvedených vo výpise to bolo od roku 1993 do roku 1995. A po tom, ako som už uviedol, došlo k zmene zákona s tým, že čo sa týka platenia peňazí v súvislosti s činnosťou, ktorú som ja vykonával, už nespadalo do kompetencie poskytovateľa hudobnej produkcie, ale organizátora.
3.V článku sa uvádza, že predtým, ako ste boli vzatý do väzby a obvinený z TČ vraždy, ste boli vo výkone TOS, uveďte súdu v akom období a za aký trestný čin?
Navrhovateľ odpovedá: od roku 1997 do roku 2000, TČ vydierania, avšak nestalo sa nič z toho, čo odporca tvrdí vo svojom článku.
4.Koľko žalobných návrhov na ochranu osobnosti ste doposiaľ podali, v akom štádiu sú, voči komu sú vedené, kde sú vedené a pre aké zásahy do ochrany osobnosti?
Navrhovateľ odpovedá: z hlavy tieto údaje neviem uviesť. Opakujem, z hlavy neviem ani uviesť približný počet.
5.Či navrhovateľ vie uviesť počet konaní o ochranu osobnosti, ktoré sú vedené voči médiám z dôvodu zverejnenia informácií o osobe žalobcu?
Navrhovateľ odpovedá: Ako som už uviedol, z hlavy tieto údaje neviem uviesť. Avšak čo sa týka údajov, ktoré sú predmetom tohto konania a to za obdobie, ktoré je predmetom aj tohto článku, si myslím, že bolo podané a vedené len toto konanie. Tie ostatné sa týkajú až po roku 2007. S istotou to neviem uviesť.
6.Po tom, čo ste sa vrátili z výkonu TOS v roku 2000, z čoho, z akej činnosti ste mali príjmy a v akej výške?
Navrhovateľ odpovedá: Vzhľadom k tomu, že moja družka F. B. sa prestala starať o nášho syna A. E., musel som zostať so synom sám doma, nakoľko už nebolo možné umiestniť do škôlky alebo iného podobného zariadenia, takže bol som doma v podstate na materskej. Moje príjmy boli prídavky na dieťa a na výšku týchto príjmov si nepamätám. Dá sa to zistiť na ÚPSVaR. Vykonával som činnosť kúpa, sprostredkovanie rôznych vecí.

7.Kde ste žili pred septembrom 2001?
Navrhovateľ odpovedá: Striedavo I. XXX a Z., okr. V., č. domu neviem povedať. V obci Z. som mal kúpený rodinný dom, ktorý som predal ako na mňa bola daná väzba. Nadobudol som ho do vlastníctva v roku 2001.
8.Aké konania sa vedú voči FO T. a B.?
Navrhovateľ odpovedá: Ide o konania na ochranu osobnosti voči.
Viac otázok nebolo.

Svedkyňa O. F., vypovedala:
Potvrdzujem, že som autorka článku s názvom Beštia. Na jeho obsah sa už nepamätám. Sudca mi umožnil prečítať obsah tohto článku. Pôvodne som pracovala pre redakciu časopisu Plus 7 od roku 2001 až 2007. Matne na obsah článku som si spomenula. Pre odstup času neviem odpovedať, kto mi poskytol zdroj informácií v tomto článku. Potvrdzujem, že beštia nie je hodnotiaci článok. Ja ako novinár mám právo na expresívne vyjadrovanie. Ide o moje vyjadrenie, autorský opis situácii a to v zmysle etického kódexu novinárov. Ja som tento zdroj informácií preverovala a to tým, že som navštívila blízkych obetí a navyše si spomínam, že polícia tento prípad veľmi medializovala. Treba vyhľadať mediálne výstupy v tom čase. V tomto článku je identikit, ktorý mi poskytla polícia. Neviem, či to bola polícia z Nitry, respektíve z iného mesta. Mohlo to byť v súvislosti s tým, že asi polícia po navrhovateľovi pátrala. S obsahom článku pred jeho publikovaním som neoboznámila navrhovateľa. Z toho článku ani nevyplýva, že nejde o navrhovateľa X. E., lebo som nezverejnila jeho plné meno, len meno X. a priezvisko v iniciálach - E.. nikdy v živote ohľadom tohto článku som sa s navrhovateľom nerozprávala. Doposiaľ som ohľadne tohto článku nebola vypočúvaná, či už OS Nitra alebo iným súdom na území SR. Ide o moju prácu, nič nie je osobné. Opakujem, že tento článok som nebrala ako hodnotiaci úsudok ani ako kritiku. Ja čitateľom môžem ponúknuť len fakty a čitatelia nech si vyberú z toho, čo chcú. Svokrovcov navrhovateľa nepoznám. Meno a priezvisko F. B. mi nič nehovorí. Pokiaľ toto uložil skúmať KS, je to vecou KS. Jeho syna som nepoznala. Ja sa ospravedlňujem súdu ako aj navrhovateľovi, že na tento článok si nepamätám napriek možnosti, že mi súd umožnil znovu si tento článok prečítať. Každý týždeň pripravujem také články, že keby si to nosím v hlave, neviem povedať, ako by som dopadla. Ide o moju profesiu, nie o moje hobby. Ja som absolventkou stredoškolského vzdelania s maturitou, mám neukončené vzdelania na UKF v Nitre.

Na otázku navrhovateľa svedkyňa odpovedala:
1.Či vedela svedkyňa, že bude v danej veci vypočutá a ako dlho vedela predtým, že bude vypočutá?
Svedkyňa uvádza: Prišla mi pozvánka na tento súd, ktorú som prevzala. Ja nie som povinná sa na tento súd pripraviť. Ja som autorka tohto článku, treba vychádzať z toho, čo si pamätám, čo som napísala a nemôžem si to držať v hlave. Ja viem p. E. že vy ste zatvorený a máte čas sa tomu venovať. Ja mám svoje povinnosti, rodinu. Ja sa nemôžem intenzívne venovať tomu.
2.Že či chce tým povedať to, že týždeň času, ktorý mala od prijatia predvolánky jej nestačil na prípravu podkladov v súvislosti s touto vecou?
Svedkyňa uvádza: Ja som to neriešila.
Zástupca odporcu: Žiadam horeuvedenú otázku č. 2, lebo je navádzajúca a nesúvisí s predmetom tohto konania.
Navrhovateľ udáva: táto moja otázka súvisí s predmetom konania, pretože ak sa svedkyňa vyjadrí, že ten čas nebol dostatočný na prípravu k tomu, aby mohla riadne a pravdivo odpovedať, preto musí byť aj výsluch k veci preložený, aby si mohla k veci zistiť a účinne vypovedať, pretože ja mám ako strana konania právo na to, aby som mohol vykonať výsluch svedkyne, čo znamená, že ak sa svedkyňa úmyselne nepripraví na svoj výsluch, čo v tomto prípade sama priznala, tak tým marí moje právo výsluchu, porušuje moje právo na spravodlivé súdne konanie a znevažuje súd.
3.Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa chcem ešte raz spýtať, nech svedkyňa uvedie jasne a zrozumiteľne, či ten týždeň jej nebol postačujúci na to, aby sa riadne a účinne pripravila k výsluchu v tejto veci?
Svedkyňa uvádza: Ja si myslím, že so prišla na súd primerane pripravená. Vypovedám pravdivo tak, ako skutočnosti sú. Pravdivé je aj tvrdenie, že si nepamätám to obdobie a keď z tohto bude vytvorená štátna skúška, tak vám garantujem, že sa na to 100% pripravím.
4.Stále sa pýtam, aby svedkyňa jasne odpovedala, či jej ten týždeň postačoval?
Svedkyňa uvádza: Týždeň bol postačujúci.

5.V súvislosti s tvrdením autorky - svedkyne v inkriminovanom článku, že sa našla pri domových prehliadkach pištoľ, ktorou X. E.. pripravil o život dvoch nevinných ľudí uviedla, kto jej tieto tvrdenia poskytoval?
Svedkyňa uvádza: Otázke nerozumiem. Pochopila som, že sa N pýta na zdroj mojich informácií, čo odmietam povedať. Tiež nechápem ako nazval autorkine tvrdenie, ako si to môže dovoliť, že ide o tvrdenie.
6.Preverila ste si pravdivosť výrokov?
Svedkyňa uvádza: Pravdepodobne informáciu mám zo zdroja a ďalej sa nebudem k tomu vyjadrovať. Otázky N sú cielené k tomu, aby som odhalila moje informačné zdroje.
7.Či svedkyňa bude na všetky otázky odpovedať týmto spôsobom, aby som zbytočne nekládol otázky?
Svedkyňa odpovedá: Záleží na tom, na čo sa budete p. E. pýtať.

Na otázku sudcu svedkyňa odpovedá:
Ja navrhovateľa nepoznám, nemala som žiaden zlý úmysel navrhovateľa poškodiť. Novinárčina je taká profesia, že ja som povinná napísať fakty, ktoré sú preverené. Podľa mňa sú tam použité kvalitné zdroje. Ja nemôžem mať dobrú vieru, ja môžem čitateľovi poskytnúť len fakty, zhrnúť ich a poskytnúť čitateľovi.

8.Prečo ste uviedla výroky, ktoré sú nepravdivé?
Svedkyňa uvádza: Neviem o ktoré výroky sa jedná.
9.Či jej výrok, že pri domových prehliadkach sa našla malokalibrová zbraň, s ktorou som mal ja pripraviť o život dvoch ľudí je pravdivý?
Svedkyňa uvádza: Ja nemôžem posudzovať pravdivosť, ide o filozofickú otázku. Čo je to pravda? Dajte mi definíciu a ja vám na to odpovedám.
10.Ako vie vysvetliť, že znalec, ktorý je bez pochyby oprávnený vysloviť odborné závery, že akou zbraňou bola ktorá osoba zavraždená uviedol, že zbraňou, ktorá bola nájdená pri domových prehliadkach, o ktorej autorka článku tvrdí alebo vyslovila, že som zavraždil 2 ľudí, tento znalec uviedol, že to nie je pravda.
Svedkyňa uvádza: Na túto otázku nebudem odpovedať.
11.V súvislosti s druhým tvrdením, resp. výrokom autorky v inkriminovanom článku, že som si odsedel polročný trest za napadnutie dozorcu, nech svedkyňa uvedie, či toto tvrdenie je pravdivé alebo nie a prečo ho uverejnila?
Svedkyňa odpovedá: P. E., k tomu sa opäť nebudem vyjadrovať, lebo opäť sledujete odhalenie zdroju.
12.Ak vie svedkyňa potom vysvetliť skutočnosť, že podľa výpisov, resp. odpisov z registra trestov som ja nikdy nebol obvinený, obžalovaný ani odsúdený za spáchanie takého skutku, ktorý vo svojom výroku uviedla?
Svedkyňa uvádza: Opäť neodpoviem, lebo to sleduje k odhaleniu.

Navrhovateľ udáva:
Vzhľadom k tomu, že svedkyňa odmieta odpovedať na otázky, nemá význam ďalej klásť otázky, ale poukazujem na to, že podľa zákona je povinný pravdivosť svojich tvrdení preukazovať odporca, takže pokiaľ svedkyňa odmieta tieto skutočnosti objasniť, nechám na posúdení vec súdu a zároveň navrhujem a žiadam, aby bol v zmysle príslušnej judikatúry vyzvaný odporca na preukázanie tvrdení, ktoré boli v inkriminovanom článku vo vzťahu k mojej osobe vyslovené.

13.V súvislosti s tvrdením aj samotného odporcu prostredníctvom PZ, ktoré predložil písomnou formou v predchádzajúcom štádiu konania, a kde uviedol, že tieto informácie, resp. tvrdenia má od polície, nech svedkyňa uvedie, či vie uviesť, či tieto informácie boli zo strany polície poskytnuté oficiálnou cestou, teda napr. formou tlačovej besedy a podobne?
Svedkyňa odpovedá: To bola taká záludná otázka, že ja si ju ani nepamätám. Polícia sa štandardne vyjadruje k takýmto prípadom, úplne legitímne.
14.Nech teda svedkyňa uvedie jasne a zrozumiteľne, či tie tvrdenia, ktoré v súvislosti s mojou osobou uviedla, polícia poskytla oficiálne?
Svedkyňa odpovedá: Prepáčte, ja som tejto otázke neporozumela.
15.V súvislosti s výsluchom zo strany súdu odznelo, že súhlas beštia je expresívne vyjadrenie, či by to vedela bližšie špecifikovať?
Svedkyňa uvádza: Ja som sa k tomu už vyjadrila a keď tomu N neporozumel, nech si naštuduje etický kódex novinárov.
Navrhovateľ uvádza: ja som sa nepýtal na to, čo slovo beštia znamená, ale čo pod tým svedkyňa rozumie.

16.Či vie rozlíšiť rozdiel medzi hodnotiacim úsudkom a výrokom konštatujúcim vinu?
Svedkyňa uvádza: Nebudem na to odpovedať.
Zástupca O žiadam nadiktovať, že ja som žiadal danú otázku nepripustiť. Svedkyňa nie je v pozícii, aby bola skúšaná z teórie práva, ale aby vypovedala, čo vnímala svojimi zmyslami v súvislosti s predmetným článkom.
17.V súvislosti s tvrdením svedkyne, ktorej pri výsluchu sudcu uviedla, a to konkrétne, že nejde o navrhovateľa, aby uviedla jasne a zrozumiteľne, o kom tento článok písala?
Svedkyňa uvádza: P. E. tu nepadlo žiadne vyjadrenie alebo tvrdenie, že nejde o vás. Ja som sa len spýtala, ako ste vy usúdili, že o vás ide.
18.Nech svedkyňa odpovie na otázku, o kom teda predmetný článok písala?
Svedkyňa odpovedá: V článku je napísané: ide o osobu X. E..
19.Ja som sa nepýtal, aká osoba je v článku označená, ale o ktorej osobe článok písala?
Svedkyňa odpovedá: Písala som o X..
20.Nech svedkyňa uvedie, kto to je X..?
Svedkyňa uvádza: Ide o osobu, o ktorej som písala článok. Pravdepodobne som písala o FO.
21.Nech svedkyňa uvedie, vysvetlí údaje, ktoré v súvislosti s článkom uviedla, ako napríklad meno, bydlisko, vek a iné osobné údaje v súvislosti s touto osobou?
Svedkyňa uvádza: Táto osoba bola oficiálne zverejnená na pátraní a tieto údaje sa oficiálne zverejňujú, nejde o osobné údaje v zmysle zákona.

Navrhovateľ udáva:
Ďalšie otázky nebudem klásť, lebo svedkyňa odmieta odpovedať na moje otázky.

Ja som na položené otázky neodmietla odpovedať.

Navrhovateľ udáva:
Vzhľadom k tomu, že svedkyňa odmieta odpovedať na moje otázky a udáva vyjadrenia a výroky, ktoré maria moje právo výsluchu a súd odmieta spraviť také opatrenia, aby moje právo výsluchu bolo riadne a účinne vykonateľné, z moje strany nie je možné ďalej pokračovať vo výsluchu.

Na otázku PZ odporcu, svedkyňa odpovedá:
1.Chcem sa spýtať, či ste pri príprave článku navštívila obec I.?
Svedkyňa odpovedá: navštívila som obec I., čo patrí k štandardnej práci novinára. Ja nemám novinárske vzdelanie.
2.Za akým účelom ste navštívili obec I.?
Svedkyňa uvádza: Nemôžem teraz konkrétne odpovedať, lebo si na to nepamätám. Obec som navštívila za účelom - ide o prácu novinára.
3.Pýtali ste sa na N obyvateľov?
Svedkyňa uvádza: Konkrétne na tento prípad si nepamätám ani na tento postup. Všeobecne štandardne si myslím, že každý slušný objektívny novinár ide o obec, odkiaľ pochádza dotyčná osoba a informuje sa, či túto osobu poznajú a či majú k nej vzťah. Či v tomto prípade som dostala konkrétne odpovede, nemôžem to povedať vzhľadom na časový odstup.

Na otázku navrhovateľa, svedkyňa ďalej odpovedá:
Či ma minimálne aspoň písomne kontaktovala, aby mi dala možnosť vyjadriť sa k obsahu článku?
Svedkyňa odpovedá: Ja vôbec nerozumiem tejto otázky. Nedala som pred publikáciu článku možnosť vyjadriť sa.
Navrhovateľ uvádza:
Musí byť umožnené vyjadriť sa aj dotknutej osobe k veciam, ktoré o ňom novinár uvádza.

Navrhovateľ uvádza, nech vysvetlí, prečo nedala svedkyňa možnosť vyjadriť?
Ja už neviem, čo by som mala na to odpovedať.

Navrhovateľ udáva:
Ak svedkyňa uviedla, že bola v obci a pýtala sa ľudí, či si dala tú námahu, aby sa pýtala aj mojich blízkych a dala im možnosť vyjadriť sa k veci.
Na toto si nepamätám, ale zvyknem osloviť najširší počet ľudí.

Navrhovateľ udáva:
Ani v jedinom bode svedkyňa nehovorila pravdu.

Svedkyňa udáva:
Ja som vo všetkom hovorila pravdu.

PZ odporcu udáva:
Nebudem hodnotiť svedeckú výpoveď.

Svedkyňa uvádza:
Zotrvávam na svedeckej výpovedi.
Svedočné nežiadam.
Navrhovateľ uvádza:
Ako som už uviedol, tvrdenie svedkyne sa ani v jednom bode nezakladá na pravde. Po prvé samotný výrok beštia ES pre ľudské práva konštatoval ako výrok o vine vyslovený pred skutkovými zisťovaniami konečného súdneho orgánu a nie ako hodnotiaci úsudok. Po druhé predloženými dôkazmi súdu som preukázal, že všetky výroky autorky článku sú nepravdivé, čo potvrdili, či už samotné súdy v trestnom konaní a mnou predložené ZP ako aj ďalšie listinné dôkazy. To že svedkyňa nedokázala alebo nechcela uviesť údajný zdroj, ktorý s najväčšou pravdepodobnosťou ako neexistuje, svedčí sám o sebe, určite nie o pravdivosti jej vyjadrení, či už proti mojej osobe alebo vo vzťahu k moje osobe. Rovnako tak tým, že sa všemožne snažila rozprávať o všetkom inom len nie odpovedať na položené otázky, dokazuje, že odporca výsluchom tejto svedkyne ani v najmenšej možnej miere nepreukázal pravdivosť svojich výrokov vyslovených v inkriminovanom článku, či už proti mojej osobe alebo vo vzťahu k mojej osobe. Zatiaľ je to všetko.

Na otázku sudcu, navrhovateľ uvádza:
Sudca mi ukázal môj identikit v článku Beštia a na jeho otázku, či sa podobám na seba, uvádza, že ja nie som znalec, aby som vedel také veci posúdiť. Môj subjektívny názor, že ja sa v danom identikite opoznávam.

Navrhovateľ ďalej uvádza:
V súvislosti s tvrdením svedkyne ohľadne novinárskej etiky poukazujem na rozhodnutie EÚ pre ľudské práva vo veci X. a H. verzus J., kde súd vyslovil, že pokiaľ ide o starostlivosť, ktorú majú novinári vynakladať pri výkone svojej profesie, musia dodržiavať pravidlo "audiatur et altera pars" (nech prehovorí aj druhá strana). Potvrdzujem, že nie som účastníkom tohto konania. Odporca jednostranne podal informácie a tvrdenia a mne nebolo umožnené vyjadriť sa k tomu.
Rodinný dom bol predaný asi v roku 2002, kúpnu cenu neviem povedať, riešil to môj otec X.
Na otázku PZ odporcu, či otec a brat navrhovateľa ho navštevovali vo väzbe od septembra 2001 a ako často?
Navrhovateľ odpovedá: zo začiatku mi návštevy neboli povolené zo strany OČTK a potom, keď už povolené boli, chodili asi raz za mesiac. Väzba bola vykonávaná v Nitre.

Na otázku PZ odporcu, od kedy boli tie návštevy?
Navrhovateľ uvádza: Približne asi 3 mesiace po vzatí do väzby. Do väzby som bol vzatý 1.9.2001. A od vtedy ma približne pravidelne mesačne navštevovali.

Svedok X. E., (otec navrhovateľa) vypovedal: Navrhovateľa poznám, ide o môjho syna. Voči navrhovateľovi mám pomer ako voči synovi. Voči odporcovi som bez pomeru. Vo veci chcem vypovedať. Narodil som sa XX.X.XXXX, sobášil som sa deň a mesiac neviem povedať. Moja manželka sa volala I. E., nar. sa v septembri v roku XXXX. Moja manželka umrela v roku 2001, deň a mesiac neviem povedať. Ja neviem odpovedať, na akú diagnózu zomrela, ja neviem tieto čísla. Moja manželka bola v nemocnici v ZM, z ktorej chcela ujsť, asi áno, mne nepovedali pravdu a vyšla von a padla na hlavu. Ja neviem, ako to všetko prebiehalo, ja som pri tom nebol, mne akurát volali na pracovisko, že zomrela, lepšie povedané, v ZM vyskočila, viezli ju do NR a v nemocnici zomrela. V Nitre povedali, že oni vinu nenesú, že chybu spravili v ZM, a že v takom stave ju doviezli do Nitry. Ja som otcom dvoch detí a) navrhovateľa X. E., b) J. E., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XX. Tento druhý syn je ženatý, jeho manželka je F. E., bytom I. Sudca mi umožnil nahliadnuť do článku Beštia, potvrdzujem, že tento článok som si prečítal a na jeho obsah si zhruba pamätám. Tuším v tom čase v roku 2001 mal navrhovateľ družku. Podľa mňa sa volala F.. Je

pravda, že sa následkom tohto článku zhoršil môj vzťah so synom najmä v tom, že tam písali, že voľakto mojej manželke pomohol, lebo toto padalo na nás všetkých. Po celej dedine I. rozprávali, že sa to stalo v našej obci Žirany, avšak v skutočnosti sa to stalo v ZM v nemocnici. Čo som mal kamarátov, každý rozprával, že sme moju manželku zabili. Navrhovateľ má jedno dieťa a to A. E., deň, mesiac, rok neviem povedať narodenia, navštevuje druhý ročník učňovky. V tom čase A. žil. V roku 2001 mal 3 alebo 4 roky. Bol normálne decko. Mali sme s ním problémy v škôlke, chodili novinári, chlapca sa vypytovali, dávali mu čokolády a podobne. Ja neviem identifikovať týchto novinárov, ja ich nepoznám a ja som potom zakázal v škôlke, aby sa novinári stretávali s A.. Koľkokrát som išiel do krčmy, vždy som bol vyzývaný, aby som zaplatil s tým, že môj syn rozhadzuje päťtisíckorunáčky. Syn mi vyprával, t.j. môj vnuk, že chodia novinári a vypytujú sa ho takéto veci. Ja neviem, či N v roku 2001 podnikal. Podľa mňa sa zaoberal diskotékami. V parku, keď sa hrali deti, môj vnuk - syn navrhovateľa mal problémy. Mne priezvisko O. F. nič nehovorí. Predtým ma táto novinárka nekontaktovala. Ja po prečítaní článku som zaujal taký záver, že všetko si neoveria. Mne novinárka povedala, ktorá bola vypočutá dnešného dňa ako svedkyňa, že v I. ani nebola.

Na otázku navrhovateľa, svedok odpovedá:
1.Mám syna X. E.?
Svedok uvádza: Ja som zabudol, navrhovateľ má syna X. E. ml.
2.Či som sa v roku 2001 stretával s FO T. B.?
Svedok uvádza: Áno.
3.Či vie svedok uviesť, aký som mal vzťah s touto osobou?
Svedok uvádza: Chodila k nám s ním asi ako priateľka. Koľko razy mi hovoril, že boli v X. u nej.
4.Či v roku 2001, keď som sa zdržiaval na adrese I. XXX, či som mal spoločenský život s inými osobami?
Svedok uvádza: Ja neviem, či myslí kamarátov, chodili tam za ním chlapci, viem, že tam chodili návštevy aj s deťmi.
5.Po tom chodili, keď bol tento článok uverejnený za mnou?
Svedok uvádza: Ja neviem, či tam niekto chodil.
6.Vie svedok upresniť správanie detí a ich rodičov voči mal. A. E.?
Svedok uvádza: Chlapec A. došiel, plakal, že sa mu posmievajú, že ma zavretého otca a takto.
7.Predtým ako bol uverejnený tento článok sa tieto veci nediali?
Svedok uvádza: Nie, nediali sa.
8.Ako sa k svedkovi správalo okolie v rodine, v práci a podobne?
Svedok uvádza: Manželka môjho brata F. E. sa nechcela vôbec so mnou rozprávať. Ja som pracoval ako SBS-kár a mal som problémy v zamestnaní. Každý tvrdil, že mám syna vraha. Kolegovia tvrdili, že sa ma boja, aby ich navrhovateľ nezabil.
9.Boli zo strany okolia ohovárania a iné narážky?
Svedok uvádza: Boli tam narážky, ale presne si na to nepamätám.
10.Diali sa tieto veci predtým, ako bol tento článok uverejnený?
Svedok uvádza: Nie.
11.Nech svedok uvedie, ako sa rodina, či už blízka alebo vzdialenejšia ku mne správala pred uverejnením článku a ako po jeho uverejnení?
Svedok uvádza: Predtým som sa normálne s nimi rozprával, po tom vôbec nechceli so mnou komunikovať.
12.Či svedok vie, o kom je tento článok napísaný?
Svedok uvádza: Je to o ňom, t.j. o navrhovateľovi. Na tejto kresbe FO, ktorá je tam nakreslená moc sa nepodobá na navrhovateľa.
13.Osoby, s ktorými som sa rozprával vedeli, že článok je napísaný o navrhovateľovi? Vie svedok počet osôb, ktoré o tom vedia?
Svedok uvádza: Ja si na počet osôb nepamätám.
14.Vedela každá osoba, s ktorou sa môj otec rozprával o obsahu tohto článku, že obsah tohto článku je písaný o mojej osobe?
Svedok uvádza: Asi musela vedieť, lebo ma ohľadne tejto skutočnosti podpichovali.

Na otázku PZ odporcu, svedok odpovedá:
P. svedok, kedy ste tento článok čítali okrem tohto pojednávania?
Svedok uvádza: keď vyšiel tento časopis, hneď sa mi dostal do ruky, mi to doniesli prečítať.

Kedy ste čítali článok naposledy?
Svedok uvádza: Odvtedy, t.j. od roku 2001 ja som článok nečítal.

Od kedy bol N vo vyšetrovacej väzbe?
Svedok uvádza: ja presne dátum neviem, tuším, že to bolo v roku 2001.

Kedy bol uverejnený článok?
Svedok uvádza: Článok bol uverejnený po tom, ako bol N vzatý do väzby.
Kde žil navrhovateľ predtým ako bol vzatý do väzby?
Svedok uvádza: Žil v I. a chodieval k priateľke 1x do týždňa. V minulosti kúpil to dom v obci Z.. Neviem, kedy sa to stalo, bolo to písané na vnuka - A. a potom to bolo ďaleko, ja som tam nechcel chodiť, tak som to predal. Bola to stará chalupa na spadnutie. Ja neviem, kto financoval kúpu rodinného domu. Ja som rodinný dom predal za 150.000,- Sk. Pred väzbou bol odsúdený za iné TČ ako že zobral malého od svokrovcov a tí ho udali, že to vykonal nasilu. Ja neviem, či sa vyhrážal svokrovcom, oni to hovorili po dedine. Svokrovci sa volali K. B. a F. B., bývajú v I., č. domu neviem. Z tohto dôvodu bol vo väzení, ja som starý, roky neviem povedať. Bolo to asi pred rokom 2000. Vedelo sa o tom v dedine, lebo v dedine sa všetko rozprúdi. Ja neviem povedať, koľko obyvateľov mala obec I. v roku 2001. Dovtedy sa nezmenilo správanie obyvateľov obce voči odporcovi. Po článku v roku 2001 všetko sa zmenilo. Po tom, ako sa vrátil N z väzenia, mal. A. býval u svokrovcov v I., u mňa. V dedine sa rozkričalo o dôvode, prečo bol N vzatý do väzby v roku 2001. Stopercentne zmenilo povesť navrhovateľa v našej obci po tom, ako bol vzatý pre vraždy do väzby. O tomto bolo povedané v Televíznych novinách. Ja neviem, čo bolo povedané, bolo to pred 13 rokmi, ja si na to nepamätám.

Zástupca odporcu žiada zaprotokolovať:
Svedok povedal, že v TV bolo uvedené, že ho vzali do väzby a takéto veci.

Svedok ďalej odpovedá:
Raz za 3 alebo 4 mesiace v roku navštevujem navrhovateľa. Keď som si prečítal klamstvá prečítané v článku, tak som si nezmenil názor na navrhovateľa. Právoplatné rozsudky ohľadne vrážd nezmenili môj názor na navrhovateľa. Ja som sa s inými osobami o článku nerozprával.

Na otázku navrhovateľa svedok odpovedá:
Obyvatelia I. sa dozvedeli o skutkoch z novín.

Na otázku N, nech svedok uvedie, či osoby, s ktorými sa rozprával o tých veciach, ktoré boli predmetom toho, čo o mne napísali novinári, bývajú iba v obci I. alebo aj inde po Slovensku?
Svedok uvádza: Ja som už povedal, že som sa stretával s ľuďmi z okolia.

PZ odporcu sa pýta: Z čoho financoval navrhovateľ kúpu rodinného domu?
Svedok uvádza: Ja neviem, z čoho financoval navrhovateľ kúpu rodinného domu.
PZ odporcu sa pýta: Aké príjmy mal N v čase kúpy rodinného domu?
Svedok uvádza: Ja neviem, aké príjmy mal, ja som sa do toho nestaral.

Navrhovateľ upresňuje, že v danom čase predajom zmeniek zarobil vyše 13 mil. Sk a doklady o týchto finančných transakciách sa nachádzajú okrem iného aj v samotnom trestnom spise a tiež sú predmetom občianskeho konania proti polícii, ktoré prebiehali na OS v Nitre.

Viac otázok na svedka nebolo.

Navrhovateľ uvádza:
Svedok vypovedal pravdu až na to, že za vyhrážanie svokrovcom som nebol nikdy odsúdený za spáchanie tohto skutku. Ja neviem, ako sa volali svokrovci. Z právneho hľadiska som svokrovcov nikdy nemal. Potvrdzujem, že som neprišiel nikdy do kontaktu mojej manželky. Pokiaľ je pojem svokrovci sú myslený rodičia mojej družky F., taktiež uvádza, že v súvislosti s nimi som nebol nikdy obžalovaný, súdený alebo odsúdený, pretože som sa týmto osobám som sa nikdy nevyhrážal, čo si môže súd preveriť preštudovaním príslušných rozhodnutí.

PZ odporcu uvádza:
V tomto štádiu konania sa nevyjadrujem k výpovedi svedka.
Svedok svedočné nežiada.

Svedok J. E., (brat navrhovateľa) vypovedal: Navrhovateľa poznám, je to môj brat. Voči navrhovateľovi som v priateľskom pomere. Voči odporcovi bez pomeru, ide o noviny. Vo veci chcem vypovedať, keď je to potrebné. Ja som sa narodil 16.1.1980. V roku 2001 som mal 21 rokov. V tom čase som bol ženatý. Moja manželka sa volala F. E., deň, mesiac, rok narodenia neviem povedať. Článok v časopise odporcu som si prečítal v tom roku, keď bol publikovaný, rok neviem povedať. Asi to bolo v roku 2001. Zbežne si pamätám na obsah tohto článku. Ja som bol nahnevaný preto, že prečo v tomto článku rozoberajú mňa a moju matku. Mama zomrela na to, že mala problémy s vnútornosťami. Konkrétne tam rozoberali celú rodinu, čo sa týkalo aj mňa. Mňa nahnevalo to, čo ľudia rozprávali, napríklad, kde máš päťtisícovky, volali ma "Beštia poď zaplať". Ďalej sa ma pýtali, či som pomohol matku vyhadzovať z okna a podobne. Posmievali sa môjmu otcovi X.. Ja neviem, koľko obyvateľov mala obec I. v roku 2001. Ja neviem odpovedať, či sa stali vraždy v Z., v V., v Z., ja som tam nebol. Novinári ohľadom tohto článku ma nekontaktovali. Možno sa raz zastavili pred bránou, ale sme s nimi nekomunikovali. V roku 2001 som býval v rodičovskom dome v samostatnej prístavbe. Iné k veci neudávam.

Otázky navrhovateľa:
1.To čo svedok opisoval, správanie sa zo strany okolia, či sa diali v obci I. alebo aj inde, kde sa svedok zdržiaval, alebo kam chodil?
Svedok uvádza: Dialo sa to hlavne v obci, ale som sa stretol s tým aj v zamestnaní. Pracoval som v tom čase vo VBI.
2.Akej intenzity boli zásahy tohto okolia a ako dlho trvali a ako ich prežívala rodina svedka?
Svedok uvádza: Konkrétne z týchto novín 6 až 9 mesiacov.
3.Diali sa tieto veci aj predtým ako bol tento článok uverejnený?
Svedok odpovedá: Nie.

Na otázku PZ odporcu, svedok odpovedá:
Potvrdzujem, že pred týmto skutkom bol N odsúdený aj z iné TČ. Ja si myslím, že to bolo vydieranie alebo niečo také. Ja neviem, ako dlho bol za tieto činy vo výkone TOS. Obyvatelia obce I. pravdepodobne vedeli, že N bol vo výkone trestu. Ja neviem odpovedať na otázku, či obyvatelia obce vedia, že bol N odsúdený právoplatne za TČ vraždy. Po tom, ako bol N právoplatne odsúdený.

Navrhovateľ udáva:
Zástupca odporcu kladie otázky k udalostiam, ktoré sa stali v roku 2007, a ktoré nie sú predmetom môjho návrhu, preto mám námietky, aby takýto výsluch bol vedený. To sa netýka predmetu veci.

Svedok ďalej odpovedá:
Ja neviem, akú povesť požíval N v obci I., ako bol daný do väzby. Vyprávali, že sa niečo stalo a také. Ja neviem uviesť bližšie, čo obyvatelia vyprávali, bolo toho veľa. Majetkové pomery navrhovateľa v roku 2001 boli, myslím, že sa nemal zle. Keď niečo potreboval, tak si kúpil. Na otázku, či mal veľa peňazí - neviem presne povedať, akou sumou disponoval. Mňa nezaujímalo z čoho mal navrhovateľ príjmy v roku 2001. V roku 2001 sa navrhovateľ živil - neviem odpovedať. Podľa mňa naša matka zomrela v roku 2000. Zomrela tak, že v nemocnici v ZM niečo pobabrali, doniesli ju v kritickom stave rýchlou pomocou do Nitry a tam jej bohužiaľ nevedeli pomôcť ani stabilizovať ju. Lekár povedal jedine to, že lekári v Nitre majú čisté. Niečo som započul, že mala vypadnúť z okna, ale či je to pravda, ja si to neviem predstaviť. Matka mala 100 kg a ja si neviem predstaviť ako by skákala z okna. Potvrdzujem, že vzatie navrhovateľa do väzby a odsúdenie za vraždy zmenilo jeho povesť v obci. Povesť zmenilo k horšiemu. V roku 2001 som zaregistroval viacero článkov o navrhovateľovi, bolo ich 4 alebo 5. Bolo to publikované v rôznych novinách, ja neviem v ktorých. Možno po tom, ako bol N vzatý do väzby a po tom ako bol odsúdený, môj vzťah sa k nemu zmenil. Môj vzťah k nemu je taký istý ako predtým.

Na otázku navrhovateľa, svedok odpovedá:
1.Nech svedok uvedie, či je pravdou, že som robil v obci diskotéky a podobné akcie?
Svedok odpovedá: Je pravdou, že N nielen v obci I., ale aj v okolí pred vzatím do väzby robil diskotéky.
2.Je pravdou, že som tieto akcie a podujatia robil pre deti z okolitých obcí, deti z DD, pre Červený kríž a podobné organizácie a ako dlho tieto akcie trvali?
Svedok uvádza: Áno je to pravda a trvali zhruba 3 - 4 roky.
3.Či svedok vie uviesť, že by som za tieto podujatia zobral od kohokoľvek čo i len jednu korunu?

Svedok odpovedá: Viac akcií bolo dobročinných. Pre deti robil diskotéky, pre Červený kríž, keby mal zlú povesť, tak by ho tam nevolali.

Navrhovateľ uvádza:
Svedok hovoril pravdu, mýlil sa v dvoch veciach. Nie je pravda, že moja matka mala vyskočiť z okna. V roku 2001 bol uverejnený jeden článok v slovenskej tlači, o ktorom ja viem, a o ktorom vie moja rodina.

PZ odporcu uvádza:
Ja sa v tomto štádiu nebudem vyjadrovať k výpovedi svedka.
Svedok odpovedá:
Môže to tak byť, ako hovorí môj brat - navrhovateľ.

Svedok D., starosta Obce I. (okrem iného) vypovedal:
Navrhovateľa poznám, voči navrhovateľovi bez pomeru a záujmu. Odporca mi niečo hovorí, bez pomeru voči odporcovi a záujmu. Sudca mi umožnil nahliadnuť do predmetného článku a do nákresu v ňom. Jeho nákres a podobizeň v tomto článku sa podľa mňa skôr navrhovateľ nedá poznať. Od roku 1999 až do teraz pracujem ako starosta obce I.. V roku 2001 mala obec I. okolo 1300 obyvateľov. Ja som tento článok nikdy v živote nečítal. Ja som o tomto článku niečo počul pred pojednávacou miestnosťou v budove OS Nitra. Iné k veci neudávam.

Navrhovateľ uvádza:
Ja nemám žiadne otázky na svedka, ja neviem, prečo tento svedok bol predvolaný.

Na otázku PZ odporcu, svedok odpovedá:
Ja nemôžem odpovedať, či občania vedeli, že navrhovateľ bol právoplatne odsúdený, či bol vzatý do väzby. Ja pracujem ako starosta. Keby sme mali v tom čase aj 130 obyvateľov, tak poviem to isté, čo som teraz povedal. Ja neviem odpovedať, či v roku 2001 som sa stretol s reakciami obyvateľov na skutočnosť, že je vo väzbe. Viem, že v roku 2001 N mal v rodine nejaké konflikty. Skôr konflikty toho typu, že zhodou okolností sused na č. domu XXX, t.j. rodičia B. - s nimi mali nejaké konflikty. To vlastne riešila štátna polícia. Neviem, či to bolo pred rokom 2001 alebo po roku 2001. Boli to klasické rodinné problémy ako budúci svokrovia. Ide o rodinu B. K. a F. B.. Ide o rodičov F. B.. Ja neviem uviesť, prečo sa hádali. V súčasnosti sú obyvateľmi obce I., ja mám č. domu XXX a B. č. domu XXX, sme teda susedmi - dobrými. Ja ako starosta čítam tieto noviny - R., H. noviny a Q.. Určite niečo v roku 2001 bolo publikované v Z. novinách. Samozrejme rozprávali sa o vražde v zlatníctve.
Viac otázok nebolo.

Navrhovateľ uvádza:
Svedok hovoril pravdu, ale mýlil sa v tom, že som mal konflikty s celou rodinou, problémy som mal len s matkou F. B., potom som zistil, že táto má problémy s každým. V krajských Nitrianskych novinách boli potom články ako bol článok zverejnený u odporcu.

Svedok odpovedá na otázku navrhovateľa:
V obci I. sa šíria reči tak, ako v každej obci. Niečo sa povie na začiatku obce nemusí to byť pravda.
K výpovedi svedka sa nevyjadrujem, to poviem až v záverečnej reči.

Navrhovateľ uvádza:
Bolo toho veľa, ja sa neviem z brucha vyjadriť, potrebujem čas na naštudovanie si a je potrebné súdu doložiť dôkazy, ktoré som tu pred súdom označil a za daných okolností by bolo vyjadrenie nedostatočné a neúčinné. Preto žiadam od súdu možnosť, aby som sa mohol k dôkazom vyjadriť až na nasledovnom pojednávaní. A chcem využiť možnosť označiť ďalšie dôkazy.
Zástupca odporcu uvádza: Ku skutkovým a právnym záverom sa vyjadrovať nebudem. Vo vzťahu k dnešnému pojednávaniu. Žiadam, aby súd uložil navrhovateľovi povinnosť označiť konania o ochrane osobnosti, ktoré N vedie voči vydavateľom alebo vysielateľom za zásahy do ochrany osobnosti, ktoré boli vykonané prostredníctvom iných médií vo vzťahu k článkom, ktoré mali byť uverejnené, predložíme súdu rešerž tlače a ako svedkov žiadam vypočuť manželov K. B. a F. B..

Navrhovateľ uvádza:

Poučeniu som porozumel a to predložením rovnopisov dôkazov, ktoré som predložil súdu na dnešnom pojednávaní k nahliadnutiu. Len potrebujem trošku viac času, vzhľadom k tomu, že som vo výkone TOS. Žiadam vypočuť D.. P. V., bytom O. XXXX/XX, XXX XX K., znalec z odboru balistika, ktorého výpoveď je významná pre toto konanie ako dôkaz, nakoľko preukazuje tvrdenie odporcu ohľadne zbrane, ktorá bola nájdená pri domových prehliadkach ako nepravdivé v tom vzťahu, že som s touto zbraňou mal zavraždiť dvoch ľudí. A taktiež si žiadam uplatniť náhrady trov konania v súvislosti s vypracovaním ZP ako ďalších posudkov, ktoré som súdu predložil s tým, že ftc. faktúr za úhradu a vyplatenie peňazí znalcom doložím súdu hneď ako to bude možné, lebo kópie zatiaľ nemám k dispozícii.

PZ odporcu uvádza:
Poučeniu som porozumel. V zmysle poučenia uvádzam: žiadam vykonať výsluch manželov B., ktorých uvádzali vo svojich výpovediach dnes vypočutí svedkovia, preložíme rešerž tlače a po označení konaní o ochranu osobnosti vedených medzi žalobcom a vydavateľmi alebo vysielateľmi, žiadame tieto spisy pripojiť.

Záverečné návrhy:
Navrhovateľ: Čo sa týka môjho návrhu, na tomto návrhu stále trvám, nakoľko O vo svojom článku uverejneným vo svojom tlačovom periodiku Plus 7 dní bez akýchkoľvek pochybností porušil moje práva, a to tak, ako som to už viackrát súdu v predložených podaniach vyhotovených či už mnou alebo prostredníctvom PZ dokázal a uviedol. Čo sa týka samotného predmetu porušenia práva, namietam, že všetky tvrdenia odporcu uvedené vo vzťahu k mojej osobe boli a sú nepravdivé a to konkrétne tvrdenia, ktoré som označil a aby nedošlo k nedorozumeniu, záverom ešte raz uvediem, že ide najmä o tie tvrdenia, že sa u mňa našli drahé hodinky pochádzajúce z lúpeže, ktoré som daroval svojej priateľke a jej matke. Ďalej, že sa pri domových prehliadkach našla časť ulúpených klenotov, rovnako tak je nepravdivé tvrdenie odporcu v tom, že sa pri domových prehliadkach našla zbraň, konkrétne malokalibrová zbraň, ktorou som mal ja pripraviť o život dvoch ľudí. Taktiež nepravdivé je tvrdenie odporcu, že som dostal polročný trest navyše za napadnutie dozorcu a rovnako tak aj vo vzťahu k výrokom ohľadne mojej matky, mojím svokrovcom a podobne. V ostatnom namietam nie nepravdivosť tvrdenia odporcu vzhľadom na existujúce rozsudky, ktoré stále sú právoplatné, ale to, že došlo k vysloveniu týchto tvrdení ešte pred skutkovými zisteniami konečného súdneho orgánu, teda namietam porušenie prezumpcie neviny. A taktiež ostatné výroky ako napr. samotný nadpis článku, ktorý nie je hodnotiacim úsudkom, ale výrokom konštatujúcim vinu. Taktiež namietam, že došlo k porušeniu mojich práv. Rovnako zotrvávam na mojich námietkach v tom smere, že tvrdenia odporcu, ktoré zverejnil ešte predtým ako boli vo veci vypočutí svedkovia spoluobvinení a boli vykonané dokazovania, boli objektívne spôsobilé narušiť a ovplyvniť výsledok trestného konania voči mojej osobe, ktorý sa v danej súvislosti konanie viedlo. Taktiež zotrvávam na požiadavke zaplatenia nemajetkovej ujmy za porušenie mojich práv z titulu náhrady nemajetkovej ujmy a to vo výške, ako je uvedené v samotnom návrhu. Ide o nemajetkovú ujmu, t.j. duševné utrpenie, stres, traumu, pocit krivdy a nespravodlivosti, poníženie a podobne, ktoré som utrpel ako priamy dôsledok porušenia mojich práv zo strany odporcu. V tejto súvislosti si ešte záverom raz dovoľujem poukázať na existujúce rozhodnutia ES pre ľudské práva vydané v danej veci a to konkrétne Z. verzus Q., kde súd priznal sťažovateľovi odškodné vo výške 6.000,- eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy pre porušenie prezumpcie neviny, ktorá spočívala len v tom, že súd v korešpondencii porušil výroky konštatujúce vinu. V tomto konkrétnom prípade išlo o porušenie prezumpcie neviny pred verejnosťou prostredníctvom tlačového periodika, ktorý ako týždenník je najčítanejším periodikom vychádzajúcim na území SR. V tejto súvislosti poukazujem aj na rozhodnutia vo veci F. L. verzus B., T. De rive F. verzus G., B. verzus E. alebo napr. aj N. verzus J., kde v niektorých z týchto prípadoch ES pre ľudské práva priznala odškodné za porušenie prezumpcie neviny až vo výške 2 mil. Sk. Pričom poukazujem na skutočnosť, že v mojom prípade nedošlo len k porušeniu prezumpcie neviny, ale k uverejneniu evidentne nepravdivých tvrdení o mojej osobe zo strany odporcu, ktorých cieľom a úmyslom bolo ma poškodiť bez ohľadu na to, či sa jednalo o vedomé alebo nechcené porušenie mojich práv.

Záverom chcem ešte raz namietnuť skutočnosť, že súd I. stupňa odmieta počkať na predloženie kópie označených dôkazov, najmä na predmetný ZP zo strany znalca p. V., ktorý som si dal vypracovať, a ktorého hodnota je vyše 600,- eur, nakoľko si z tohto dôvodu náhradu škody - náhradu trov konania v súvislosti vypracovaním tohto ZP nemôžem uplatniť, čo ma značne poškodzuje ako N, keďže ZP som dal vyhotoviť práve pre účely tohto konania. To isté sa týka aj ostatných dôkazov. Napriek tomu si aj tak dovoľujem poukázať na skutočnosť, že podľa judikatúry v spore na ochranu osobnosti má pravdivosť svojich tvrdení preukazovať odporca, k čomu v danom prípade nedošlo, pretože vykonaním

dokazovania v predmete veci odporca nijako nepreukázal pravdivosť tých tvrdení, ktoré namietam ja, ako nepravdivé, a ktoré boli na tomto súdnom pojednávaní postupne prebraté. Rovnako tak nepreukázal pravdivosť toho, že by výroky o mojej vine, teda výroky konštatujúce moju vinu, nebol vyslovil skôr než ako tieto skutočnosti vyplynuli zo záverov konečného súdneho orgánu v trestnej veci, čoho samotným dôkazom je to, že O tieto výroky konštatujúce vinu vyslovil už v septembri 2001 a konečný súdny orgán vyslovil výroky konštatujúce moju vinu až v roku 2007 a rovnako tak poukazujem, že pri písaní článku nebola dodržaná ani novinárska etika, na ktorú som taktiež poukazoval, t.j. pravidlo nech prehovorí aj druhá strana. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti navrhujem a žiadam, aby súd vyhovel môjmu návrhu v plnom rozsahu, či už v predmete veci alebo vo vzťahu k priznaniu nemajetkovej ujmy ako titulu spravodlivého zadosťučinenia.

PZ odporcu uvádza:
Vzhľadom na dnešné rozsiahle vykonané dokazovanie ako skutočnosť, že dôkazy, ktoré dnes predkladal navrhovateľ nie sú súčasťou spisu, žiadam o odročenie tohto pojednávania za účelom prípravy záverečného zhrnutia právneho a skutkového stavu v tomto konaní, ktoré zašleme súdu písomne v lehote 10 dní. Ja sa neviem vyjadriť, či je to všetko z mojej strany, nakoľko neviem, či súd umožní predložiť záverečné zhrnutie skutkového a právneho stavu veci.

Podľa názoru odporcu nedošlo v uvedenom prípade k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, nakoľko jednotlivé tvrdenia označené navrhovateľom v tomto konaní, v kontexte článku nie sú spôsobilé neoprávnene zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu. Chýba im teda základný predpoklad protiprávnosti konania a tým je spôsobilosť výrokov čo i len ohroziť vážnosť, česť alebo dôstojnosť navrhovateľa. Označenie článku "Beštia" nepochybne prestavuje hodnotiaci úsudok autorky článku, ktorý má vecný základ vo vykonanom dokazovaní, keď okrem iného aj rozsudkom právoplatným v trestnom konaní vo veci vrážd, ktorých sa dopustil N bolo preukázané, že navrhovateľ konal odsúdenia hodným spôsobom. Poukazujúc na názor odvolacieho súdu uvádzam, že v rámci kritiky, t.j. hodnotiacich úsudkov možno podľa okolností a povahy pripustiť použitie relatívne ostrejších výrazov ako napr. Beštia. Vo vzťahu k neoprávnenému zásahu, ktorý mal spočívať v uverejnení identikitu podozrivej osoby uvádza, že ani tento nepredstavuje neoprávnený zásah, nakoľko v samotnom článku je uvedené pod identikitom uvedený text: "takto opísali svedkovia pravdepodobného páchateľa, toto zobrazenie pochádza z policajného zdroja, bolo uverejnené pri pátraní po podozrivej osobe". A naviac ani svedkovia, ktorí boli dnes vypočutí, nespoznali osobu žalobcu zo zobrazení, ktoré bolo súčasťou článku. O vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy neboli splnené základné zákonné predpoklady na priznanie tohto nároku, nakoľko nemožno dospieť k záveru, že existuje neoprávnený zásah, že by boli vyvolané následky takéhoto zásahu, ktoré by odôvodňovali priznanie takéhoto zásahu a vzhľadom na neexistenciu prvých dvoch podmienok nemožno hovoriť logicky ani o príčinnej súvislosti medzi neoprávneným zásahom a tvrdenými následkami. Tak, ako konštatoval odvolací súd, povinnosťou žalobcu bolo preukázať ním tvrdené následky v podobe tvrdení žalobcu o rozvrátených vzťahoch s družkou, zhoršení vzťahu s otcom a bratom, ohováranie a urážanie žalobcu v dedine, či je "sociálnu smrť" v povolaní živnostníka. Takéto následky žalobca v tomto konaní nepreukázal. Čo sa týka príčinnej súvislosti medzi uverejnením článku a rečami, ktoré sa mali objaviť v dedine uvádzam, že nielen dnes vypočutý svedok brat navrhovateľa, ale aj samotný navrhovateľ v žalobnom návrhu uviedol, že krátko na to, ako bol vzatý do väzby sa v rôznych tlačových periodikách začali objavovať články o jeho osobe v súvislosti s obvinením z TČ vrážd. Nemožno teda na základe vykonaného dokazovania zistiť, aké články vyvolali aké konkrétne reakcie. V žalovanom článku N nebol označení priezviskom, na identikite, ktorý je súčasťou článkov, nebol spoznaný ani dnes vypočutými svedkami, a preto možno konštatovať, že takmer každý nemal možnosť spoznať podľa článku osobu navrhovateľa. V zmysle právnych názorov odvolacieho súdu nemožno priznať právo na ochranu osobe, ktorá konala protispoločensky. Celý článok sa venuje téme spáchania vážnej trestnej činnosti. V tomto kontexte treba túto kritiku v tomto článku aj vnímať. Rovnako treba zohľadniť akú česť, vážnosť a dôstojnosť si svojím prechádzajúcim konaním navrhovateľ vyslúžil vo svojom okolí a akú požíval v čase uverejnenia predmetného článku. Vzhľadom na uvedené odporca žiada súd, aby v zmysle vykonaného dokazovania s poukazom na právne názory vyslovené odvolacím súdom žalobu v celom rozsahu zamietol a zaviazal navrhovateľa na náhradu trov konania odporcu.

Časopis Plus 7 dní číslo 37/2001 dňa 23.07.2001 na strane 33 a 34 publikoval článok:
Beštia. Dvojnásobný vrah a jeden z jeho kumpánov sú už za mrežami, ďalší sa ukrýva v zahraničí.

Z piatka na sobotu, zo siedmeho na ôsmy september sa pohyboval na ceste medzi I. a Z. modrý mercedes s ukrajinskou značkou.

Muž za volantom do poslednej chvíle netušil, že ho už niekoľko hodín sleduje kriminálka a "kukláči". Krátko po polnoci im musel zastaviť. Nemalo zmysel brániť sa či utekať. Ani sa o to nepokúsil. L. X. L. zo I. dobre vedel, čo je vo veci a prečo toľkí policajti na neho mieria zbraňami. Na svojom konte mal dve chladnokrvné lúpežné vraždy i ďalšie trestné činy. Prvá vražda: (vytlačené tučným písmom) Do zlatníctva X. v Z. F. nad V. vstúpil dvadsiateho tretieho júna krátko popoludní nenápadný mladík. Za pultom bol v tom čase len o rok mladší P. A. zať majiteľky, ktorý sa mladého muža zdvorilo opýtal čo si želá. Ten ho požiadal o ukážku niekoľkých hodiniek a prsteňov. Predavač však veľmi rýchlo zistil, že nejde o riadneho zákazníka a snažil sa z predajne vybehnúť. Lupič mu v tom chcel zabrániť, strhla sa medzi nimi bitka a padol výstrel. Otec dvoch maloletých detí zostal ležať na dlážke klenotníctva. Nebol hneď mŕtvy, no ťažkému zraneniu v ten deň podľahol. Z obchodu zmizli šperky za niekoľko stotisíc. Už o niekoľko hodín trenčiansky policajti vedeli, že si svedkovia v ten deň v okolí zlatníctva všimli dvoch mužov. Zatiaľ však netušili, či išlo o kumpánov alebo o náhodu. Vražda v V.: O mesiac takmer presne na deň, sa situácia zopakovala. Scenár takmer rovnaký, len miesto činu bolo iné. Dvadsiateho piateho augusta zastrelil neznámy lupič v miestnom zlatníctve a hodinárstve V. v V. štyridsaťdeväťročnú ročnú H. E., ktorá tam vypomáhala ako predavačka. Vrah si odniesol tovar za niekoľko stotisíc korún "ráno sme s manželkou sadli na bicykle a šli sme na nákupy. Chystala sa totiž s našou dcérou E. na dovolenku. O týždeň mali byť už na J.," spomína na nešťastný deň manžel nebohej F. E.. Ťažko hľadá slová "Krátko pred ôsmou sme sa rozlúčili, ona vošla do obchodu a ja som šiel domov. Tam som sa dozvedel, že manželka volala s dcérou, rozprávala jej, čo všetko nakúpila, asi o pol deviatej zazvonil telefón znova. Volal doktor, vraj mám okamžite prísť, lebo manželke zostalo zle a odpadla. Zobudil som preto syna dospávajúceho po večernom koncerte U., sadli sme do auta a šli do obchodu," spomína tichým hlasom pán E.. "Prišli sme pred zlatníctvo, všade boli natiahnuté žlté pásky. Dlhé roky som pracoval na železničnej polícii, vedel som, čo to znamená. Vrah ju zastrelil odzadu, ranou do tyla ako zviera. Bezcitne a chladnokrvne. Zaslúžil by si trest smrti." V to ráno mali šťastie v nešťastí aj manželia B.. z V.. "Boli sme v V. na nákupoch, a tak sme sa rozhodli zájsť do miestneho klenotníctva po hodinky, ktoré sme mali v oprave," spomína svedkyňa P. B.. "V obchode sa svietilo a už z ulice sme videli na zemi ležať bezvládne telo. Vošli sme obaja dnu, žiadnu krv sme nezbadali, a tak sme si mysleli, že tej panej prišlo náhle zle. Manžel teda zostal pri nej, ja som šla do susedného obchodu privolať sanitku. Až po príchode lekára sme sa dozvedeli, že ju niekto zastrelil. Vrah sa teda mohol pokojne skrývať vzadu v predajni a mali sme šťastie, že sme ho neprekvapili," hovorí. "Vtedy sme si uvedomili, čo sa všetko mohlo stať." Rodina E. sa nestihla spamätať zo šoku, keď zažila druhý." Miestny farár nám odmietol v deň obradu omšu. Moja žena bola hlboko veriaca. Do kostola chodila každú nedeľu aj s E.. On nám však oznámil, že omšu treba objednať tri mesiace dopredu. No dá sa to? Vedieť, že vám o tri mesiace zavraždia ženu?" kladie si trpko otázku pán E.. Podozrenia: veľa vecí od samého začiatku naznačovalo, že v prípade oboch lúpeží a vrážd by mohlo ísť o rovnakého páchateľa. Policajti vedeli, že v Z. i v V. sa strieľalo z malokalibrovky, vždy zmizli šperky, ktoré sa dali ľahko predať... Deň po prvej vražde zverejnili portrét potenciálneho páchateľa. A aj opis muža, s ktorým ho videli pohybovať sa po meste. Po vražde v V., vypočutí svedkov a vyhotovení identikitu bolo vyšetrovateľom jasné, že ide o toho istého muža, ktorý zabíjal a lúpil v K. kraji. Záležalo len, ako skoro ho odhalia. Hrozilo totiž, že v lúpežiach i vraždení bude pokračovať. Po vyhodnotení všetkých informácií zistili, že páchateľom by mohol byť istý mladý muž zo I.. Nemýlili sa. Po niekoľkých domových prehliadkach u vytypovaných osôb s istotou vedeli, že majú vraha. L. X. usvedčili okrem iného aj drahé hodinky, ktoré daroval v X. svojej priateľke a jej matke. Krátko nato zistili aj vrahových kumpánov. Jedným z nich bol štyridsaťosemročný P. z X., otec jeho priateľky. Ďalším sa ukázal tridsaťtriročný A.. zo V.. Toho však polícia ešte nemá. Skrýva sa v zahraničí a je málo pravdepodobné, že sa na Slovensko vráti. Pri domových prehliadkach sa našla nielen časť ulúpených klenotov, ale aj malokalibrová pištoľ, ktorou X. pripravil o život dvoch nevinných ľudí. Spoločníci X. a P. sa spoznali vo väzení. Za mrežami v O. nad X. si obaja odpykávali trest. X. bol v chládku za vydieranie a odsedel si navyše aj polročný trest za napadnutie dozorcu. Keď sa ocitol na slobode začal kamaráta z mokrej štvrte navštevovať, zoznámil sa s jeho dcérou a ruka bola v rukáve. "V čase, keď sa malo stať to Z. F., X. spomínal, že si ide kúpiť reproduktory do auta. Zavolal P. a K., sadli do mercedesu a šli." hovorí svedok. Ďalej tvrdí, že starý pán P. B., mimochodom slobodný umelec a vo svojom okolí známi ako hudobník, vôbec netušil, že sa bude vraždiť. Po príchode do Z. F. si všetci traja sadli na lavičku neďaleko zlatníctva X. a čakali na vhodnú príležitosť. Tá prišla až na tretíkrát, keď už mali pohyb predavačov v obchode preverený. Keď sa blížila osudná minúta, K. si vraj všimol kvetinárku, ktorá ako na potvoru stále "klebetila" so zákazníkmi pred predajňou. Y. teda s igelitkou vošiel do klenotníctva a K. do susedného kvetinárstva, aby kupovaním kytice zabavil predavačku. Po

chvíli prešiel aj on do klenotníctva. P. B. ich oboch čakal v naštartovanom mercedese, ktorý ešte v "base" X. sľúbil požičať istý R.. Ďalšie stopy: To, že muži mali lúpeže i vraždy vopred naplánované, potvrdzuje fakt, že nenechali nič na náhodu. Ešte keď sa chystali na lúpež v Z. F. a zisťovali situáciu prespali až na V.. X. E.. v aute, P. v stane. Po mesiaci, pred druhou lúpežou sa opäť zatúlali až na východné Slovensko. Boli si tam obzrieť niektoré obchody, no nakoniec sa rozhodli pre V.. Aj tam ulúpili páchatelia napokon len malé množstvo šperkov v hodnote necelých stotisíc korún. Prečo však vraždil X., aj v tomto prípade zatiaľ jasné nie je. Páchatelia vedeli, že zlatníci majú tovar poistený a že by kladením odporu neriskovali život pre niekoľko gramov žltého kovu a značkových hodiniek. Vyšetrovatelia preverovali aj ďalšie stopy. Mali totiž podozrenie, že spomínaný trojlístok toho má na rováši ešte viac. Približne dva týždne pred vraždou v V. sa pokúsil prepadnúť zlatníctvo na Farskej ulici v Z.. Lúpež sa nevydarila. Deviateho júna dvaja neznámi muži vykradli zlatníctvo na J. So zbraňou v ruke jeden z páchateľov prinútil predavačku, aby si ľahla na podlahu. Klenotníctvo vyplienili a odniesli si šperky v hodnote 1,7 milióna korún. Policajti veľmi rýchlo zistili, že aj pod lúpež v F. sa podpísala spomínaná dvojica. "Asi dva mesiace po tom, ako sa X. vrátil z basy začal rozhadzovať peniaze, samé päťtisícky. Dokonca si kúpil domáce kino. Všetci sme sa čudovali, kde na to vzal," hovorí muž, ktorý ho pozná. "Je nebezpečný, aj svokrovcom sa vyhrážal zabitím, keď mu nechceli dať syna. Žil len s bratom a s invalidným otcom. Nedávno im zomrela mama, vypadla z okna. Už sa mnohí pýtajú, či jej niekto náhodou nepomohol...?" hovorí človek, ktorý si neželá, aby sme ho menovali. Problémy vraj nepotrebuje. V. sa, že Y. má na konte viac vrážd, ako mu zatiaľ polícia dokázala. A možno aj lúpežných prepadnutí. Počuli sme ešte, že sa neštítil ničoho. Pri lúpeži v klenotníctve v F. dokonca využil aj svojho štvorročného syna A.. Ten sedel s jeho kumpánom v aute, vraj, aby boli nenápadní. Aký podiel mal na lúpežiach a vraždách K., polícia zatiaľ nevie, lebo X. odmietol vypovedať. "Takíto ľudia si nezaslúžia nič iné len trest smrti. Pätnásť či dvadsať rokov za mrežami ich nezmení. A zadosťučinenia sa nedočkajú najbližší zbytočných obetí ani v prípade, ak páchatelia dostanú doživotie," zhodujú sa v názore na trest rodiny pozostalých. O. F..

Horeuvedený článok bol publikovaný na stranách číslo 32, 33, 34. V úvode článku sa nachádzajú ručne nakreslené tváre dvoch fyzických osôb. Pod touto kresbou je nápis - Identikity: Takto opísali svedkovia v jednom a v druhom prípade pravdepodobného páchateľa.

Navrhovateľ tvrdí, že horeuvedený článok je nepravdivý vrátane všetkých viet, ktorú skutočnosť na pojednávaní dňa 19.11.2010 súdu oznámila zástupkyňa navrhovateľa (v tom čase).

Navrhovateľ sa narodil 26.02.1973. Článok bol publikovaný v roku 2001, teda navrhovateľ v tom čase mal fyzický vek XX rokov.

Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 10.10.2005 sp. zn. 1T/2/2005 (okrem iného) uznal navrhovateľa vinného, že spolu s inou fyzickou osobou po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 08.06.2001 vošli do predajne zlatníctva na J. a X. vytiahol na predavačku zbraň pištoľ nezistenej značky, čiernej farby, ktorou na ňu neustále mieril a povedal jej: "Prepad, ničoho sa nechytajte." Druhou rukou ju chytil za vlasy, prinútil ju ľahnúť si na zem, zobral jej kľúč od výstavných vitrín, z ktorých po ich otvorení odcudzil väčšie množstvo predmetov zo žltého kovu.....

Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 17.01.2007 sp. zn. 1T/1/2005 (okrem iného) rozhodol, že navrhovateľ dňa 23.07.2001 po predchádzajúcej vzájomnej dohode zmocniť sa pod hrozbou použitia strednej zbrane predmetov zo žltého kovu, spoločne prišli do Z. F. nad V. na osobnom motorovom vozidle. Spolu odišli do predajne zlatníctvo X. v Z. F. nad V., navrhovateľ - vošli do predajne, kde navrhovateľ štyrikrát vystrelil na predavača P. A.,..... na následky ktorých P. A. zomrel počas prevozu do nemocnice. Ďalej dňa 25.08.2001 pod hrozbou použitia strelnej zbrane zmocniť sa predmetov pre v predajni V. v V., následne vošiel do predajne, navrhovateľ, ktorý bez vedomia a dohody.....bez vyzvania zozadu strelil z malokalibrovej zbrane do zátylku hlavy predavačku.....

Rozsudok Krajského súdu v Nitre 17.01.2007 sp. zn. 1T/1/2005 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR v Bratislave sp. zn. 1To/12/2007. Súd nezistil, že by navrhovateľ napadol dozorcu.

Rozsudok Krajského súdu v Nitre z 10.10.2005 sp. zn. 1T/2/2005 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR 1To/110/2005 dňom 08.02.2006.

Časopis Plus 7 dní číslo 37 zo dňa 17.09.2001 je spoločenský týždenník má 116 strán.
Súd ďalej zistil, že otec navrhovateľa sa volá X. E. a jeho matka neb. I. E., ktorá zomrela XX.XX.XXXX. Syn mal. A. E. sa narodil 20.10.1996 (listina oznámenie o narodení Okresného úradu I. F.) trvale bytom I. u matky F. B., ktorá sa zdržiava na neznámom mieste. X. správy obce I. v júli 2001 meno Y. mali dvaja občania našej obce. Je teda zrejmé, že ide o navrhovateľa a jeho otca X. E. st.

Podľa úmrtného listu Matričného úradu Nitra I. E., rod. X., - matka navrhovateľa, zomr. XX.XX.XXXX, Dg.: G

Súd zistil, že matka navrhovateľa neb. I. E., zomr. 19.04.2001 v Nitre. Dg: G (úmrtný list Matričného úradu v Nitre zo dňa 20.04.2011). Podľa listiny Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky - Sekcia zdravotníctva Bratislava diagnóza P - je chrípka vyvolaná identifikovaným vírusom chrípky.

Syn navrhovateľa A. E. sa narodil 20.10.1996 otec navrhovateľ a matka F. B..

Podľa listiny - výpis zo Živnostenského registra odbor živnostenského podnikania Obvodného úradu Nitra navrhovateľ mal vydaný živnostenský list právoplatný 14.04.1993, ktoré rozhodnutie bolo zrušené 26.04.1995.

Podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd číslo 209/92 Zb. - Čl. 6.2 Každý, kto je obvinený z trestného činu sa považuje za nevinného dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.

Podľa Čl. 12 ods. 1 Ústavy SR zákon číslo 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov Ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach. Základné práva a slobody sú neodňateľné nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné.

Podľa Čl. 19 ods. 1, ods. 2 Ústavy SR Každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a osobného života.

Podľa Čl. 26 ods. 1 Ústavy SR (politické práva) Sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa Čl. 50 ods. 1, ods. 2 Ústavy SR len súd rozhoduje o vine a o treste za trestné činy. Každý proti komu sa vedie trestné konanie považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odcudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa zákonného ustanovenia § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa zákonného ustanovenia § 13 ods. 1, ods. 2, ods. 3 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa zákonného ustanovenia § 136 OSP, ak možno výšku nárokov zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo ak ju nemožno zistiť vôbec, určí ju súd podľa svojej úvahy.
Zistený skutkový stav treba posúdiť podľa horecitovaných zákonných ustanovení.

Subjektom ochrany je každá fyzická osoba bez ohľadu na svoj vek, či zdravie a bez ohľadu na to, či je spôsobilý na právne úkony alebo nie (právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, či dobrej povesti zahŕňa aj právo na ich ochranu. Povinným subjektom, proti ktorému smeruje tento právny prostriedok je vždy subjekt, ktorý nerešpektoval osobnosť fyzickej osoby a protiprávne zasiahol do práv

spätých s osobnosťou človeka a jej rozvojom alebo ich ohrozil. Týmto povinným subjektom môže byť fyzická osoba, ale aj právnická osoba.

Podmienkou vzniku občianskoprávnej sankcie podľa § 13 OZ je treba rozlišovať medzi občianskoprávnymi sankciami: za nemajetkovú ujmu a za majetkovú ujmu. Musia byť splnené tieto hmotnoprávne podmienky: existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu, neoprávnenosť - protiprávnosť tohto zásahu, existencia príčinnej súvislosti medzi existenciou zásahu a neoprávnenosťou tohto zásahu.

Základnou hmotnoprávnou podmienkou je, aby zásah bol objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu, spočívajúcu buď v porušení, či už v ohrození fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej jednote. Neoprávneným zásahom, je taký zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý je v rozpore s objektívnym právom t.j. právnym poriadkom. Príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby objektívne spôsobilým vyvolať nemajetkovú ujmu, spočíva buď v porušení, či už len v ohrození fyzickej osoby a zo vznikom nemajetkovej ujmy.

Podmienkou vzniku občianskoprávnej sankcie za majetkovú ujmu vzniknutú neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby sú protiprávny úkon, majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch a príčinná súvislosť sa ku vzniku občianskoprávnej zodpovednosti vyžaduje zavinenie vo forme úmyslu alebo nedbanlivosti. Zavinenie vo forme nedbanlivosti sa predpokladá. Subjektom občianskoprávnej sankcie môžu byť: fyzické osoby, právnické osoby.

Právnym prostriedkom súdnej ochrany je i návrh, aby fyzickej osobe bolo priznané primerané zadosťučinenie - satisfakcia. Pri určení výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch zákon ustanovuje dve kritéria: a) závažnosť vzniklej nemajetkovej ujmy, b) okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo.

Podľa názoru súdu občianska česť a ľudská dôstojnosť sú významnými hodnotami osobnosti každej fyzickej osoby. Dôstojnosť majú všetky fyzické osoby rovnakú - nezávisle na svojom postavení v spoločnosti. Preto je treba všetky fyzické osoby chrániť pred ponižovaním ich dôstojnosti a voči všetkým subjektom s rovným právnym postavením. Naproti tomu česť fyzickej osoby je výrazom úcty, uznania a ocenenia - k vážnosti konkrétnej fyzickej osoby.

Dobrá povesť je ďalšou hodnotou, ktorá je obvykle charakterizovaná ako vážnosť, ktorú určitá osoba získala požíva v spoločnosti.

Česť a dôstojnosť sa stávajú jednou z najvážnejších hodnôt osobností fyzickej osoby. Konanie, ktoré zasahuje do cti a dôstojnosti fyzickej osoby, môže spočívať buď v skutkových tvrdeniach alebo v kritike - t.j. hodnotiacich úsudkoch.

Právo zabezpečuje ochranu týchto hodnôt osobnosti fyzickej osoby len proti takému konaniu, ktoré je objektívne spôsobilé privodiť nemajetkovú ujmu na osobnosti fyzickej osoby tým, že ohrozuje jej vážnosť u iných fyzických osôb a tým i jej postavenie i uplatnenie v spoločnosti. V každom rozhodnutí je vždy treba celkom konkrétne uviesť - porušenie jednotlivej hodnoty osobnosti fyzickej osoby tvoriacej jej celistvosť vo fyzickej a morálnej jednote v konkrétnom danom prípade. Ochrana sa poskytuje len proti takému konaniu, ktoré je objektívne spôsobilé privodiť ujmu na osobnosti subjektívneho práva tým, že znižuje ľudskú dôstojnosť. K porušeniu práva môže dôjsť slovom ako i akýmkoľvek iným konaním difamujúcej povahy. K porušeniu práva dochádza skutkovými tvrdeniami, ktoré sú nepravdivé, ktoré môžu objektívne spôsobiť ujmu určitého subjektu. Úmysel je nerozhodný. O tom, či určité tvrdenie je difamujúce je treba posúdiť nielen, podľa použitých výrazov a formulácii, ale aj podľa celkového dojmu s prihliadnutím ku všetkým súvislostiam a okolnostiam, za ktorých k tvrdeniu došlo. Ohľadne článku v časopise je treba prihliadnuť nielen k jeho doslovnému zneniu, ale i umiestnenie nadpisu, grafickej úpravy a pod.

Existuje kritika vecná a nevecná. Aby kritika bola prípustná, musí byť primeraná formou nevykračujúca z medzí nutných k dosaženiu sledovaného a súčasne spoločensky uznávaného účelu a cieľa. Kritika musí byť primeraná čo do obsahu a formy. Je treba dodržiavať princíp spoločenskej adekvátnosti.

V rámci ochrany osobnosti sa chráni najmä právo na ľudskú dôstojnosť. Občianskoprávna ochrana sa poskytuje len v prípade závažnejšieho porušenia vo sfére občianskoprávnych práv a povinností, ktoré predstavuje zásah do osobnosti fyzickej osoby. Výpočet jednotlivo zákonom chránených zložiek osobnosti sa uvádza príkladmo. Možno sem zaradiť aj právo na ochranu svojej podoby. Intímna sféra osobnosti občana je vo svojej podstate chránená, preto aj pravdivé tvrdenia zasahujú neoprávnene do tejto sféry. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následkov, stačí, že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby. Za neoprávnený zásah sa nepovažuje kritika, ak je pravdivá a súčasne svojou formou primeraná.

Zákonné ustanovenia § 13 OZ poskytuje ochranu osobnosti len v prípade takého porušenia občianskej dôstojnosti, ktorá predstavuje zásah do osobnosti fyzickej osoby, pričom tento zásah musí byť objektívne spôsobilý takúto ujmu vyvolať alebo spôsobiť. Ide o konanie proti osobnej a mravnej integrite fyzickej osoby znižujúcej jej dôstojnosť. Rozdiel medzi kritikou a neoprávneným zásahom, treba vidieť v pravdivosti objektívnosti prejavu a cieli, ktorý sa ním sleduje. Nemožno priznať právo na ochranu osobnosti, ak niekto konal protispoločensky a ak teda prejav o takejto skutočnosti je kritikou protispoločenského konania zásahom protispoločenským nešvárom. Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie. U neoprávnených zásahov urobených tlačou treba rozlišovať prípady, keď autorom správy, článku - je tretia osoba alebo keď ide o pracovníka vydavateľstva (pracovník vydavateľstva). Ak je však pisateľom článku pracovník organizácie je zásah spôsobený organizáciu, pokiaľ je doložené, že pracovník konal v rámci plnenia úloh organizácie.

Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy musí byť preukázané, že sú tu okolnosti, preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 OZ, a to najmä z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých navrhovateľovi vzhľadom na postavenie navrhovateľa v rodine a spoločnosti. Táto výška sa určí úhrne a jednorázovo. Súd vždy podľa voľného sudcovského uváženia prihliadne na všetky detaily a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu došlo.

Podľa článku 19 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa článku 50 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky len súd rozhoduje o vine a treste za trestné činy. Každý proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Pri výsluchu účastníka konania platí v plnom rozsahu zásada bezprostrednosti a ústnosti. Výsluch sa vykonáva vždy ústne a bez zastupovania. Samozrejme, v prípadoch, keď by príslušný súd mohol vykonať výsluch účastníka len s ťažkosťami alebo so zvýšenými, neúčelným nákladmi, alebo ktorý v jeho obvode nemožno urobiť. Urobí na dožiadanie iný súd. Skutočnosť, že účastník konania odmietol urobiť výpoveď pred súdom, aj keď mal takúto povinnosť, súd môže zohľadniť pri hodnotení dôkazov. Okolnosť, že súd nevykonal dôkaz výsluchom účastníka, nie je sama o sebe porušením zásady bezprostrednosti a ústnosti, teda nejde o vadu konania podľa § 205 OZ.

Súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané tieto skutočnosti:

a) Čo sa týka identikitu navrhovateľa v horeuvedenom článku súd túto skutočnosť vyhodnotil tak, že bola zverejnená len silueta a nie priamo tvár navrhovateľa. Nebolo preukázané, že identikit zobrazuje navrhovateľa.

b) Čo sa týka zverejnenia mena a priezviska navrhovateľa - tak ako je to uvedené v článku, v ktorom je napísané X." išlo o aktuálnu presnú kauzu. Súd tu mal za preukázané, že v roku 2001, keď bol publikovaný článok v obci I. bývali dve fyzické osoby s menom a priezviskom X. a to otec navrhovateľa X. a navrhovateľ.

c) Časopis, v ktorom bol publikovaný horeuvedený článok je spravodajským časopisom, ktorého úloha je sprostredkovať informácie nielen o politickom dianí na Slovensku a na celom svete, ale aj o veciach verejného záujmu. Časopis má nepochybné právo písať a informovať verejnosť aj o takýchto veciach. Verejnosť má právo, aby bola informovaná o spáchaní závažných trestných činov, teda článok sa týkal

predmetu verejného záujmu. Právo chrániť aj právo novinárov oznámiť informácie a otázky verejného záujmu, pokiaľ sa vyjadrujú v dobrej miere, pokiaľ poskytujú vieryhodné informácie a tiež presné informácie pri dodržaní novinárskej etiky.

Súd horeuvedené skutočnosti považoval za preukázané, z horeuvedených dôkazov vychádzal, pri hodnotení dôkazov sa riadil voľnou úvahou a vec právne posúdil podľa horecitovaných zákonných ustanovení.

Horeuvedené skutočnosti súd mal za preukázané vypočutím navrhovateľa, vypočutím svedkov a prečítaním obsahu pripojených listín.

d) Súd ďalej mal za preukázané len tie skutočnosti, ktoré sú opísané vo výrokovej časti trestných rozsudkov Krajského súdu v Nitre. Ostatné skutočnosti tvrdené v článku súd nemal za preukázané. Tieto skutočnosti súd mal za preukázané vypočutím navrhovateľa, svedkov a obsahom prečítaných listín.

Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je určenie vzťahu medzi mierou ujmy na hodnotách ľudskej osobnosti a konkrétnym finančným vyjadrením náhrady tejto ujmy. Je to právny nástroj - inštitút práva, ktorého úlohou je zabezpečiť rešpektovanie a ochranu osobnosti fyzickej osoby - teda aj navrhovateľa. Navrhovateľ je fyzickou osobou. Pre prípad, ak v dôsledku obzvlášť závažného neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby dôjde k vzniku nemajetkovej ujmy v oblasti občianskeho práva sa využíva satisfakčná funkcia peňazí, ktoré v prípade vzniku majetkovej ujmy majú reparačnú funkciu. V tejto veci bolo porušené právo navrhovateľa - prezumcia neviny. Bolo preukázané, že v článku navrhovateľ ako fyzická osoba bola označená slovami X.. zo I.. Berúc do úvahy túto skutočnosť ako aj to, že v čase publikovania článku v roku 2001 v obci I. boli 2 fyzické osoby: X..st. a X.. - podľa názoru súdu v tejto obci I. všetky osoby bývajúce v tejto obci identifikovali, že ide o navrhovateľa. Obsah tejto skutočnosti mal súd za preukázaný listinou obce I., v ktorej je uvedené, že v roku 2001 v tejto obci bývali dve fyzické osoby s menom a priezviskom X. E. - a to otec navrhovateľa X. E. a navrhovateľ. Pri určení peňažnej satisfakcie treba prihliadnuť na zadosťučinenie, ktoré poškodený dostal. Doposiaľ navrhovateľ žiadne zadosťučinenie nedostal. Určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy je predmetom voľnej úvahy súdu a preto súd v tejto veci musel vychádzať z úplného skutkového stavu a v tomto rámci sa opieral o konkrétne a preskúmateľné hľadiská. Súd tu mal za preukázané a za dokázané horeuvedené skutočnosti, boli preukázané - len tie skutočnosti, ktoré sú obsahom výroku Krajského súdu v Nitre v horeuvedenom trestnom konaní. Ostatné skutočnosti popísané v spornom článku sa nezakladajú na pravde. Len za dodržania horeuvedených predpokladov možno vytvoriť záruky, že určením výšky priznaného finančného zadosťučinenia dôjde k zákonom požadovanému primeranému zmierneniu vzniknutej závažnej ujmy. Súd tu jednoznačne konštatuje a je toho názoru, že došlo k zníženiu dôstojnosti alebo vážnosti fyzickej osoby - tak ako je horeopísané a to zníženie v značnej miere ako nemajetková ujma, ktorá vznikla v osobnostnej sfére fyzickej osoby a ktorú táto fyzická osoba t.j. navrhovateľ vzhľadom na povahu, intenzitu pociťovala a prežívala ako závažnú. Podmienkou priznania náhrady v peniazoch je predovšetkým skutočnosť, že morálna satisfakcia v tejto veci sa javí ako nepostačujúca, pričom v dôsledku zásahu došlo k zníženiu dôstojnosti a vážnosti navrhovateľa v značnej miere. Toto súd posúdil voľnou úvahou a vychádzal z jednotlivých okolností, ako aj z povahy celej tejto veci. Toto by každá fyzická osoba považovala ako závažné, ktorá by sa nachádzala na mieste a v postavení navrhovateľa ako fyzickej osoby. Čo sa týka následnej reakcie, ktorý zásah vyvolal v rodinnom, pracovnom činnom prostredí fyzickej osoby, podľa názoru súdu neprichádza do úvahy, lebo v tom čase navrhovateľ bol vo výkone väzby. Ide teda o závažnú vzniknutú ujmu, aj keď bolo preukázané, že skutky, ktoré sú opísané v trestných rozsudkoch boli právoplatnými rozsudkami trestných rozsudkov navrhovateľovi za dokázané. Majetkové pomery tak navrhovateľa ako aj odporcu nie sú rozhodujúcim hľadiskom pre určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy. Pri určení výšky súd prihliadol aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Súd tu znovu poukazuje na výsledky horeuvedeného trestného konania. Súd bral do úvahy to, že navrhovateľ bol identifikovaný v obci I., ktorá obec má viac ako tisíc obyvateľov (rok 2001). Zásah bol realizovaný v časopise, ktorý vychádza v značnom náklade, patrí medzi najčítanejšie a celý článok bol publikovaný na stranách - tak ako je to uvedené. Súdu sa nepodarilo zistiť, či navrhovateľ v tom čase bol čitateľom toho časopisu. Súd vychádzal zo sudcovskej úvahy a z princípu spravodlivosti. Bral do úvahy aj to, aby nebol nezneužívaný inštitút občianskeho práva na neprípustné obohacovanie sa. Súd vychádzal z toho, že morálne zadosťučinenie sa javí v tejto veci nepostačujúce, neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti navrhovateľa ako fyzickej osoby, ale aj vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Pri určení výšky primeraného zadosťučinenia

súd vychádzal: a) závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy, b) okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti došlo. Bral do úvahy, aj to, že novinár má povinnosť prinášať informácie a osoba má právo ochrany. Navrhovateľ je fyzická súkromná osoba. Bral do úvahy, že išlo o spravodajstvo prebiehajúcej trestnej veci, kde rozhodujúcim kritériom je ústavný princíp prezumcie neviny, ktorý sa premieta do celého trestného konania. Tento princíp znamená, že príslušné právne predpisy (ústava, medzinárodné dohody) hľadia na osobu, voči ktorej sa vedie trestné konanie, ako na nevinnú osobu až do tej doby, pokiaľ sa právoplatným odcudzujúcim rozsudkom súdu nie je vyslovená vina. Súd tu poukazuje na deň právoplatnosti horeuvedených rozsudkov. Ako s nevinnou osobou preto musia všetci pri uverejňovaní akýchkoľvek správ vychádzať z toho, že ide o nevinnú osobu. S takouto osobou sa nesmie konať ako s páchateľom. Okrem toho uverejnenie správy o navrhovateľovi v časopise vyznieva, ako keby dopredu bolo rozhodnuté, že ide o páchateľa trestných činov. Vina je vec hodnotenia, ktorá prináleží výlučne len súdu. Teda je možné uzavrieť, že o určitej fyzickej osobe ako o páchateľovi určitého trestného činu je prípustné informovať verejnosť až po právoplatnom odcudzujúcom rozsudku súdu. Súd tu pripomína, že ujma nie je nikde informovaná. Súd nevedel posúdiť, či časopis, ktorom bol publikovaný článok je mienkotvorným časopisom. Každý má právo na občiansku česť a ľudskú dôstojnosť. Česť je hodnotou, ktorá svojou povahou je blízka telesnej integrite. Súdu sa nepodarilo zistiť, že identikit, ktorý bol publikovaný v článku zobrazuje navrhovateľa alebo nezobrazuje navrhovateľa. Súd bral do úvahy skutkové tvrdenia publikované v článku. Dôstojnosť je jedna z najzávažnejších hodnôt osobnosti fyzickej osoby. Dôstojnosť majú všetky fyzické osoby rovnakú - rovnú nezávisle na svojom postavení v spoločnosti. Článkom došlo k zásahu do dôstojnosti navrhovateľa. Teda konaním, ktoré je objektívne spôsobilé privodiť nemajetkovú ujmu a tým ohroziť vážnosť u iných fyzických osôb súd vychádzal nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z Dohody o ochrane ľudských práv a základných slobôd č. 209/1992 a z horeuvedených právnych predpisov. Podľa Článku 1 ľudia sú si rovní a slobodní v dôstojnosti a v právach, podľa Článku 10 každý má právo, aby bola zachovaná jeho ľudská dôstojnosť, osobná česť, dobrá povesť a chránené jeho meno, každý má ďalej právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, ako aj právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Teda súd tu bral do úvahy Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd z 03.09.1953 č. 209/1992 Zb.. Podľa Článku 6.2 každý, kto je obvinený z trestného činu sa považuje za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom. Podľa názoru súdu došlo k stretu základného politického práva na informácie a ich šírenie s právom na ochranu osobnosti, teda základných práv, ktoré stoja na rovnakej úrovni. Súd teda s prihliadnutím na okolnosti každého z nich starostlivo uvážil, či jednému právu nebola neodôvodnene daná prednosť pred druhým. Z tohto dôvodu súd na základe hore zistených skutočností posúdil, či predmetný výrok - článok je primeraný konkrétnej situácií a či nedosahuje takú intenzitu, že zasahuje do práva na ochranu osobnosti. Žiadne základné právo nemá absolútnu prednosť pred inými a ktorékoľvek z nich môže v určitej situácii prevážiť nad iným. Ide teda o stret slobody prejavu (Článok 26 ods. 1, ods. 2 Ústavy SR) a ochrany dobrej povesti (Článok 19 ods. 1 Ústavy SR), pri ktorom ústava neustanovuje žiadnu možnosť obmedzenia tohto základného práva, hoci v určitých prípadoch môže mať prednosť aj sloboda prejavu, ale len za predpokladu, že je vyslovená v dobrej viere bez snahy poškodiť osobu, na ktorú sa tento prejav vzťahuje. Súd je toho názoru, že odporca publikovaním článku nemal snahu poškodiť navrhovateľa ako fyzickú osobu. Súd rešpektoval to, že tlač je určená na informovanie najširšej verejnosti, ale bral do úvahy aj tvrdenia publikované v článku ako aj práva navrhovateľa. Súd tu ale zistil, a mal za preukázané, že boli prekročené zákonom ustanovené medze. Súd bral do úvahy aj to, že odporca vo svojom článku použil relatívne ostrejší výraz - Beštia. Bral do úvahy obsah tohto článku, že článok opisoval konanie navrhovateľa ako fyzickej osoby. Ďalej, kde bol tento článok uverejnený. Vo všeobecnosti platí, čím hromadnejšie sa informácia distribuuje, tým vyššia je ochrana osobnosti. Časopis má celoslovenskú pôsobnosť a vysoký náklad. Bral do úvahy to, že informácie boli publikované tak fakty ako aj hodnotiace úsudky. Súdna prax pripúšťa možnosť použiť v rámci kritiky aj relatívne ostrejšie výrazy, k čomu došlo v nadpise tohto článku. Verejnosť má právo na informácie. Bral do úvahy aj to, že novinár má právo dopustiť sa určitého zjednodušenia, či nepresnosti, avšak za súčasného rešpektovania zásady, že uverejnenie informácií v relevantnom čase zodpovedalo existujúcim skutočnostiam. Autorka - pôvodkyňa článku súdu neuviedla zdroj svojich informácií. Bral do úvahy aj to, že časopis v ktorom bol publikovaný článok je celoštátnym slovenským časopisom. Teda bral do úvahy, že § 11 OZ poskytuje občianskoprávnu ochranu proti konaniam, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na osobnosti. Súd bral do úvahy aj celkový dojem článku a zo slov a viet, tak ako boli formulované. Bral do úvahy umiestnenie článku a jeho nadpis.

Úprava ochrany súkromia, vrátane rodinného súkromia, vychádza zo zásady, že do súkromného života osoby sa nesmie neoprávnene zasahovať a nesmie sa jej súkromnému životu spôsobiť žiadna ujma. Funkcia práva na súkromie, je totiž zabezpečiť pre fyzickú osobu nerušenosť súkromnej sféry, v ktorej by mohla všestranne rozvíjať svoju osobnosť. Ústava rodinný život priraďuje k rodinnému životu, pričom toto priradenie treba interpretovať tak, že rodinný život a právo na jeho ochranu sú súčasťou súkromia. Ústava chráni aj súkromie fyzickej osoby, jej rodinných vzťahov voči iným osobám. Tak fyzickým ako aj právnickým, čo v sebe zahŕňa vzťahy sociálne, kultúrne, ale aj morálne, či materiálne. Zásahy do týchto vzťahov, ktoré sú neoprávnené možno kvalifikovať ako zásahy do rodinného života - do rodinného súkromia. V prípade, že medziľudské väzby tvoriace základ a rámec súkromného života jednotlivca dosahujú určitú intenzitu a vykazujú určité ďalšie charakteristiky, môže takouto deštrukciou vzťahov dôjsť k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu súkromia ako čiastkového práva na ochranu osobnosti za podmienky, že konania pôvodcu zásahu je protiprávne, je objektívne spôsobilé do práva na ochranu do osobnosti zasiahnuť a existuje príčinná súvislosť medzi protiprávnym zásahom do osobnosti fyzickej osoby objektívne spôsobilým vyvolať nemajetkovou ujmu, spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby a vznikom tejto nemajetkovej ujmy. Treba tiež uviesť, že právnym prostriedkom ochrany proti takémuto zásahu je práve návrh, ktorým sa fyzická osoba domáha podľa ustanovení o ochrane osobnosti primeraného zadosťučinenia, ktoré môže mať i podobu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej sa navrhovateľ domáha v prejdenávanej veci môže súd podľa zákonného ustanovenia § 13 ods. 2 OZ priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, najmä, ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Dôvody priznania náhrady sú v tomto ustanovení vymenované len demonštratívne. Zákon tu ustanovuje jedinú podmienku priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá bude splnená vtedy, keď sa nemateriálne zadosťučinenie nezdá postačujúce. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy v závislosti na individuálnych okolnostiach - existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba s ohľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii) vnímala aj každá iná fyzická osoba.
I keď samotné jednotlivé súčasti osobnosti fyzickej osoby a osobnostných práv, ktorým sa poskytuje ochrana podľa zákonného ustanovenia § 11 OZ (ľudská dôstojnosť, česť, meno, vážnosť, súkromie a pod.) sú hodnoty, ktoré v podstate nemožno vyjadriť v peniazoch, to ešte neznamená, že by peniazmi nebolo možné vyjadriť výšku náhrady nemajetkovej ujmy spôsobené protiprávnym zásahom do osobnosti. Priznanie zadosťučinenia v peniazoch predpokladá splnenie určitých zákonom kvalifikovaných podmienok. Výšku náhrady tohto zadosťučinenia určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Občiansky zákonník žiadnu maximálnu ani minimálnu hranicu zadosťučinenia v peniazoch neustanovuje. Zákonné ustanovenia § 13 ods. 1 OZ ustanovuje len to, že toto zadosťučinenie má byť primerané. Určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vecou úvahy súdu, ktorý sa pri tejto úvahe musí riadiť dvomi v zákone taxatívne ustanovenými kritériami (§ 13 ods. 3 OZ - závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo) a z týchto kritérií musí pri rozhodovaní o výške náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vychádzať. Iné ako vyššie uvedené kritériá nemôže súd pri rozhodovaní o tejto otázke vziať na zreteľ. Tu súd poukazuje na to, že v prípade zásahu do práva na súkromie nie je zníženie dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere jedinou relevantnou formou v závažnosti ujmy spôsobenej fyzickej osobe na chránených právach.

V tejto veci súd poukazuje na to, čo je obsahom výrokových častí horeuvedených trestných rozsudkov Krajského súdu v Nitre.

Podľa § 3 zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov osobnými údajmi sú údaje týkajúce sa určenej alebo určiteľnej fyzickej osoby, pričom takou osobou je osoba, ktorú možno označiť priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora alebo na základe jednej, či viacerých charakteristík, alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú, fyziologickú, psychickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu, alebo sociálnu identitu. Podľa § 8 ods. 3 toho istého zákona spracovanie osobných údajov o porušení ustanovení predpisov trestného práva, priestupkového práva alebo občianskeho práva, ako aj o výkone právoplatných rozsudkov alebo rozhodnutí môže vykonávať len ten, komu to umožňuje osobitný zákon. Podľa § 8a Trestného poriadku platného a účinného v čase uverejnenia sporného článku, orgány činné v trestnom konaní informujú o svojej činnosti verejnosť poskytovaním informácii oznamovacím prostriedkom. Pritom dbajú na to, aby neohrozovali obsah skutočností dôležitých na posúdenie veci,

nezverejňovali o osobách, ktoré majú účasť na trestnom konaní, údaje, ktoré priamo nesúvisia s trestnou činnosťou, a aby neporušili zásadu, že dokiaľ právoplatným odcudzujúcim rozsudkom nie je vina vyslovená, nemožno na toho, proti komu sa vedie trestné konanie hľadieť, akoby bol vinný (§ 2 ods. 2).

Problematikou ľudských práv tomto smere upravuje prvý zákon štátu Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 v platnom znení Článku 19 ods. 1, podľa ktorého každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. V Čl. 23 ustanovuje, že sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. V Čl. 7 ods. 5 zakotvuje, že medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi. Slovenská republika je v zmysle uvedeného viazaná mnohostrannou medzinárodnou zmluvou zo dňa 04.11.1950 - Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení neskorších protokolov (ďalej len Dohovor), inak vo výňatku publikovanom ako Oznámenie FMZV č. 209/1992. Zb., ku ktorému pristúpila ČSFR dňa 21.02.1991.

Podľa Článku 10 ods. 1 tohto Dohovoru: Každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

Podľa Článku 10 ods. 2 uvedeného Dohovoru: Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

V tejto veci došlo k stretu dvoch základných ľudských práv a to základného politického práva na slobodu prejavu a práva na informácie a ich šírenie a právom na ochranu osobnosti, teda dvoch základných práv, ktoré stoja na rovnakej úrovni (uznesenie ÚS 67/06).

Sloboda prejavu tvorí jeden zo základných prvkov demokratickej spoločnosti a jednu zo základných podmienok pre jej rozvoj a uplatnenie každého jednotlivca. Pritom nejde len o informácie alebo myšlienky, ktoré sú priaznivo prijímané alebo považované za neútočné alebo neutrálne, ale tiež na také, ktoré urážajú, šokujú alebo zjatrujú. Článok 10 chráni nielen podstatu vyjadrených ideí a informácií, ale aj ich formu, v ktorej sú sprostredkované. Táto sloboda podlieha len výnimkám zakotveným v Čl. 10 ods. 2 Dohovoru, ktoré však musia byť striktne formulované. Podľa tohto článku existuje len malý priestor na obmedzenie diskusie o otázkach verejného záujmu politických prejavov. Vo všeobecnosti sloboda prejavu musí byť posudzovaná vo svetle veci ako celku, vrátane obsahu dotknutého vyhlásenia a kontextu, v ktorom bolo toto vyhlásenie urobené, a tiež vrátane konkrétnych okolností, ktorých sa vec týka.
Predpokladmi úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy je existencia neoprávnenému zásahu, vznik ujmy na právach chránených ustanovením § 11 OZ a príčinná súvislosť medzi vzniknutou ujmou a neoprávneným zásahom objektívne. Uvedené predpoklady musia byť splnené. Občianskoprávna ochrana sa poskytuje len proti takým neoprávneným zásahom, ktoré sa dotýkajú mravnej integrity osobnosti fyzickej osoby tým, že môžu znížiť jeho dôstojnosť, česť a vážnosť z hľadiska jeho vzťahov k spoluobčanom a ohroziť jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Pritom nie je rozhodujúce, akým spôsobom došlo k takémuto zásahu do mravnej integrity osobnosti občana; ustanovenie § 11 a nasl. OZ chránia totiž občana proti rozširovaniu nepravdivých alebo znižujúcich tvrdení. Nie každý neoprávnený zásah do práva na ochranu občianskej cti však bude objektívne spôsobilý rušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 OZ. Záleží najmä na prostredí, v ktorom k zásahu došlo, na subjekte zásahu, na objekte zásahu, na jeho obsahu, pokiaľ išlo o skutkové tvrdenia na intenzite a na ostatných okolnostiach, za ktorých bol urobený. Na úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti sa však nevyžaduje vyvolanie následkov, ale stačí, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 OZ. K takémuto záveru môže súd dôjsť len po zistení všetkých okolností prípadu.

Forma ochrany a tým aj súdneho výroku a prípadnej reparácie následkov závisí od charakteru porušenia a ujmy a od okolností prípadu a vhodnosti prostriedkov nápravy. Z neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti človeka sú vzhľadom k svojej publicite zvlášť nebezpečné zásahy, ku ktorým dochádza prostredníctvom tlače. Je potrebné robiť rozdiel medzi kritikou a neoprávneným zásahom, pričom rozdiel medzi nimi treba umiestniť v rozhodujúcom hľadisku pravdivosti, vernosti, objektívnosti a cieľa, ktorý je konkrétnym prejavom sledovaný. Zákonná ochrana je daná, len ak vytýkané prejavy sú zásadne nepravdivé, alebo pravdu skresľujúce. Nemožno priznať právo na ochranu osobe, ktorá konala protispoločensky a publikácia takýchto skutočností je kritikou a oprávneným zásahom proti spoločenským neduhom. Súd vo svojej aplikačnej praxi musí rozlišovať medzi skutkovými vyhláseniami a hodnotiacimi výrokmi. Kým existencia faktov môže byť preukázaná, pravdivosť hodnotiacich výrokov nepodlieha dokazovaniu. Hodnotiaci úsudok nemožno síce dokazovať, ale je nutné skúmať, či sa zakladá na pravdivej informácii, či forma jeho prezentácie je primeraná a či zásah do osobnostných práv je nevyhnutným sprievodným javom kritiky, či nebolo primárnym cieľom kritiky hanobenie určitej osoby. Za určitých okolností však aj hodnotiaci výrok, ktorý je bez akejkoľvek skutkovej základne na jeho podporu, môže byť prehnaný. Za pravdivé opísanie skutkového deja nemožno považovať jeho opísanie spôsobom, ktorý čitateľovi neumožňuje z opisu deja urobiť si vlastný hodnotiaci úsudok. Uvedenie neúplného skutkového deja má potom za následok, že tento skutkový dej nebol opísaný pravdivo a teda nie je pravdou. Ak potom na základe nepravdivého opisu skutkových okolností pisateľ článku vyjadril svoj hodnotiaci úsudok o skutočnostiach, ktorými môže zasiahnuť do práv chránených v ustanovení § 11 a nasl. OZ, ide o úsudok, ktorý neumožňuje čitateľovi urobiť si vlastný úsudok o veci, vychádzajúci z pravdivých skutočností a môže mať preto za následok aj skreslenie hodnotiaceho úsudku čitateľom (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3 Cdo 61/2000).

Za oprávnený zásah do osobnosti občana chránený všeobecným osobnostným právom je možné považovať len taký zásah, ku ktorému došlo v rámci výkonu práva kritiky za predpokladu, že ide o kritiku právom prípustnú alebo oprávnenú. Právom prípustná - oprávnená kritika predpokladá, že pri nej nie sú prekročené hranice vecnej a konkrétnej kritiky, že je primeraná čo do obsahu a formy a nevybočuje z hraníc nutných na dosiahnutie svojho účelu. Kritika pritom musí vychádzať vždy z pravdivých skutočností. Za prípustné je možné považovať len také hodnotenie, ktoré je konkrétne a má oporu v správaní sa kritizovaného. Kritika musí byť, aby bola prípustná, primeraná obsahom a formou. Treba zároveň uviesť, že v rámci kritiky podľa okolností a povahy konkrétneho prípadu možno pripustiť určitú mieru zveličovania, ironizovania, či použitia relatívne ostrejších výrazov, ktoré by mohli byť za iných okolností považované za urážlivé. Ak však takého zveličovanie či ironizovanie určitých javov nemožno zo skutkových okolností uvedených v článku vyvodiť, nejde o kritiku právom prípustnú, ale o tvrdenie, ktoré nemá základ v skutkovom deji.

Dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno ohľadne zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu, ktorá spočíva v porušení, alebo v ohrození osobnosti človeka zaťažuje dotknutú fyzickú osobu. Naproti tomu na pôvodcovi takto charakterizovaného zásahu je, aby preukázal (v tomto smere spočíva na ňom dôkazné bremeno), že k zásahu došlo v súlade s právom a že existovala niektorá z okolností, ktorá podľa právneho poriadku vylučuje neoprávnenosť zásahu. Teda dotknutou fyzickou osobou je navrhovateľ. Pôvodcom tohto zásahu je odporca.

Predmetom danej právnej veci je žaloba o ochranu osobnosti s nemajetkovou ujmou v zmysle § 11 a § 13 ods. 1 až ods. 3 OZ. Žalobca žaloval vydavateľa týždenníka Plus 7 dní o náhradu nemajetkovej ujmy ustálenej so súhlasom súdu na konečnú sumu päť miliónov slovenských korún.

Navrhovateľ žaluje odporcu o ochranu nemajetkovej ujmy, ktorú nemajetkovú ujmu vyčíslil navrhovateľ vo výške (v tom čase) 5.000.000,- Sk t.j. 5.000.000 / 30,1260 = 165.970,- eur. Súd je toho názoru, že odporca sporným článkom zasiahol do práva na ochranu osobnosti žalobcu /občianskej cti a ľudskej dôstojnosti/ porušením zásady prezumpcie neviny a osobnostných práv, tým, že sporný publikovaný článok obsahoval uvedenie skutkových tvrdení a tiež kritiku ako hodnotiaci úsudok, bez ohľadu na to, že ešte nebolo rozhodnuté právoplatne o vine žalobcu, keď o nej bolo rozhodnuté neskôr citovanými rozsudkami súdu. Súd je toho názoru, že každý proti komu sa vedie trestné konanie sa považuje za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu /§ 2 ods.4 Trestného priadku účinného v roku 2001/ a tým, že v mesiaci september 2001 žalobca ešte nebol uznaný vinným za skutky, ktorých sa dopustil v Z., v V., v F.. Skutkové tvrdenia o protispoločenskej činnosti navrhovateľa

neboli z väčšej časti pravdivé, pravdivé bolo len to, čo bolo preukázané citovanými trestnými rozsudkami, berúc do úvahy použité výrazy, formulácie, ako aj celkový dojem, ktorý článok vyvolal. Ide z väčšej časti o nepravdivé skutočnosti. K zásahu došlo odporcom v rámci neprimeraného hájenia chránených záujmov, pričom článok nebral do úvahy princíp spoločenskej adekvátnosti, pričom nebolo rozhodujúcou skutočnosťou, či navrhovateľ konal úmyselne alebo neúmyselne. Má za to, že išlo o zásah, ktorý zákon nedovoľuje, ktorý bol v rozpore s objektívnym právom, išlo o zásah objektívne spôsobilý vyvolať ujmu navrhovateľa. V danej právnej veci bolo postačujúce zadosťučinenie podľa § 13 ods.1 OZ a bolo potrebné priznať navrhovateľovi nemajetkovú ujmu v peniazoch, keď konaním odporcu bola v značnej miere znížená dôstojnosť navrhovateľa ako fyzickej osoby a vážnosť navrhovateľa v spoločnosti. Výšku nemajetkovej ujmy určil voľnou úvahou, prihliadnuc na závažnosť nemajetkovej ujmy a na okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práv navrhovateľa.

Súd sa zaoberal pravdivosťou resp. nepravdivosťou jednotlivých skutkových tvrdení jednotlivých článkov. Riešil otázku porušenia prezumcie neviny sporným článkom. Súd overoval pravdivosť alebo nepravdivosť publikovaných údajov v spornom článku. Súd preto vyhodnotil a odlíšil, ktoré veci sú pravdivé, ktoré nie a ktoré sú neprípustnou kritikou. V zásade platí, že pravdivý údaj, či informácia nezasahuje do práva osobnosti.

Neboli preukázané tieto skutočnosti:
a) že odporca napadol dozorcu vo výkone trestu - tieto skutočnosti sa nedali zistiť odpisom z registra trestov,
b) z diagnózy G. je zrejmé, že matka navrhovateľa nezomrela na následky vypadnutia z okna,
c) navrhovateľ sa nesprával tak, ako je uvedené v článku
d) nepodarilo sa zistiť, že sa mal vyhrážať svojim svokrovcom, ktorých ani nemá.
e) pôvodkyňa článku autorka článku bola vypočutá. Tam publikované veci nezodpovedajú skutočnosti.

Súd tu pripomína, že hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor autora - pôvodca článku, ktorý v danej skutočnosti zaujíma svoj určitý postoj. Súd v tomto smere vypočul horeuvedenú svedkyňu.
f) súd sa zaoberal aj identikitom navrhovateľa, ktorý bol publikovaný v kritickom článku. Navrhovateľ tvrdí, že má za to, že ide o jeho podobizeň.
g) súd preveroval vypočutím svedkov, či publikovaný článok mal v obci I. takú publicitu, na základe ktorej obyvatelia obce poznali navrhovateľa a či u nich článok vyvolal presvedčenie o vine navrhovateľa za uvádzané skutky a či v obci bolo pred uverejnením článku známe, že navrhovateľ je vo väzbe pre lúpežné prepadnutia a vraždy. V tomto smere súd poukazuje na výpoveď svedka D.. P. I. starosta obce I., ktorý od roku 1999 až doteraz pracuje ako starosta obce. Svedok vypovedal, že v roku 2001 mala obec I. okolo 1300 obyvateľov, článok nikdy v živote nečítal. Nevedel odpovedať, či občania vedeli, že navrhovateľ bol právoplatne odsúdený, či bol daný do väzby.

Svedok brat navrhovateľa J. vypovedal, že článok v časopise odporcu prečítal, bolo to asi v roku 2001. Bol nahnevaný, že v tomto článku je svedok rozoberaný a matka. Matka zomrela na to, že mala problém s vnútornosťami. Konkrétne tam rozoberali celú rodinu, čo sa týkalo aj svedka. Nahnevalo ho to, že rozoberali celú rodinu, čo ľudia rozprávali. Volali ho beštia poď zaplať. Pýtali sa, či pomohol matku vyhadzovať z okna a podobne, posmievali sa otcovi X. E.. Novinári ohľadne článku ho nekontaktovali. Možno ho raz zastavili pred bránou, ale s nimi nekomunikoval. Dialo sa to hlavne v obci, ale stretol sa s tým, aj v zamestnaní. Zásahy trvali 6 až 9 mesiacov. Predtým bol navrhovateľ odsúdený za iné trestné činy. Svedok nevedel uviesť, akú povesť používal navrhovateľ v obci I.. Nevedel uviesť, čo obyvatelia bližšie rozprávali, bolo toho veľa. Majetkové pomery navrhovateľa v roku 2001 - myslím, že sa nemal zle. Na otázku, či mal veľa peňazí, nevedel odpovedať. Matka zomrela v roku 2000, v nemocnici I. niečo pobabrali a doniesli ju v kritickom stave do Z., a tam jej nevedeli pomôcť ani stabilizovať. Niečo započul, že mala vypadnúť z okna, ale či je to pravda, on si to nevedel predstaviť. Vzatie navrhovateľa do väzby a odsúdenie za vraždy zmenilo jeho povesť v obci, k horšiemu. Pred vzatím do väzby navrhovateľ v obci robil diskotéky. Robil pre deti z okolitých obcí a podobne. Viac akcií bolo dobročinných.

Ďalej svedok otec navrhovateľa X. E. vypovedal: jeho manželka sa volala I. E., zomrela v roku XXXX. Nevedel odpovedať na akú diagnózu zomrela, bola v nemocnici v I. F., z ktorej chcela ujsť, asi áno, jemu nepovedali pravdu, keď vyšla von a padla na hlavu. Nevedel ako to všetko prebiehalo. Volali mu na pracovisko, že zomrela, lepšie povedané v I. F. vyskočila, viezli ju do Z. a v nemocnici zomrela. Článok si prečítal. V roku 2001 mal navrhovateľ družku. Následkom článku sa zhoršil jeho vzťah s navrhovateľom,

najmä v tom, že tam písali, že voľakto mojej manželke pomohol, lebo to padalo na nás všetkých. Po celej dedine I. rozprávali, že sa to stalo v obci I., avšak v skutočnosti sa to stalo v I. F.. Čo mal kamarátov každý rozprával, že jeho manželku zabili. Navrhovateľ má jedno dieťa a to A. E., ktorý v roku 2001 mal X alebo X roky. Bol normálne decko, mali s ním problémy v škôlke, chodili novinári, chlapca sa vypytovali, dávali mu čokolády a podobne. Nevedel identifikovať novinárov, ani ich nepoznal a potom zakázal v škôlke, aby sa novinári stretávali s A.. Koľkokrát išiel do krčmy, vždy bol vyzvaný, s tým, že môj syn rozhadzuje päťtisíckorunáčky. Vnuk rozprával, že chodia novinári a vypytujú sa ho takéto veci. Nevedel, či navrhovateľ v roku 2001 podnikal. Podľa mňa sa zaoberal diskotékami. Syn navrhovateľa mal problémy, meno novinárky mu nič nehovorí, predtým sa táto novinárka s ním nekontaktovala. Po prečítaní článku zaujal taký záver, že všetko si neoveria.

Náhrady nemajetkovej ujmy sa nemôže domáhať osoba, ktorá bola právoplatne odsúdená za trestný čin vraždy, pretože páchateľ trestného činu v dôsledku jeho spáchania vážnosť a dôstojnosť stratil. Pre súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku. Podmienku úspešne uplatneného práva na ochranu osobnosti v zmysle § 11, § 13 OZ je, že došlo k neoprávnenému zásahu a tiež, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu chránených ustanoveniami § 11 OZ. Tieto podmienky musia byť súčasne splnené. Súd je toho názoru, že došlo k neoprávnenému zásahu a tento zásah bol objektívny, spôsobilý privodiť ujmu na právach navrhovateľa chránených ustanoveniami § 11 OZ. Súd je toho názoru, že tieto podmienky boli splnené súčasne. Ide o nerešpektovanie prezumcie neviny, ako aj publikovaním horeuvedených nepravdivých údajov. Pre priznanie finančnej náhrady sa okrem horeuvedeného tiež žiada vznik nemajetkovej ujmy na osobnosti fyzickej osoby, ktorá predstavuje zníženie dôstojnosti alebo vážnosti v značnej miere a príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a vznikom takejto nemajetkovej ujmy, kedy nepostačuje vzhľadom na intenzitu zásahu a ním spôsobenú nemajetkovú ujmu na osobnosti iba priznanie morálnej satisfakcie, ktorá forma má podľa zákona prednosť. Predmetom tohto konania bol návrh navrhovateľa na ochranu osobnosti, do ktorého práva sa malo zasiahnuť publikovaním horeuvedeného článku. Navrhovateľ požaduje poskytnutie finančnej satisfakcie. Je pravda, že horeuvedené tvrdenia odporca vyslovil ešte predtým, ako bola dokázaná vina navrhovateľa, čo jednoznačne súd mal za preukázané rozsudkami horeuvedeného trestného súdu - teda Krajského súdu v Nitre a to 1T/1/2005 a 1T/2/2005, avšak je aj to, že keď bol článok publikovaný v týždenníku odporcu, ešte nebol navrhovateľ právoplatne odsúdený za horeuvedené trestné činy. Inak navrhovateľ tvrdí, že celý článok tak ako bol publikovaný je nepravdivý vrátane všetkých viet (č.l. 530).

Súd ďalej posudzoval primeranosť výšky náhrady nemajetkovej ujmy tak ako ju uplatňoval navrhovateľ v tomto konaní (naposledy vo výške 5.000.000,- Sk). Uplatnenú náhradu považuje súd za absolútne neprimeranú, aj keď navrhovateľ tvrdí, že má pocit, že neoprávneným zásahom bolo porušené právo na jeho ochranu osobnosti. Navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že jeho osobná ujma bola spojená s osobitným citeľným znížením a sťažením jeho postavenia v prostredí, v ktorom sa pohybuje a jej zmiernenie a vyváženie nemožno napraviť inak. Podľa názoru súdu žiadaná finančná satisfakcia, ktorú si navrhovateľ v konaní uplatňoval by sama o sebe nijakým spôsobom údajný neoprávnený zásah odporcu ani nemohla napraviť, okrem horeuvedeného. Súd tu poukazuje na výsledky vykonaného dokazovania. Čo sa týka jeho podobizne ide o kresbu.

Čo sa týka výšky nemajetkovej ujmy, súd vo veci aplikoval zákonné ustanovenie § 136 OSP. Základ nároku navrhovateľ preukázal do základu, avšak výška nároku sa dá zistiť len s nepomernými ťažkosťami, a preto ju súd určil podľa svojej úvahy, ide teda o skutkové posúdenie. Súd poukazuje na horeuvedené skutočnosti. Základom úvahy podľa § 136 OSP je zistenie takých skutočností, ktoré umožnia súdu založiť úvahu na určitom kvantitatívnom posúdení základných súvislostí. Súd tu poukazuje, že obsahom horeuvedeného článku bol navrhovateľ identifikovaný podľa názoru súdu len v obci I., ktorá v roku 2001 mala počet obyvateľov 1300 fyzických osôb. Majetkové pomery odporcu nie sú rozhodujúcim hľadiskom pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy a tvoria len jednu z okolností, na ktorú súd prihliada. Súd bral do úvahy a prihliadol, že ide o relutárnu satisfakciu, ktorej cieľom je zabezpečiť zodpovedajúce vyváženie a zmiernenie nemajetkovej ujmy na osobnosti navrhovateľa ako fyzickej osoby. Výšku tohto nároku v peniazoch možno určiť len veľmi ťažko. Súd preto vo veci uplatnil postup podľa zákonného ustanovenia § 136 OSP a súd podľa tohto zákonného ustanovenia určil výšku nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa svojej úvahy. Posúdil všetky základné súvislosti tejto veci.

Súd mal teda za preukázané, že článok spôsobil rozvrátenia a zhoršenie vzťahu s otcom, bratom ohováranie a urážanie v dedine a taktiež odmietanie syna navrhovateľa v kolektíve - tak ako bolo

hore preukázané. Neboli preukázané skutočnosti ohľadne smrti matky publikované v článku a ďalšie skutočnosti. Uverejnený článok mal v obci takú publicitu, na základe ktorej jej obyvatelia poznali navrhovateľa a článok u týchto obyvateľov vyvolal presvedčenie o vine žalobcu za opisované skutky. Sporný článok označuje navrhovateľa menom X. a jeho priezvisko ". Tu súd poukazuje na to, že v roku 2001 v obci I. bývali dve fyzické osoby a to X. E. - otec navrhovateľa a navrhovateľ. Podľa názoru súdu skutočnosti tvrdené v článku sú neprípustnou kritikou protispoločenských javov. Prípadne neoprávnene hodnotiacimi úsudkami. Bolo preukázané len to, čo obsahuje výrok trestných rozsudkov Krajského súdu v Nitre. Nebolo preukázané, že navrhovateľ napadol dozorcu vo výkone trestu. Okrem toho navrhovateľ bol identifikovaný aj podľa syna a jeho veku, tiež veku navrhovateľa a bydliska. Teda došlo k porušeniu práva na súkromie a ochranu osobných údajov.

Po vykonanom dokazovaní súd voľne posúdil výsledky vykonaného dokazovania a na základe toho zistil materiálnu pravdu. Vykonané procesné dôkazy zhodnotil z hľadiska ich pravdivosti, rozhodol o tom, ktoré skutočnosti sú v súlade so skutočným stavom veci a ktoré nie. Súd každý dôkaz hodnotil voľnou úvahou. Dôkladne uvážil všetky osobitnosti tejto veci. Starostlivo prihliadol na to, čo vyšlo v tejto veci najavo, ako aj na to, čo uviedli účastníci, či už vo forme svojich prednesov alebo výsluchov. Súd každý dôkaz hodnotil osobitne a v ich vzájomnom vzťahu.

Horeuvedené skutočnosti súd mal za preukázané výpoveďami navrhovateľa, svedkov, obsahom horeuvedeného článku, obsahom pripojených listín a obsahom výrokových častí trestných rozsudkov Krajského súdu v Nitre.

Súd nevykonal ďalšie navrhované dokazovanie. Nevypočul navrhnutého svedka D.. P. V., ktorý mal vypovedať ohľadne zbrane, ktorá bola nájdená pri domových prehliadkach. Toto súd považoval v tejto veci za nepodstatné. Nevykonal vypočutie manželov B., lebo ich výpoveď v tomto konaní považoval za nehospodárnu. Súd by totiž nemohol vyhodnotiť pravdivosť ich svedeckých výpovedí ako výslednicu pôsobenia celého radu faktorov a to tak objektívnych alebo subjektívnych. Súd by toto nedokázal citlivo identifikovať a starostlivo uvážiť. Pre súd nie je dôležité, koľko navrhovateľ vedie konaní na ochranu osobnosti.

Súd preto rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. V časti návrhu vyhovel a v časti návrh zamietol. Čo sa týka ospravedlnenia, od roku 2001 uplynulo viacero rokov a preto toto ospravedlnenie podľa názoru súdu neprichádza do úvahy. Takýto návrh podal navrhovateľ písomným podaním zo dňa 17.11.2010.

Súd teda jednoznačne dospel k záveru, že bolo porušené zákonné ustanovenie § 11 OZ a navrhovateľ má preto právo na ochranu svojej osobnosti a to občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Bolo tiež preukázané, že podobizeň tak ako bola publikovaná - z tejto podobizne nedá sa identifikovať, že ide o podobizeň navrhovateľa. Okrem toho bola porušená zásada prezumcie neviny. Súd tu poukazuje na horeuvedené preukázané a zistené skutočnosti. Pokiaľ odcudzujúce rozhodnutie ešte nenadobudlo právoplatnosť nemožno o zadržanom, o tom, na koho bolo podané trestné oznámenie, o tom, kto bol vzatý do väzby, u koho bolo začaté trestné stíhanie o obžalovanom, či o neprávoplatne odsúdenom - hovoriť ako o páchateľovi trestného činu. Z tohto dôvodu je dovtedy takúto osobu označovať tak ako to bolo uvedené v článku. V tomto štádiu sa treba zdržať akejkoľvek spravodajskej úvahy, ktorá by sa dotýkala viny tejto osoby, lebo vina, či nevina je vecou hodnotenia, ktorá prináleží výlučne súdu informovať verejnosť o určitej osobe ako o páchateľovi určitého trestného činu možno až po právoplatnosti odcudzujúceho rozsudku, t.j. až potom, ako horeuvedené trestné rozsudky krajského súdu nadobudli právoplatnosť.

Súd zároveň poukazuje na to, že právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a vo výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Tu súd pripomína, že navrhovateľ počas celého konania tvrdí, že všetky údaje uvedené v horecitovanom článku sú nepravdivé. Nezávislosť rozhodovania sa má vykonávať v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavuje predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu. Jedným z týchto princípov je súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť

(§ 132 a § 157 ods. 1 OSP). Pritom starostlivo prihliadnuť na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho čo uviedli účastníci. Súd preto vo svojej horeuvedenej argumentácii, ktorá je obsiahnutá odôvodnením tohto rozhodnutia dbal tiež na celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel boli pre širšiu verejnosť prijateľné, racionálne, ale tiež aj spravodlivé a presvedčivé. Súd preto súčasne vychádzal z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1OSP). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi účastníkov súdneho konania, avšak z tou výhradou, že majú význam pre rozhodnutie. Súd je toho názoru, že tento rozsudok spĺňa všetky kritéria pre odôvodňovanie rozhodnutí podľa zákonného ustanovenia § 157 ods. 2 OSP tak z formálneho ako aj z obsahového hľadiska. Súd preto v odôvodnení uviedol rozhodujúci stav primeraným spôsobom opísal priebeh celého konania, stanoviská jednotlivých účastníkov prejednávanej veci, ich prednesy, výsledky vykonaného dokazovania - tak ako je horeuvedené a súčasne citoval horeuvedené právne predpisy, ktoré aplikoval na túto vec a z ktorých vyvodil svoj právny záver, ktorý primerane vysvetlil. Konkrétny obsah jednotlivých výpovedí je zachytený v zápisniciach ako aj všetky dôkazy založené v spise. Súd tu podčiarkuje, že relevantné zistenia, z nich súd uviedol v odôvodnení rozsudku. Povinnosťou účastníka konania je povinnosťou súdu ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktoré z objektívneho hľadiska sú spôsobilé nepochybne preukázať ním prezentované tvrdenia, v inom prípade sa účastník vystavuje nebezpečenstvu neúspechu v spore. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený právny stav aplikuje konkrétnu právnu normu, tak ako je horeuvedené. Súd tu pripomína, že účastník konania nedisponuje právom, podľa ktorého by bol súd povinný zdôvodniť rozhodnutie podľa jeho predstáv. Podľa zákonného ustanovenia § 135 ods. 1 veta tretia OSP, ďalej súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, či bol spáchaný trestný čin, priestupok, alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, k vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania.

Podľa zákonného ustanovenia § 142 ods. 2 OSP súd ohľadne náhrady trov konania vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Obaja účastníci mali v konaní rovnaký úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.